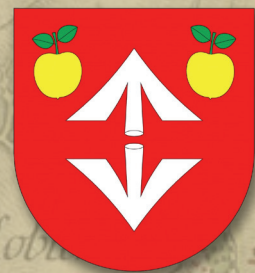

INFORMATOR

gminy Samborzec

2022

GMINA W LICZBACH

Powierzchnia gminy Samborzec wynosi 8524 ha. Na jej terenie zlokalizowane są 3174 gospodarstwa.

Średnia powierzchnia gospodarstwa to 2,3702 ha.

W naszej gminie znajdują się 2121 domy, zamieszkuje ją 8328 osób, w tym 4219 kobiet i 4109 mężczyzn.

Na jej terenie znajduje się 153,23 km dróg gminnych.

Długość sieci kanalizacyjno-sanitarnej to 53 km, a sieci wodociągowej 176,61 km.

Przez gminę Samborzec przebiegają dwie drogi krajowe o łącznej długości 9,9 km:

• nr 77 Lipnik – Sandomierz – Stalowa Wola – Przemyśl o długości 1,2 km

• nr 79 Warszawa – Sandomierz – Katowice – Bytom o długości 8,7 km.

Jedyna droga wojewódzka, przebiegająca przez teren naszej gminy, ma długość 3,1 km.

Jest to droga nr 768 relacji Iwaniska – Koprzywnica – Ciszycza.

Przez gminę przebiega również 12 dróg powiatowych o łącznej długości 61,5 km. Są to drogi:

• Dębiany – Wielogóra – Śmiechowice – Żuków

• Obrazów – Malice – Łojowice – Złota

• Świątniki – Faliszowice – Kolonia Faliszowice – Chobrzany – Janowice – Byszów

• Byszów – Chobrzany

• Wielogóra – Śmiechowice – Bystrojowice – Chobrzany – Koprzywnica

• Jachimowice – Ryłowice – Strączków – Chobrzany – Gorzyczany – Samborzec – Siedliska Zajeziórze – Olszyny – Skotniki

• Milczany – Andruszkowice – Koćmierzów

• Kobierniki – Andruszkowice

• Sandomierz – Zawieśłcze – Koćmierzów – Ostrołęka – Bogoria Skotnicka – Skotniki – Olszyny – Szewce

• Złota – Doły Michałowskie – Zawierzbie – Gaj – Ostrołęka

• Samborzec – Polanów – Malice

• Ciszycza – Świążyce – Skotniki

Nasze sołectwa

ANDRUSZKOWICE – 83 domy, 310 mieszkańców (159 kobiet, 151 mężczyzn), powierzchnia 183 ha, liczba kilometrów dróg: 5,1.

BOGORIA SKOTNICKA – 88 domów, 377 mieszkańców (203 kobiety, 174 mężczyzn), powierzchnia 372 ha, liczba kilometrów dróg: 8,1.

BYSTROJOWICE – 20 domy, 67 mieszkańców (35 kobiet, 32 mężczyzn), powierzchnia 221 ha, liczba kilometrów dróg: 2,9.

CHOBZRANY – 138 domów, 521 mieszkańców (271 kobiet, 250 mężczyzn), powierzchnia 454 ha, liczba kilometrów dróg: 5.

FALISZOWICE – 41 domów, 161 mieszkańców (75 kobiet, 86 mężczyzn), powierzchnia 278 ha, liczba kilometrów dróg: 4,45.

GORZYCZANY – 120 domów, 472 mieszkańców (225 kobiet, 247 mężczyzn), powierzchnia 531 ha, liczba kilometrów dróg: 11,13.

JACHIMOWICE – 53 domy, 204 mieszkańców (98 kobiet, 106 mężczyzn), powierzchnia 271 ha, liczba kilometrów dróg: 3,7.

JANOWICE – 106 domów, 475 mieszkańców (223 kobiety, 252 mężczyzn), powierzchnia 480 ha, liczba kilometrów dróg: 11,1.

KOBIERNIKI – 161 domów, 527 mieszkańców (267 kobiet, 260 mężczyzn), powierzchnia 221 ha, liczba kilometrów dróg: 5,8.

KOĆMIERZÓW – 107 domów, 396 mieszkańców (196 kobiet, 200 mężczyzn), powierzchnia 362 ha, liczba kilometrów dróg: 1,46.

KRZECZKOWICE – 12 domów, 51 mieszkańców (23 kobiety, 28 mężczyzn), powierzchnia 62 ha, liczba kilometrów dróg: 1.

ŁOJOWICE – 38 domów, 124 mieszkańców (62 kobiety, 62 mężczyzn), powierzchnia 163 ha, liczba kilometrów dróg: 2,23.

MILCZANY – 112 domów, 467 mieszkańców (247 kobiet, 220 mężczyzn), powierzchnia 355 ha, liczba kilometrów dróg: 5,9.

OSTROŁĘKA – 59 domów, 239 mieszkańców (120 kobiet, 119 mężczyzn), powierzchnia 333 ha, liczba kilometrów dróg: 4,53.

POLANÓW – 81 domów, 304 mieszkańców (158 kobiet, 146 mężczyzn), powierzchnia 318 ha, liczba kilometrów dróg: 5,06.

RYŁOWICE – 33 domy, 134 mieszkańców (69 kobiet, 65 mężczyzn), powierzchnia 130 ha, liczba kilometrów dróg: 1,8.

SAMBORZEC – 79 domów, 397 mieszkańców (204 kobiety, 193 mężczyzn), powierzchnia 539 ha, liczba kilometrów dróg: 7,35.

SKOTNIKI – 123 domy, 475 mieszkańców (249 kobiet, 226 mężczyzn), powierzchnia 632 ha, liczba kilometrów dróg: 10,64.

STRĄCZKÓW – 45 domów, 155 mieszkańców (80 kobiet, 75 mężczyzn), powierzchnia 190 ha, liczba kilometrów dróg: 3,88.

STROCHCICE – 38 domów, 112 mieszkańców (57 kobiet, 55 mężczyzn), powierzchnia 76 ha, liczba kilometrów dróg: 2,2.

SZEWCY – 55 domów 209 mieszkańców (110 kobiet, 99 mężczyzn), powierzchnia 187 ha, liczba kilometrów dróg: 2,8.

ŚMIECHOWICE – 48 domów, 219 mieszkańców (117 kobiet, 102 mężczyzn), powierzchnia 282 ha, liczba kilometrów dróg: 8,52.

WIELOGÓRA – 39 domów, 186 mieszkańców (92 kobiety, 94 mężczyzn), powierzchnia 205 ha, liczba kilometrów dróg: 4,01.

ZAJEZIÓRZE – 109 domów, 487 mieszkańców (241 kobiet, 246 mężczyzn), powierzchnia 485 ha, liczba kilometrów dróg: 11,76.

ZAWIERZBIE – 62 domy, 223 mieszkańców (117 kobiet, 106 mężczyzn), powierzchnia 273 ha, liczba kilometrów dróg: 4,81.

ZAWIEŚŁCZE – 56 domów, 221 mieszkańców (109 kobiet, 112 mężczyzn), powierzchnia 113 ha, liczba kilometrów dróg: 0,8.

ZŁOTA – 173 domy, 647 mieszkańców (338 kobiet, 309 mężczyzn), powierzchnia 652 ha, liczba kilometrów dróg: 15,25.

ŻUKÓW – 42 domy, 168 mieszkańców (74 kobiety, 94 mężczyzn), powierzchnia 156 ha, liczba kilometrów dróg: 1,95.

Źródło: Urząd Gminy w Samborcu, Districtus Ewidencja Ludności „plus”, stan na dzień 06.12.2022 r.

WŁADZE GMINY: wójt – **Witold Surowiec** • zastępca wójta i sekretarz gminy – **Ewa Drzazga** • skarbnik – **Anna Grzegorzcyk**

Urząd Gminy: NIP: 864-108-34-55

Regon: 000547394

nr konta: 30 9429 0004 2001 0000 1661 0001

Gmina Samborzec: NIP: 864-175-83-50

Regon: 830409778

identyfikator gminy TERYT: 260907 2

Gminny Informator Samorządowy „Samborzec na linii czasu” – rocznik. ISSN 2956-4565. Nakład: 500 egz. **Wydawca:** Urząd Gminy w Samborcu, Samborzec 43, 27-650 Samborzec, tel. (15) 831 44 43, e-mail: sekretariat@samborzec.pl. **Redaktor naczelny:** Ewa Drzazga, tel. (15) 831 44 43, e-mail: sekretariat@samborzec.pl.

Redakcja: Sebastian Mazur, Katarzyna Ossowska, tel. (15) 831 44 43 w. 43, e-mail: kultura.samborzec@wp.pl.

Fotografie na okładce zostały udostępnione przez Barbarę Klasura, Beatę Wołos, Władysława Stępnia i Sebastiana Mazura.

Przed nami najbardziej rodzinne święta, czas, który staramy się spędzić w gronie najbliższych. Niech przy wigilijnym stole nikt nie pozostanie samotny, opuszczony, niech to będzie czas spędzony w atmosferze radości, miłości i życzliwości. Ten piękny rodzinny czas w blasku świec i przy dźwiękach staropolskich kolęd, po całym roku ciężkiej pracy, niech będzie dla Was czasem wytchnienia i dobrych refleksji.

Z okazji świąt Bożego Narodzenia oraz nadchodzącego Nowego Roku składam mieszkańcom Gminy Samborzec najserdeczniejsze życzenia, Świąt pełnych rodzinnego ciepła i wielkiej radości. W roku 2023 życzę zdrowia, szczęścia, pomyślności oraz realizacji planów, marzeń i aspiracji. Do życzeń przyłączają się radni samorządu z przewodniczącym Mieczysławem Piątkiem, oraz pracownicy Urzędu Gminy Samborzec

Wójt Gminy Samborzec
mgr inż. Witold Surowiec

Wesołych Świąt

Rozmowa
z **WITOLDEM SUROWCEM**
wójtem
gminy Samborzec

MAMY ZA SOBĄ DOBRY ROK

■ **Koniec roku za pasem. Nadszedł zatem czas podsumowań. Jaki był w Pana opinii mijający rok dla gminy Samborzec?**

– Uważam, że był to dobry rok, ponieważ udało nam się, jako gminie, pozyskać sporo funduszy zewnętrznych. Są to między innymi środki z: Rządowego Programu Inwestycji Strategicznego Polskiego Ładu, Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg Samorządowych, budżetu marszałka województwa świętokrzyskiego, a także z budżetu starosty sandomierskiego.

Z uwagi na wybuch konfliktu zbrojnego za naszą wschodnią granicą, 2022 rok postawił przed nami również nowe i wymagające zadanie, polegające na udzielaniu pomocy uchodźcom. Przygotowaliśmy trzy punkty noclegowe dla obywateli Ukrainy w strażnicach: OSP Bogoria Skotnicka, OSP Zajeziarze i OSP Złota.

■ **O tym, że był to dobry czas dla samborzecznego samorządu, może świadczyć również lista wykonanych inwestycji. Jest wśród nich bardzo ważne dla mieszkańców zadanie – rozbudowa kanalizacji.**

– Tak, w miejscowościach Andruszkowice i Złota rozpoczęliśmy inwestycję mającą na celu rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej. Przedsięwzięcie to, z uwagi na swoją złożoność, będzie kontynuowane w następnym roku. Będzie ono kosztowało prawie 9 milionów złotych.

■ **W dwóch miejscowościach na terenie gminy stanęły nowe świetlice wiejskie. Samorząd, jak widać, chętnie inwestuje w tego typu placówki.**

– W tym roku mieliśmy przyjemność otworzyć świetlice w Andruszkowicach i Jachimowicach. Inwestycje w tego rodzaju obiekty są niezmiernie ważne, mają bowiem ogromne znaczenie dla społeczności lokalnych. Świetlice w dzisiejszych czasach stanowią centrum życia mieszkańców wsi oraz służą ich integracji. Koła gospodyń wiejskich oraz inne stowarzyszenia, które na terenie naszej gminy funkcjonują

bardzo prężnie, mają miejsce do swojej statutowej działalności.

■ **Poprawiły się również warunki w niektórych remizach OSP.**

– Tak jak wspomniałem, trzy strażnice, które przygotowaliśmy dla uchodźców, siłą rzeczy musiały zostać zmodernizowane i wyposażone w artykuły i sprzęt ułatwiający przyjętym osobom codzienne funkcjonowanie.

Inwestycje objęły również inne jednostki OSP funkcjonujące na terenie naszej gminy. W Chobrzeżanach i Gorzyczanach rozbudowujemy istniejące budynki o pomieszczenia garażowe, co będzie nas kosztowało 375 tys. zł. Jednostka w Chobrzeżanach może pochwalić się także nowym wozem ratowniczo-gaśniczym, którego zakup kosztował nasz budżet 345 tys. zł, budżet marszałka województwa świętokrzyskiego – 30 tys. zł, budżet starosty sandomierskiego – 25 tys. zł, natomiast z MSWiA dostaliśmy 400 tys. zł. OSP w Zawierzbju też zyskała nowy garaż. Wartość tego zadania wyniosła 427 tys. zł, z czego kwota prawie 234 tysięcy złotych pochodziła ze środków Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych.

Oprócz tych najważniejszych, wymienionych inwestycji, ponosimy szereg wydatków bieżących, które znacznie wpływają na poprawę warunków w remizach.

■ **Nie brakowało inwestycji drogowych, istotnych ze względu na komfort jazdy, ale przede wszystkim na bezpieczeństwo. Proszę przypomnieć, które odcinki dróg zostały zmodernizowane w ciągu ostatnich miesięcy.**

– Z uwagi na fakt, iż drogi mają ogromne znaczenie dla naszych mieszkańców, co roku prowadzimy tego typu inwestycje. W mijającym roku przebudowaliśmy drogi gminne Polanów Samborzec, Strączków – Piaski oraz drogę dojazdową do gruntów rolnych Zajeziarze – Bogoria Skotnicka. Oprócz większych inwestycji przeprowadzamy, w miarę potrzeb, bieżące naprawy dróg gminnych i wewnętrznych.

■ **Zdecydowana większość inwestycji była realizowana przy udziale funduszy zewnętrz-**

nych. Proszę powiedzieć, ile środków gmina pozyskała w 2022 roku oraz z jakich źródeł one pochodzą.

– Tak jak wspomniałem na wstępie, pozyskaliśmy sporo środków wewnętrznych. M.in. z Polskiego Ładu otrzymaliśmy około 14 mln 937 tys. zł; z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg Samorządowych – prawie 1 mln 685 tys. zł, z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich – 2 mln zł; zaś z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego – 90 tys. zł. Ze Starostwa Powiatowego w Sandomierzu pochodziła kwota 25 tys. zł. Cieszę się, że nasze starania o środki przyniosły efekty.

■ **Nie sposób nie wspomnieć o działalności Gminnego Ośrodka Kultury i Gminnej Biblioteki Publicznej. Liczba propozycji przygotowywanych przez te instytucje jest imponująca. Mieszkańcy bardzo chętnie z nich korzystają. Co Pana zdaniem decyduje o sukcesie tych placówek?**

– Rzeczywiście nasze instytucje realizują wiele projektów promujących kulturę oraz czytelnictwo. Sama inicjatywa różnego rodzaju zajęć i spotkań oraz bogaty księgozbiór mają wpływ na powodzenie przedsięwzięcia. Cieszy fakt, iż wszystkie te propozycje spotykają się z ogromnym odzewem odbiorców, co też jest sukcesem.

■ **Jakie są najważniejsze plany gminy Samborzec na 2023 rok? Co będzie dla Pana priorytetem?**

– Na pewno priorytetem będzie rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej i sieci wodociągowej, głęboka termomodernizacja budynków użyteczności publicznej, przebudowa i rozbudowa dróg gminnych i wewnętrznych oraz przebudowa infrastruktury komunalnej na osiedlu po Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Samborcu. Reasumując, priorytetem będą te wszystkie inwestycje, które mają wpływ na poprawę jakości życia naszych mieszkańców.

■ **Czego życzy Pan mieszkańcom gminy na nadchodzący rok?**

– Wszystkim mieszkańcom gminy Samborzec życzę zdrowia, szczęścia, pomyślności oraz realizacji planów w 2023 roku.

TAK ŚWIĘTOWALIŚMY 104. ROCZNICĘ

Mszą św. w intencji Ojczyzny w kościele parafialnym w Samborcu rozpoczęła się część oficjalna obchodów Święta Niepodległości.

Przed kościołem kokardy w barwach narodowych, przygotowane podczas warsztatów w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu, rozdawała młodzież ze szkoły w Śmiechowicach. Mszy przewodniczyli kapelan Garnizonu Gdynia ks. por. Tomasz Wojciechowski oraz proboszcz samborzeckiej parafii ks. kan. Marian Kowalski. Po mszy wystąpili uczniowie Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, którzy pod kierunkiem pań Anety Walasek i Marty Majewskiej przygotowali bardzo poruszający okolicznościowy program artystyczny.

Po występie uformowano korowód, który wraz z pocztami sztandarowymi gminy, ochotniczych straży pożarnych, szkół oraz PSL przeszedł na plac Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu. Tam odbyło się pierwsze podniesienie flagi

Fot. Roman Śmiechowski

Fot. Roman Śmiechowski

państwowej na maszt, zakupiony dzięki udziałowi w rządowym projekcie „Pod biało-czerwoną”. Następnie uczestnicy obchodów mogli zobaczyć kolejną odsłonę prezentacji artystycznych: występy uczniów oraz zespołu Gorzyczany.

Szczególnym momentem uroczystości było odsłonięcie i poświęcenie kamienia oraz tablicy upamiętniającej bł. ks. prałata Antoniego Rewerę i bł. ks. kmdr. por. Władysława Miegonia, rodaków z naszej gminy, którzy zginęli w Dachau osiemdziesiąt lat temu. Tablica powstała z inicjatywy Władysława

Stępnia – siostrzeńca ks. Władysława Miegonia, ks. Mariana Kowalskiego, wójta Witolda Surowca oraz dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu – Sebastiana Mazura. Kamień ufundował Jacek Mazur z Faliszowic.

Przećięcia wstęgi i odsłonięcia tablicy dokonali wójt gminy Witold Surowiec, dyrektor ZPPO w Samborcu Mariusz Mierzwa oraz przedstawiciel rodziny błogosławionych dr Zbigniew Stępień. Poświęcenia tablicy dokonał ks. por. Tomasz Wojciechowski, natomiast poświęcenia nowego masztu, odnowione-

go pomnika, pamiątkowych tablic i placu pamięci ofiar wojny polsko-bolszewickiej, II wojny światowej i okresu stalinizmu – ks. Marian Kowalski. Pomnik, tablice i całe otoczenie zostały poddane renowacji, dzięki wsparciu finansowemu władz gminy Samborzec, z wójtem Witoldem Surowcem na czele, pieniądząm pozyskanym w ramach programu Fundacji Orleń „Zginęli, abyśmy mogli żyć”, akcji „Pod biało-czerwoną”, środkom z funduszu sołectwa wsi Samborzec oraz rodzicom uczniów szkoły w Samborcu. Miejsu temu udało się przywrócić należną cześć.

Dla upamiętnienia tych, którzy poświęcili życie w walce o niepodległość w różnych czasach historycznych, w imieniu mieszkańców gminy Samborzec, kwiaty złożyli przedstawiciele władz samorządowych. W mieniu mieszkańców Samborca hołd poległym oddali radna Aneta Malinowska oraz sołtys Arkadiusz Stąpór. Wiązanki kwiatów złożyli także przedstawiciele szkół gminnych, rodzin błogosławionych, Polskiego Stronnictwa Ludowego. Na koniec głos zabrali wójt gminy Witold Surowiec, dr Zbigniew Stępień, Tomasz Miegoń oraz dyrektor szkoły Mariusz Mierzwa. Po uroczystości uczestnicy zostali zaproszeni do szkoły na pyszny poczęstunek.

Tegoroczne gminne obchody niepodległościowe miały wymiar szczególny, m.in. poprzez połączenie ich z obchodami 80. rocznicy śmierci błogosławionych z Samborca. Ważnym jest także odnowienie miejsca pamięci narodowej, przywrócenie mu należnej świetności i czci.

Pokazywać swój patriotyzm można na różne sposoby. W naszej gminie już o godz. 6:30 zimną kąpielą grupa „Morsów rodem z rzeki Koprzywianka” rozpoczęła świętowanie dnia Niepodległości.

Morsowanie z flagą oraz z biało-czerwonymi barwami to inicjatywa, która po raz drugi miała miejsce w Szewcach, sygnał do rozpoczęcia sezonu. Morsowanie było idealną okazją do świętowania nieco inaczej. To naprawdę wspaniała sprawa, nie tylko hartuje nasz charakter, ale też i odpor-

ność. Standardowe przygotowanie do wejścia do wody to strój kąpielowy, ręcznik, karimata do przebrania się, klapki i czapka na głowę. Nie przypadkiem sezon rozpoczyna się w listopadzie. Wbrew pozorom morsowanie, kiedy na zewnątrz jest plusowa temperatura, jest bardziej odczuwalne, niż w minusowych temperaturach, kiedy mamy wrażenie, że woda w której stymy nas grzeje. Według znawców, jest to aktywność dla każdego – morsują również dzieci. Jeśli mamy jakiegokolwiek wątpliwości, warto zasięgnąć opinii naszego lekarza.

Fot. Remigiusz Łukawski

ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

9 listopada br. w Zespole Placówek Oświatowych w Chobrzanach odbyła się akademie z okazji zbliżającego się Narodowego Święta Niepodległości, była ona poprzedzona uroczystą mszą świętą.

Następnie uczestnicy udali się na cmentarz parafialny, aby złożyć kwiaty na grobie „Niezanego Żołnierza”. Hołd poległym oddali przedstawiciele władz samorządowych: wicewójt Ewa Drzażga, kierownik oświaty Izabela Ossowska oraz dyrektor Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrzanach Robert Soja.

Uroczystość uświetnili żołnierze z 10. ŚBOT ze 102. Batalionu Lekkiej Piechoty Wojsk Obrony Terytorialnej w Sandomierzu, ppor. Marta Korzynek i ppor. Adrian Bednarz oraz mjr Krzysztof Oszcudłowski

zastępca szefa Wojskowego Centrum Rekrutacji w Sandomierzu, poczty sztandarowe z OSP Chobrzany i OSP Gorzyczany. Bardzo ważnym wydarzeniem było również ślubowanie klasy I Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego.

Ponadto w każdej ze szkół na terenie gminy odbyła się akcja „Szkoła do hymnu”. Symbolicznie o godzinie 11:11 wszyscy zaśpiewali „Mazurka Dąbrowskiego”. Odbywały się także uroczyste akademie z okazji rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. Świętowano interaktywnie, kodowano, wykonywano kotyliony i prace plastyczne.

Niepodległościowa wieczornica, zorganizowana przez Koło Gospodyń Wiejskich, odbyła się także w Janowicach.

Dzięki ogromnemu zaangażowaniu całej społeczności naszej gminy – ten dzień będziemy jeszcze długo pamiętać.

Fot. Szkoła Śmiechowice

Fot. Monika Zee

Fot. Szkoła Zawierzbie

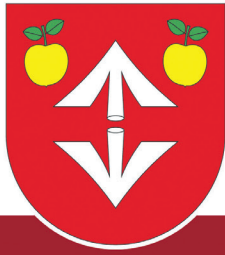
To będzie już chyba nasza mała tradycja! Podobnie jak w ubiegłym roku Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu i mieszkańcy gminy Samborzec uczcili Narodowe Święto Niepodległości, biorąc udział w Marszu Nordic Walking.

11 listopada o godz. 14:00 na placu sportowo-rekreacyjnym wybrzmiał hymn narodowy. Zaraz po tym uczestnicy wykonali wspólną rozgrzewkę sportową i wyruszyli w marsz. Trasa 6 km wiodła przez korony wałów rzeki Koprzywianki. Na mecie czekał na uczestników pamiątkowy dyplom oraz przepyszna, gorąca zupa.

Dziękujemy wszystkim za przybycie, wspaniałą atmosferę i aktywny udział w świętowaniu.

Fot. GOK Samborzec

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 102 styczeń 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Uwaga! Morsy na drodze

Jadąc wieczorem drogą z Szewc do Skotnik, w okolicach mostu na rzece Koprzywianka, można się natknąć na niecodzienne zjawisko, grupkę roześmianych i nic nierobiących sobie z zimna ludzi, zmierzających dziarsko do rzeki, by nocną porą płać swe ciała w lodowatej wodzie. Widok nader zadziwiający, bo pomimo późnej pory i kilkostopniowego mrozu ci ludzie mają na sobie, oprócz czapek i rękawiczek, jedynie stroje kąpielowe i szlafroki. To Morsy rodem z rzeki Koprzywianka.

Morsowanie przebojem zdobywa coraz większe rzesze zwolenników. Prozdrowotne właściwości tego hobby wynikają z hartowania jednocześnie ciała i ducha. Skurcz naczyń krwionośnych powoduje lepsze ukrwienie narządów wewnętrznych i skóry. Morsy rodem z rzeki Koprzywianka to nieformalna

ceniamy także korzyści natury kosmetycznej płynące z morsowania. Cera staje się ożywiona, zmarszczki się spłycają, a twarz zyskuje młodzieńczy blask. Jeśli dodać do tego jeszcze ujędrnienie ciała, to okazuje się, że tuż pod nosem mamy całe SPA. Do grupy dołączają kolejne osoby, debiutują przy nas, a potem

– Morsowanie to hobby grupowe, nie morsuje się w pojedynkę, przede wszystkim ze względów bezpieczeństwa, poza tym, w grupie jest różnie. Jest dużo śmiechu, wspieramy się wzajemnie. Kandydat na morsa musi się na wstępie „uformować mentalnie”, musi chcieć wejść do zimnej wody. Rzecz kolejna, na każ-

grupa osób, których połączyła frajda czerpana z zimowych kąpiele w rzece. Grupa ta działa przy KGW Szewcanki i wspiera koło w realizacji jego zadań statutowych.

Prezes KGW Szewcanki Katarzyna Siudak jest wieloletnim morssem. – Od momentu założenia koła była mowa o zimowych kąpielach, jeszcze latem panie zgłaszały pewne obiekcje, jesienią wkradło się wahanie, ale gdy zima w pełni rozkwitła, okazało się, że wiele z nas morsuje, zaś pozostała część nie wyklucza tego w przyszłości. My, kobiety, do-

wracają. Rozmiar przedsięwzięcia nas same zadziwia – opowiada Katarzyna Siudak.

Jesienią ubiegłego roku, gdy trwały poszukiwania miejsca do morsowania, okazało się, że brzeg Koprzywianki doskonale spełnia wszelkie oczekiwania i właśnie tu, 14 listopada, zorganizowano imprezę pod hasłem „Morsujemy z KGW Szewcanki”. Dalej sprawy potoczyły się odrębnym tokiem. Pojawiło się tak wielu sympatyków zimnej wody, że sprawa zaczęła żyć własnym życiem.

dym etapie trzeba słuchać własnego ciała, ono tak naprawdę mówi nam, na ile możemy sobie pozwolić – mówi Regina Jońca, jedna z prekursorów morsowania w Koprzywiance.

Rzeka jest kapryśna, zmienna, za każdym razem pokazuje swe inne oblicze. Bywa skuta lodem, jej nurt raz jest wolny, innym razem płynnie wartko, poziom wody bywa różny, nawet grunt jest mniej przewidywalny, niż ten w wodach stojących. Dlatego w Koprzywiance morsują z kijkami do trekkingu. Do grupy należy ratownik medyczny Piotr Matusak. W jego

towarzystwie wszyscy czują się bezpiecznie. – To mój pierwszy sezon, morsowanie daje mi reset i swego rodzaju powera. Prawdę mówiąc, morsowanie stało się dla mnie odskocznią od pandemii, która przecież trwa już niemal dwa lata, a teraz znajdujemy się w momencie szczególnie trudnym dla personelu medycznego, przy końcu czwartej i zarazem progu piątej fali. W wodzie na tych kilka minut człowiek odcina się od pracy i problemów dnia codziennego. Poddając się tak głębokiemu kontaktowi z naturą, poznaje swoje granice wytrzymałości. No, i są jeszcze endorfiny znakomicie poprawiające samopoczucie – mówi Piotr Matusak.

Morsy rodem z rzeki Koprzywianka wchodzą do wody dwa razy w tygodniu, zazwyczaj w niedzielę o godzinie 13 i w czwartek wieczorem. Godziny i daty ustalane są na bieżąco, a informacje o nich znaleźć można na Facebooku.

– Pragniemy zaprosić debiutantów i morsów ze stażem na Morsowanie dla WOŚP. Impreza odbędzie się 23 stycznia, organizatorzy, czyli Morsy rodem z rzeki Koprzywianka, KGW Szewcanki, OSP Skotniki oraz GOK Samborzec Sztab 4239, zapewniamy szereg atrakcji i gorącą atmosferę, szczególnie na plakatkach oraz Facebooku – zaprasza Katarzyna Siudak.

Poza Morsowaniem w Szewcach 23 stycznia (godz. 13.00), w ramach wydarzeń na rzecz WOŚP odbędą się także: Mecz Piłki Nożnej Halowej UG Samborzec – UG Obrazów – 23 stycznia (godz. 16.00), Maraton Zumbi w Gorzyczanach – 26 stycznia (godz. 18.00), Rajd Nordic Walking w Chobrzeżanach – 29 stycznia (godz. 15.00) oraz wydarzenia organizowane w szkołach. Na 30. Finał WOŚP zapraszamy 30 stycznia do hali sportowej Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu.

Od 14 grudnia czytelnicy Gminnej Biblioteki Publicznej mogą bezpłatnie korzystać z platformy Legimi świadczącej usługi udostępniania publikacji elektronicznych. W ramach zakupionego pakietu co miesiąc biblioteka ma do rozdania pulę kodów.

Ponad 65 tysięcy e-booków za darmo

Korzystając z Legimi, czytelnicy zyskują dostęp do 65 000 tytułów najlepszych autorów – polskich i zagranicznych, wielu nowości i bestsellerów oraz starszych tytułów – z beletrystyki, literatury faktu i innych popularnych kategorii. Wystarczy pobrać w bibliotece kod, zalogować się na stronie legimi.pl/swietokrzyskie i cieszyć się e-bookami i audiobookami na smartfonie, komputerze, tablecie lub czytniku.

Kody można odbierać od 14. dnia każdego miesiąca osobie w siedzibie biblioteki lub pisząc e-mail na adres: gbp.samborzec@poczta.onet.eu. Liczba kodów jest ograniczona, decyduje kolejność zgłoszeń. Szczegóły oraz regulamin korzystania z serwisu internetowego Legimi znajdziecie Państwo na stronie internetowej biblioteki.

Fundusz sołecki 2021

Środki wyodrębnione z budżetu gminy na fundusz sołecki na 2021 r. podzielone zostały na wszystkie sołectwa, w zależności od liczby osób zameldowanych w danej wsi.

Poniżej prezentujemy wybrane zadania w wybranych sołectwach, które zostały wykonane w ramach funduszu wedle potrzeb i zainteresowań mieszkańców. Zadania ustalane są na spotkaniach wiejskich do końca września na rok następujący.

- Andruszkowice** – modernizacja drogi wewnętrznej
- Bystrojowice** – zakup kamienia na wyrównanie dróg
- Bogoria Skotnicka** – zakup i montaż siłowni zewnętrznej na plac rekreacyjny
- Chobrzeżany** – zakup mundurów dla OSP
- Faliszowice** – montaż oświetlenia ledowego przy altanie wiejskiej
- Janowice** – zakup namiotu plenerowego dla KGW (inicjatywa szczerpmy się)
- Kobierniki** – ogrodzenie placu rekreacyjnego

- Koćmierzów** – zajęcia z aerobiku z trenerem
- Milczany** – montaż monitoringu na placu wiejskim
- Ostrołęka** – wykonanie elewacji zewnętrznej (ocieplenie Domu Ludowego)
- Samborzec** – wykonanie altanki (na zdjęciu)
- Strochcice** – zakup i zamontowanie tabliczek z numerami posesji
- Śmiechowice** – siłownia na powietrzu – zakup urządzeń
- Wielogóra** – modernizacja drogi wewnętrznej
- Zawierzbie** – wykonanie i montaż bramy
- Złota** – zakup kosiarzki (ciągniczka)
- Żuków** – rewitalizacja działki rekreacyjnej

Niech żyje bal...

W minioną sobotę maturzyści z Liceum Ogólnokształcącego im. S. Żeromskiego w Chobrzeżanach świętowali swój pierwszy bal. Tradycją szkoły jest, że wszystkie bale studniówkowe odbywają się w murach placówki. Tak było i tym razem.

– Uczycie się w szkole o świętych po-
czatkach i tradycjach, szkole, która należy
do nielicznych liceów wiejskich w kraju

Ponadto w wystąpieniu dyrektora
pojawiły się ciepłe słowa skierowane
do młodzieży, która z wielkim zaan-

decyzji. Dziś gdy patrzę na was, czuję
radość i wzruszenie. Radość, bo jeste-
ście piękni swą młodością. Wzruszenie,
bo jesteście naszymi wychowankami.
Życzę, aby dzisiejsze spotkanie, ocze-
kiwane z tak wielką niecierpliwością,
pozostało w waszej pamięci, jako jedno
z najpiękniejszych przeżyć z tej szkoły.
Bawcie się tak, aby potem z odrobiną
melancholii wspominać ten wspaniały
wieczór.

Po przemówieniach były także po-
dziękowania dla dyrekcji i grona pe-

– zwrócił się do uczniów dyrektor LO
Robert Soja. Podziękował on władzom
gminy Samborzec: wójtowi Witoldowi
Surowcowi oraz radzie, za wsparcie fi-
nansowe i okazaną pomoc. Nie za-
brakło życzeń pomyślności na egzami-
nie dojrzałości.

gażowaniem i determinacją „pre-
mieniła” salę gimnastyczną w salę
balową. – Drodzy maturzyści, bal stud-
niówkowy to pierwsza okazja, by powi-
tać was w świecie dorosłych – mówił
dyrektor. – W świecie odpowiedzial-
nych zachowań i odpowiedzialnych

dagogicznego od rady rodziców i mło-
dzieży. Bal rozpoczął tradycyjnie po-
loniezem, do którego zaproszono także
dyrekcję szkoły.

Studniówkowy bal uświetniła obec-
ność zaproszonych gości. Impreza trwa-
ła do białego rana.

Remiza jak nowa

**Pod koniec 2021 r. gmina Sam-
borzec wykonała zadanie pn.:
„Przebudowa świetlicy wiejskiej
w miejscowości Skotniki”.**

W ramach przedsięwzięcia utworzo-
no pomieszczenie służące strażakom
i mieszkańcom wsi jako sala spotkań,
powstało pomieszczenie socjalne, po-
mieszczenia pomocnicze, zmodernizo-
wano ciągi komunikacyjne, w tym
klatkę schodową, zmodernizowano
toalety, tworząc oddzielne dla kobiet
i osób niepełnosprawnych oraz dla
mężczyzn.

Łączna powierzchnia użytkowa
zmodernizowanych pomieszczeń
wynosi 178,85 mkw.

Z ważniejszych prac wykonanych
w ramach realizacji zadania należy
wymienić:

- roboty z branży ogólnobudowlanej,
w tym: roboty rozbiórkowe ścian i sufitów,
roboty wykończeniowe, wykonanie
ścianek działowych z płyt kartonowo-
gipsowych, wykonanie uzupełnienia
tynków, licowanie ścian płytkami gla-
zurowanymi, układanie płytek gresow-
ych na posadzkach, montaż stolarki
okiennej z PCV z nawietrzakami, mon-
taż stolarki drzwiowej płytowej dREW-
NOPODOBNEJ oraz aluminiowej z szyba-
mi bezpiecznymi, roboty malarskie,
- przebudowę instalacji sanitarnej,
- przebudowę instalacji elektrycznej.

Wartość zrealizowanej inwestycji
wynosi brutto 246 666,14 zł i została
w całości sfinansowana ze środków wła-
stych gminy Samborzec.

Dzieje gminy rymem pisane

DZIEJE GMINY RYMEM PISANE

Zawisielcze w widłach rzeki Wisły i Koprzywianki leży,
Przedmieściem Sandomierza niegdyś było,
Za rzeką Wisłą teren dzierży
I to się w nazwie utrwaliło.

Wisła, dzisiejsza rzeka Koprzywianka,
Od północy, od „Krakówki”, wioskę wałami oddziela,
Wisła jako południowa brzeżanka,
Z przeciwnej strony wały swe rozściela.

Liczne powódzie wieś gniebiły,
Topiąc ludzi, inwentarz, zabudowania,
Podwyższone wały sytuację poprawiły,
I rzek nowe przekopywane skierowania.

Mała terytorialnie wioska,
Z Sandomierzem ściśle związana,
Przez Komitet Ministrów na carski rozkaz
W tysiąc dziewięćset czwartym Gminie Samborzec przekazana.

Przez osiem wieków wioska należała
Do parafii Nawrócenia św. Pawła Apostoła,
W dwudziestym wieku do parafii katedralnej przystała,
Również w Sandomierzu nieopodal poprzedniego kościoła.

Wieś podzielona na Błonie i Jatki,
Błonie to pola od mostu do centrum wsi,
Po wojnie stały tam drewniane baraki,
Dla junaków odbudowujących gród sandomierski.

Przed wojną ludność trudniła się rybołówstwem,
Wykonywaniem drewnianych łódek i koszyków
wypłatanymi,
Dzisiaj zajmują się kwaciarstwem i ogrodnictwem,
I we własny intelekt inwestowaniem.

Gospodarstwo agroturystyczne w wiosce się znajduje,
Malownicze widoki temu sprzyjają,
Nad brzegiem Wisły wielu chętnie wędkuje,
Sporty wodne też uznane tu mają.

Przez Zawisielcze przebiega szlak jabłkowy,
Turystów z okolic przyciągając,
Jak również zielony szlak rowerowy,
Rekreacji walory uwydatniając.

Gmina Samborzec w rozwoju pomaga,
Jak również Sandomierz, gdy trzeba wspiera,
Gdy sytuacja tego wymaga,
Zaczyna przystań tutaj się otwiera.

*Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki.
Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.*

Ciekawostki z Samborca

W aktualnym numerze czasopisma „Samborzec na linii czasu” pragnę ukazać kilka ciekawostek z wydarzeń, jakie miały miejsce w przeszłości naszej gminy. Otóż...

1. Król Kazimierz III Wielki, za poradą i namową Sędziwoja Toporzycy, starosty sandomierskiego, mieszkańców wsi Złota, która do własności księży należała, do pracy około fortyfikacji zamku w Sandomierzu użył. Na okoliczność tą Florian Mokrzycki, biskup krakowski rzucił kłótnę na króla i nie wpróż przy spowiedzi rozgrzeszył, aż ten używania włościan do pracy przy zamku z dóbr duchownych zaprzestał.

Źródło: J. Nepomucen Chądzyński „Wspomnienia sandomierskie i opis miasta Sandomierza” – 1850 r., str. 43.
2. Wieś Andruszkowice z mocy przywilejów, przez księcia Bolesława V Wstydliwego w roku 1238 w Krakowie i księcia Leszka Czarnego w roku 1284 w Osieku, proboszczom sandomierskim jako własność została nadana. Taki stan przynależności wioski trwał aż do czasów powstania styczniowego w 1864 roku. Po upadku powstania, zaborca rosyjski, grunty wsi Andruszkowice będące własnością parafii św. Pawła Apostoła w Sandomierzu przejął na skarb państwa. Miało to miejsce przed 1874 rokiem i było odwetem za wspieranie przez księć powstańców i powstania. A od dnia 2 września

1881 roku nowym właścicielem majątku w Andruszkowicach został Nikołaj Wasiliewicz Głuszko.

Źródło: J. Nepomucen Chądzyński „Wspomnienia sandomierskie i opis miasta Sandomierza – 1850 r., str. 73. oraz APS, „Hipoteka sandomierska” sygn. 6, zbiór dokumentów.

3. Generalnie od 1976 roku miasto Sandomierz zaopatrywane jest w wodę pitną z 11 podziemnych odwiertów ujęcia wody w Romanówce. Ale niewielu wie, że w projekcie realizacji planu sześciolatniego miasta Sandomierza z dn. 7 maja 1949 roku we wsi Andruszkowice miała powstać stacja poboru i uzdatniania wody, która po uruchomieniu miała zaopatrywać Sandomierz w wodę pitną. Z niewiadomych przyczyn realizacja tego planu nie doszła do skutku. Budynki pompowni i stacji uzdatniania wybudowane miały być na tzw. Kale, na rozległym, nisko położonym i podmokłym terenie, tuż przy obecnej drodze krajowej nr 79.

Źródło: H. Samsonowicz, „Dzieje Sandomierza 1918-1980”, Warszawa 1994, str. 296.

4. Co uprawiano na niwie pańskiej w Samborcu w 1739 roku? Otóż, była to pszenica piękna – korców 109, żyto ozime – 13 korców i pięć ćwierci, jęczmień w ilości 81 korców i trzech ćwierci, owies w ilości 30 korców i dwóch ćwierci, groch – 4 korce, proso – 2 korce, tatarska – 3 korce i dwie ćwierci, żyto jare – dwie ćwierci, konopie siewne – dwa korce, siewne lniane – jeden korzec, rzepak – jedna ćwierć i soczewica – jedna ćwierć. Ponadto na ogrodzie „wielkim” uprawiano 19 rzędów marchwi, buraków 1 grządkę, kapusty 6 grządek i cebuli 1 grządkę. W ogrodzie na podwórzu uprawiano cebuli sianej 3 grzędy oraz cebuli sadzonej 1 grządkę. W ogrodzie za rzeką zasiano 3 grządki buraków, rzepy 1 grządkę i 3 i pół grządki zasadzono marchwi, buraków, rzepy i pietruszki na nasiona. A w ogródku za mostkiem zasiano 8 grządek pietruszki. Jaką zwierzynę hodowano w folwarku sandomierzeckim opiszę w kolejnej publikacji.

Źródło: „Inwentarz starostwa sandomierskiego z 1750 roku”. Dla przypomnienia podaję, że w tym roku w czerwcu mija 10. rocznica śmierci znanej działaczki ruchu oporu i specjalistki od hodowli koni Teresy Dobrowolskiej. W latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku była z nami i pracowała w Samborzeckiej Stadninie Koni jako kierownik stadniny angloarabskiej. Zmarła po ciężkiej chorobie 29 czerwca 2012 roku.

OPRACOWAŁ ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 103 luty 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Owocny jubileuszowy Finał WOŚP

Podliczone! Tegoroczny wynik zbiórki sztabu nr 4239 w Samborcu to: 19 348,97 zł! Dziękujemy wszystkim, którzy współtworzyli z nami 30. Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy!

Dzięki zaangażowaniu i dobremu sercu wielu osób samborzeckiemu sztabowi udało się wesprzeć tegoroczną edycję WOŚP poprzez kwestę wolontariacką, organizację finału w postaci sklepu orkiestrowego WOSP oraz wydarzenia poprzedzające finał.

Dziękujemy dwudziestce naszych wspaniałych wolontariuszy za poświęcenie i wytrwałość, mimo tak trudnych warunków pogodowych. Byli to: Magdalena Chmura, Edyta Dragan, Maja Kaścińska, Jakub Kasprzak, Joanna Kasprzak,

Dziękujemy także dziewczynom z KGW Szewce za pomoc (o poranku) w przygotowaniu sklepu orkiestrowego oraz Barbarze Bonie za pomoc w rozliczaniu wolontariuszy i wszelkie wsparcie.

Finał poprzedziły wydarzenia organizowane na rzecz WOSP: licytacje, loteria fantowa i kiermasz ciast w Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, morsowanie w Szewcach, mecz Samborzec – Obrazów w Samborcu, zumba w Gorzyczanach, rajd nordic walking

Kacper Kieroń, Szymon Konat, Martyna Kopiciof, Bartosz Łukawski, Kacper Majewski, Zuzanna Misiuda, Katarzyna Obrebska, Natalia Osowska, Anna Pawlik, Krzysztof Stepień, Klaudia Stroiwaś, Weronika Tomala, Karol Wódz, Magdalena Zajdlisz, Zuzanna Zbieska.

w Chobrzeżanach. Organizatorom i uczestnikom bardzo dziękujemy!

Dziękujemy wszystkim tym, którzy wsparli WOŚP, przekazując rozmaite vouchery i przedmioty, a także tym, którzy je nabyli, zasilając konto WOŚP! Do zobaczenia za rok!

Znamy laureatów konkursu czytelniczego „Najlepszy Czytelnik Roku 2021”, organizowanego przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Samborcu. Za swoją pasję do książek zostali nagrodzeni.

Czytelnik roku wybrany

Celem konkursu jest popularyzowanie czytelnictwa oraz zachęcenie mieszkańców gminy do korzystania z bogatych zbiorów biblioteki. A naprawdę jest z czego korzystać. Księgozbiór liczy 28 684 pozycji. Udostępniamy także zbiory multimedialne: filmy, audiobooki oraz gry. W bibliotece można również korzystać z platform świadczących usługi udostępniania publikacji elektronicznych: Legimi i IbukLibra oraz cyfrowej wypożyczalni publikacji naukowych Academica.

4 lutego 2022 r. w Gminnej Bibliotece Publicznej nagrodzono czytelników, którzy wypożyczyli i przeczytali najwięcej książek w 2021 roku. Nagrody przyznano w pięciu kategoriach wiekowych. W I kategorii wiekowej – „czytelnik w wieku do lat 5” zwyciężyła Lena Korycińska (147 wypożyczonych książek). W II kategorii wiekowej – „czytelnik od 6 do 12 lat” nagrodę otrzymał Karol Sliwiński (45 wypożyczonych książek). Zwycięzcą w III kategorii wiekowej – „czytelnik w wieku od 13 do 15” został Maciej Niezgoda (53 wypożyczone książki). W IV kategorii wiekowej – „czytelnik w wieku od 16 do 24 lat” zwyciężył Adam Garnuszek (18 wypożyczonych książek). W V kategorii wiekowej – „czytelnik w wieku od 25 lat” nagrodę otrzymała Małgorzata Komorowska (201 wypożyczonych książek). Wszyscy laureaci konkursu otrzymali nagrody książkowe oraz pamiątkowe dyplomy.

Gratulujemy zwycięzcom osiągnięcia wysokich wyników czytelniczych, dziękujemy za ich zaangażowanie i pasję do czytania. Serdecznie zapraszamy pozostałych czytelników naszej biblioteki do udziału w konkursie „Najlepszy Czytelnik Roku 2022”. Sprawdźcie, ile książek uda się Wam przeczytać w tym roku. Wypożyczajcie, czytajcie i wygrywajcie nagrody.

Dofinansowanie na wycieczki szkolne

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Armii Krajowej w Zawierzbju otrzymała dofinansowanie w ramach przedsięwzięcia Ministra Edukacji i Nauki pod nazwą „Poznaj Polskę”.

W dniach 20-22 października 2021 r. grupa 47 uczniów z klas IV-VIII uczestniczyła w 3-dniowej wycieczce na Górny Śląsk. Uczniowie mieli okazję zobaczyć: wystawę muzealną pt. „Obóz dwóch to-

talitaryzmów 1943-1956” w Jaworznie, a także tzw. polskie Malediwy, radiostację w Gliwicach, górnośląski park etnograficzny w Chorzowie oraz przejść się szlakiem kruszcowym, który znajduje się w Dąbro-

wie Górnicej. Jednak najwięcej emocji wzbudziło zwiedzanie podziemnej zabytkowej kopalni rud srebrnonośnych w Tarnowskich Górach oraz przepływ lodziami sztolni „Czarnego Pstrąga”. Trzeciego dnia w drodze powrotnej uczestnicy wycieczki zwiedzili Zamek w Ogródzieńcu.

15 października 2021 r. uczniowie klas I-III udali się na jednodniową wycieczkę do Warszawy. Pierwszym punktem wycieczki było odwiedzenie Centrum Nauki Kopernik, gdzie ogromnym zainteresowaniem wśród uczniów cieszyło się Planetarium. Uczniowie poszerzyli swoją wiedzę na temat kosmosu. Drugim punktem wycieczki był Zamek Królewski jako symbol kultury i dziedzictwa narodowego. Na koniec uczniowie zrobili sobie pamiątkowe zdjęcie z pomnikiem syrenki na Starym Mieście. Koordynatorkami wycieczek były panie: dr Beata Wolnik oraz mgr Paulina Stefaniak.

Informacja w sprawie zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego

Wójt gminy Samborzec informuje, iż rolnicy mogą ubiegać się o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego w dwóch terminach:

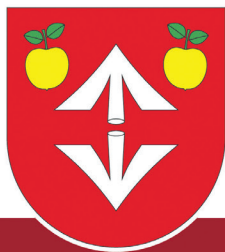
- od 1 do 28 lutego 2022 r. wraz z fakturami VAT lub ich kopiami potwierdzającymi zakup oleju napędowego do produkcji rolnej w okresie od 1 sierpnia 2021 r. do 31 stycznia 2022 r.

- od 2 do 31 sierpnia 2022 r. faktury dołączone do wniosku obejmują okres od 1 lutego do 31 lipca 2022 r.

Limit zwrotu podatku akcyzowego na 1 ha użytków rolnych w 2021 roku wynosi 110 litrów.

Średnia roczna liczba dużych jednostek przeliczeniowych była – 40 litrów – dotyczy roku poprzedzającego rok złożenia wniosku o zwrot podatku akcyzowego.

Kwota zwrotu podatku akcyzowego na 1 ha użytków rolnych w 2022 r. wynosi 110,00 zł.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 104 marzec 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Wsparcie dla opiekunów

Gmina Samborzec już po raz trzeci przystąpiła do programu Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej pn. „Opieka wytchnieniowa – edycja 2022”.

Realizatorem programu na terenie gminy jest Ośrodek Pomocy Społecznej w Samborcu.

Program jest finansowany w całości ze środków państwowego Funduszu Solidarnościowego. Zgodnie z zawartą umową pomiędzy wojewodą świętokrzyskim a gminą Samborzec przewidziano, że w 2022 r. pomocą zostanie objęte 10 osób. Program będzie realizowany do 31 grudnia.

Program „Opieka wytchnieniowa” adresowany jest do członków rodzin lub opiekunów sprawujących bezpośrednią opiekę nad dziećmi z orzeczeniem o niepełnosprawności i osobami posiadającymi orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie traktowane na równi z orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności. Usługi opieki wytchnieniowej przysługują w przypadku zamieszkiwania członka rodziny lub opiekuna we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą, nad którą sprawuje całodobową opiekę.

Gmina Samborzec będzie realizować wsparcie w formie: nieodpłatnego świadczenia usługi opieki wytchnieniowej, w ramach pobytu dziennego w miejscu zamieszkania osoby niepełnosprawnej (limit 240 godzin na osobę).

Całkowita wartość dofinansowania z Funduszu Solidarnościowego: 97 920 zł.

Gminny Ośrodek Kultury w pierwszym półroczu 2022 roku realizuje projekt „Życie zaczyna się z 6.0 cz. II”, finansowany przez Fundację BGK w ramach programu „Generacja 6.0”.

Życie zaczyna się z 6.0 cz. II

Jest to kontynuacja działań skierowanych do seniorów z gminy Samborzec rozpoczętych w poprzednim roku w ramach tego samego programu. Projekt rozpoczął się 17 lutego integracyjnym spotkaniem z książką. Spotkania z książką odbywają się co miesiąc, a prowadzi je Ilona Świder z Gminnej Biblioteki Publicznej. Na rozgrzewkę omówiona została powieść Hanny Cygler „Złodziejki czasu”, natomiast kolejne, marcowe, spo-

tkanie poświęcono reportaży „Planeta K” Piotra Miłowskiego.

We wtorki i piątki odbywały się też zajęcia pilatesu dla seniorów, prowadzone przez Agnieszkę Chmielewską. Pilates to forma aktywności, która zawiera elementy treningu ogólnousprawniającego, siłowego i wydolnościowego. Kształtuje koordynację nerwowo-mięśniową, uczy precyzji ruchu i wsluchiwanie się w potrzeby i możliwości swojego organizmu podczas wykonywania zróżnicowanych ćwiczeń. Zajęcia uatrakcyjnione zostały ćwiczeniami i zabawami koordynacyjnymi z kolorowymi chustami.

Kolejnymi działaniami w tej edycji programu będą: warsztaty z wykorzystaniem tabletów, zajęcia taneczne z instruktorem, zajęcia muzykoterapii, wyjazd rekreacyjny do Zwierzynica i Zamościa, wyjazd do kina oraz sąsiadka potańcówka na zakończenie projektu.

TIK w instytucjach kultury

W Gminnym Ośrodku Kultury oraz w Gminnej Bibliotece Publicznej rozpoczęły się zajęcia dla młodzieży z programowania w różnych językach, realizowane w ramach projektu „TIK w instytucji kultury #2”.

Cel projektu to rozwój kompetencji cyfrowych pracowników instytucji kultury z województwa świętokrzyskiego i poszerzenie oferty kulturalnej o warsztaty wprowadzające młodzież w cyfrowy świat programowania i mediów.

Uczestnicy zajęć rozwijają umiejętności analitycznego i logicznego myślenia, uczą się rozwiązywać skomplikowane problemy, pracować w grupach i samodzielnie. W ramach nauki programowania zapoznają się z grą edukacyjną Scottie Go!, będą również programować gry w Scratch, budować i programować roboty z klocków Lego Mindstroms EV3, poznawać podstawy tekstowego języka programowania w Python.

Trwają również zajęcia z kompetencji medialnych, prowadzone przez pracownika Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu. Warsztaty obejmują tematy takie jak: poznanie zasobów i możliwości portali internetowych, ochrona wizerunku w sieci, bezpieczeństwo w internecie, hejt i cyberprzemoc.

Biblioteka na miarę XXI wieku

W Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu zostanie wdrożony działający w chmurze system Alma, będzie też funkcjonowała wyszukiwarka Primo. To najnowocześniejsze narzędzia realizujące potrzeby wszystkich typów bibliotek, od największych narodowych, po najmniejsze specjalistyczne.

Wśród instytucji, które używają na co dzień systemu Alma, znajdują się m.in. University of Cambridge, Harvard University, Boston College czy Princeton University Library, a w Polsce m.in. Biblioteka Narodowa i Biblioteka Jagiellońska.

Obsługa systemu odbywać się będzie poprzez przeglądarkę internetową, a nasza biblioteka zyska dostęp do stałych

aktualizacji oprogramowania. System będzie zapewniał obsługę procesów bibliotecznych w obrębie: gromadzenia, opracowania oraz udostępniania materiałów bibliotecznych, rejestracji czasopism, interfejsu użytkownika, administracji systemem oraz współpracy z innymi systemami wykorzystywanymi w bibliotece. Wdrożenie Almy oznacza brak konieczności instalacji lokalnej systemu, utrzymywania

zaplecza serwerowego czy kosztu zakupu licencji. Nowy system zastąpi dotychczasowy Mak Plus.

Nowoczesny, darmowy system działający w chmurze oraz połączone katalogi pozwolą naszej bibliotece rozwijać nowe formy działania, a także kompleksowo dostarczać użytkownikom opracowaną według jednolitych zasad informację o zbiorach.

Droga z Samborca do obozu w Dachau – cd.

Władysław jako najstarszy z rodzeństwa od najmłodszych lat pomagał rodzicom w pracach domowych i gospodarstwie. Na całe życie pozostały mu w pamięci opowiadania ojca o bohaterstwie i dramacie powstańców z 1863 roku, snute w gronie licznie zebranych sąsiadów w długie jesienne wieczory.

Powstanie styczniowe było ulubionym tematem rozmów w domu Miegoniów. Ojciec Stanisław Miegonia, a dziadek Władysława, jako dziewiętnastoletni młodzieniec udzielał pomocy powstańcom. Za ten czyn został wyrokem rosyjskiego sądu polowego skazany na śmierć. Do wykonania wyroku nie doszło, dzięki interwencji i wstawiennictwu miejscowego sołtysa. Został ułaskawiony. Zacięte walki powstańców z wojskami carskimi toczyły się kilkanaście kilometrów od Samborca w okolicach Jurkowiec i Klimontowa. Młody Władysław wyrastał w atmosferze patriotyzmu i głębokiej religijności. Wiedzę z zakresu szkoły podstawowej również otrzymał od rodziców. To pod ich czujnym okiem ją przyswajał i pogłębiał. Nie można wykluczyć – nie zachowały się bowiem żadne potwierdzające to dokumenty – ale prawdopodobnie Władysław mógł uczęszczać do jednoklasowej szkoły, która została uruchomiona w 1891 roku w Samborcu. Zgodnie z rosyjskim prawem uczono w niej w języku rosyjskim. Tylko religia w tym okresie wykładana była w języku polskim. Na lekcjach religii Władysław był pilnym uczniem. Z wielką uwagą wsłuchiwał się w kaznodziejskie opowiadania o Biblii i życiu Chrystusa, wygłaszane przez ówczesnego proboszcza samborzeckiego, ksiedza kanonika Kajetana Kwitka. To ks. Kajetan Kwitek wywarł znaczny wpływ na ugruntowanie w młodym człowieku wyniesionych z domu rodzinnego wartości.

Młody Władysław od wczesnych lat czuł powołanie kapłańskie. Miał bowiem w rodzinie znakomity wzór osobowy kapłana, jakim był bł. ks. prałat Antoni Rewera, brat matki (1869-1942), męczennik z Dachau, długoletni proboszcz parafii sandomierskich, wykładowca w Seminarium Duchownym, kapłan wielkiej gorliwości duszpasterskiej i społecznej, założyciel Zgromadzenia Córki św. Franciszka Serafickiego, błogosławiony, wyniesiony na ołtarze w czerwcu 1999 roku przez papieża Jana Pawła II.

Już od młodzieńczych lat Władysław interesował się przyrodą, cechowało go duże zamiłowanie do zwierząt, doskonale jeździł konno, ale przede wszystkim pragnął się uczyć. Rodzice dostrzegając jego zainteresowania i zdolności, skierowali go do Mieckiego Progimnazjum w Sandomierzu (Colegium Gostomianum). Mając dziesięć lat, rozpoczął naukę w szkole, do której wcześniej uczęszczał jego wuj, ks. prałat Antoni Rewera. Po sześciu latach nauki, 4 czerwca 1908 roku, 16-letni Władysław Miegonia otrzymał świadectwo dojrzałości z wynikiem dobrym. Niezwłocznie, bo już 22 i 23 czerwca 1908 roku, pomyślnie zdał egzaminy wstępne z języka polskiego, łaciny i historii powszechnej do Seminarium Duchownego w Sandomierzu.

Na listach alumnów figurował pod nazwiskiem Miegosiński. Przez cały okres studiów filozoficzno-teologicznych uzyskiwał oceny dobre i dostateczne. Nie należał do prymusów, ale odznaczał się pilnością i cierpliwością. W czasie studiów alumn Władysław Miegonia dał się poznać jako dobrze zapowiadający się kapłan i dobry organizator o dużych predyspozycjach społecznych i kulturalno-oświatowych. Zamiłowania swoje rozwijał zarówno

na uczelni, jak i poza jej murami. W czasie przerw semestralnych w swej rodzinnej wiosce organizował przedstawienia z udziałem młodzieży ukazujące polskie tradycje i obrzędy narodowe. Kiedy w 1911 roku w Samborcu spłonął budynek szkolny, z inicjatywy W. Miegonia zajęcia dla dzieci odbywały się w domu jego rodziców. Prowadzenie nauki zlecił swojemu młodszemu bratu Janowi. W Adwencie przygotowywał jasełka, które wystawiano w domu Miegoniów przez cztery poświęcone niedziele. Był to pierwszy taki teatrzyk w Samborcu. Występy kończono zwykle odśpiewaniem pieśni patriotycznej np. "Idzie

Ks. Władysław Miegonia w latach seminarzysty. Fot. ze zbiorów Muzeum Marynarki Wojennej w Gdyni.

wiarus stary do ludzi w kołędzie", chociaż w kuchni sąsiadującej z zaimprovizowaną sceną czuwał dwaj carscy żandarmi. Był to wielki akt odwagi ze strony młodego alumna, żandarmi mogli bowiem o przedstawieniach w domu Miegoniów poinformować władze w Sandomierzu.

Aktywności na polu działalności społecznej i kulturalnej Władysław potrafił doskonale godzić z nauką. W terminie zdawał wszystkie egzaminy przewidziane w programie nauczania. 4 grudnia 1910 roku otrzymał tonsurę i cztery święcenia niższe (lektorat, akolit, ostiariat i egzorcystat). W poczet osób duchownych został przyjęty przez święcenia subdiakonatu, które otrzymał 22 marca 1914 roku. Diakonem został 20 grudnia 1914 roku, a prezbiterem 2 lutego 1915 roku. W tym okresie rektorem Seminarium Duchownego w Sandomierzu był ksiądz Paweł Kubicki (1871-1944) – znany historyk, hagiograf i tłumacz, autor wiewu artykułów i książek, od 1918 roku biskup pomocniczy diecezji sandomierskiej. Święcenia kapłańskie Władysław Miegonia otrzymał 2 lutego 1915 roku z rąk biskupa sandomierskiego Mariana Ryxa (1853-1930) w kaplicy biskupiej.

W czasie studiów w Seminarium Duchownym poznał 6 języków obcych, którymi biegle władał. Były to język łaciński, niemiecki, francuski, angielski, włoski i rosyjski. Uroczysta prymicja księdza Władysława Miegonia

odbyła się w rodzinnym kościele parafialnym w Samborcu, gdzie proboszczem nadal był ks. Kajetan Kwitek.

Początek jego pracy duszpasterskiej przypadł na trudny okres I wojny światowej. 24 lutego 1915 roku rozpoczął swoją duchową misję jako wikariusz w kościele pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Iwaniskach. Miejscowość ta była oddalona 15 km od linii frontu. Mieszkańcy tej i okolicznych wiosek udreżeni byli wojenną rzeczywistością. Musieli dostarczać paszę dla koni, opatrywać rannych, zabezpieczać żywność dla wojska obu walczących ze sobą stron, Rosjan i Austriaków. Trudno się było dziwić, że liczyli na pomoc i opiekę ze strony księdza, nie tylko duszpasterską.

Wikariuszem w parafii Iwaniska był krótko. Niebawem otrzymał od biskupa polecenie zastąpienia chorego ks. Mariana Kotowskiego, proboszcza Modliborzyc. Posługę w parafii pw. św. Stanisława Biskupa Męczennika w Modliborzycach pełnił od marca do końca sierpnia 1915 roku. W tym czasie na tym terenie toczyły się ciężkie walki frontowe. To tam po raz pierwszy 23-letni kapłan bezpośrednio zetknął się z okrucieństwami wojny. Swoją troską otaczał nie tylko swoich parafian, w miarę możliwości udzielał pomocy także walczącym po obydwu stronach frontu żołnierzom. Nie pozostał obojętny na los spotkanego przypadkiem rannego żołnierza armii austriackiej. Bez wahania zabrał go na plebanie, obmył, wypowiadał i udzielił Komunii Świętej. Nie bacząc na linię frontu, udał się pieszo do Włostowa po lekarza. Lekarz jednak odmówił przyjazdu do rannego żołnierza. Bał się o własną skórę. Ksiądz W. Miegonia wrócił więc do parafii, wynajął woźnicę z furmanką, na której to osobiście po odosłonej nocy zawiózł rannego do lekarza.

Kolejną parafią, do której 1 września 1915 roku ksiądz Władysław Miegonia został przeniesiony, był Bodzentyn. Młodemu wikariuszowi w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Stanisława Biskupa powierzono także obowiązki prefekta szkół podstawowych. Już na początku swojej posługi zdobył sympatię, a w szczególności podbił serca dzieci i młodzieży. Trwała wojna, czasy były trudne i niebezpieczne. Pomimo tego ks. Miegonia w czasie zajęć szkolnych uczył dzieci patriotyzmu, mówił o tradycji i wadze narodowej historii. Bardzo wiele czasu poświęcał pracy duszpasterskiej i społecznej. Nie bacząc na grożące mu niebezpieczeństwo, inicjował i organizował kolejne patriotyczne występy i spotkania.

W tym czasie do parafii z duszpasterską wizytą przybył biskup sandomierski Marian Ryx. Entuzjastycznie przyjęty został przez parafian, a młodzież i dzieci na tę okazję przygotowały specjalne przedstawienie. Witając duszpasterza, wystąpiły w strojach polskich z maciejówkami na głowach i drewnianymi polskimi szablastymi przy boku, a w rękach trzymały lance z polskimi chorągiewkami. Część obecnych na uroczystości mieszkańców Bodzentyna z pewną obawą przyjęła owe przedstawienie, jednak większość mieszkańców otwarła dała wyraz swojemu patriotyzmowi. Ksiądz, nie bacząc na grożące mu ze strony okupanta restrykcje, organizował kolejne patriotyczne przedstawienia. W rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 maja wraz z uczniami poszedł pieszo na Święty Krzyż.

ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Dzieje gminy rymem pisane

ŻUKÓW

Wiosna Żuków w XV-tym wieku była wsią rycerską, podobnie jak Samborzec i Polanów. Powyższe wsie należały do Warszawy i Jana z Samborca, herbu Rawa. W owym czasie istniała w Żukowie karczma, pełna specjalistów, Gdzie oprócz noclegu i jedzenia była też dobra zabawa.

W 1590 r. wsie królewskie weszły do tzw. ekonomii sandomierskiej, pod kierownictwem starosty.

W latach 1600-1720 starostwo było w rękach rodu Lubomirskich, później Ossolińskich. W XIX wieku folwark Żuków to były rzadowe majorki, W 1921 r. naliczono w Żukowie 168 mieszkańców, w ramach spisów powszechnych.

Do 1937 r. we wsi młyn drewniany-wiatrak wietrzny się znajdował, A po tym czasie właściciel R. Korona rozpoczął budowę murowanego (tzw. Bani), Niestety, ze względu na brak funduszy budowy zaprzestano, A wzniesione mury stanowią atrakcję do dnia dzisiejszego.

Natomiast drugi młyn znajdował się na posesji A. Nachimowicza, Służąc mieszkańcom w tamtejszy porze, Wieloletnie rodziny można było w Żukowie wylizać, Więc i w dużych ilościach siane było zboże.

W dawnym Żukowie drogi były błotniste i grząskie,

W związku z tym, aby je naprawić, „szarwark” organizowano, Pod kierownictwem sołtysa wszystkie drogi wieszkie

W czynnie społecznym naprawiano. Domy często blisko rzeki budowano, Ponieważ z niej brano wodę i ubrania prano, Łąki za domami „Smichówką” po dziś dzień nazwano, Te tereny do dworu w Śmiechowicach zaliczano.

Dawniej ludzie bardzo rzadko korzystali z pomocy lekarza, Lecząc się domowymi sposobami i zebrnymi ziołami, Różnymi wierzeniami zapobiegano nieszczęściom domowników i inwentarza Czerwona wstążeczka przy wózku miała chronić dziecko przed urokami.

Często wieś odwiedzał luciarz, specjalista od garnków naprawy, Zbierając przy okazji niepotrzebne ubrania. Lutował on garnki, w których nadal gotowano potrawy, Chwalony przez Żukowian za swe dokonania.

Wiadomości o świecie z radia kryształkowego czepiano, Było ono na słuchawki i użycia prądu nie wymagało, Wówczas po domach gromadnie się zbierano, Bo tylko kilku gospodarzy takie radio miało.

W Żukowie, podobnie jak w innych wioskach poniedziałki celebrowano. Odbywał się wtedy jarmark w Sandomierzu, na którym każdy chciał być. Robiono tam zakupy i różne sprawy załatwiano, Była też sposobność, by młode pary kojarzyć.

Rodzice młodych ugadywali się w karczmie na Podwałku, Zatrzymując się tam przy powrocie do domu A przyszli małżonkowie poznawali się w realu, Gdy już wszystko ustalone było po kryjomu.

Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki. Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 105 kwiecień 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Międzynarodowy Dzień Książki w Śmiechowicach

1 kwietnia, w przeddzień rocznicy urodzin Hansa Christiana Andersena, bibliotekarze z Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu wraz z uczniami klas I-IV ze Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach świętowali Międzynarodowy Dzień Książki dla Dzieci.

Święto to zostało ustanowione przez IBBY, aby promować wartościową literaturę i grafikę dla młodych odbiorców. W tym roku gospodarzem Międzynarodowego Dnia Książki dla Dzieci była Kanadyjska Sekcja IBBY, a przesłanie dla dzieci napisał kanadyjski pisarz Richard Van Camp.

Bibliotekarze odczytali adresowany do dzieci list. Zaprezentowali również niezwykle zbiory z Oddziału dla Dzieci i Młodzieży: książki interaktywne, z rozszerzoną rzeczywistością, z lupami, wyszukiwanki, książki zapachowe, dotykowe, bez obrazków i bez słów.

Podczas warsztatów dzieci wcieliły się w rolę ilustratorów i stworzyły rysunki przedstawiające bohaterów książki „Czytanie jest super” M. Leafa. Z ich prac powstała niezwykła książka leporello.

Bibliotekarze Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu od lat promują Międzynarodowy Dzień Książki, odwiedzając w tym dniu szkoły z terenu naszej gminy. Mamy nadzieję, że dzięki warsztatom udało się nam wzbudzić wśród najmłodszych miłość do książki i czytania. Serdecznie dziękujemy za zaproszenie dyrekcji i gronu pedagogicznemu Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach. Do zobaczenia na kolejnych lekcjach bibliotecznych.

7 marca gmina Samborzec podpisała umowę o powierzeniu grantu w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 na projekt „Wsparcie dzieci z rodzin ppegerowskich w rozwoju cyfrowym – Granty PPGR”.

GRANTY PPGR - umowa podpisana

Na podstawie umowy gmina otrzyma grant w wysokości 57 500 zł na zakup 23 laptopów dla uczniów mieszkających na terenie gminy Samborzec, będących potomkami byłych pracowników Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej. Gmina Sambor-

zecz ogłosi zapytanie ofertowe na wyłonienie dostawcy sprzętu komputerowego. O postępach prac nad realizacją umowy, w tym o przekazaniu sprzętu na własność beneficjentów wsparcia, będziemy informować na stronie internetowej Urzędu Gminy Samborzec.

„Jak blask słońca oświetla wnętrze komnaty,
tak nauka rozświetla umysł” Wang Chong

Sukcesy naszych uczniów

W roku szkolnym 2021/2022 wielu uczniów Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Samborcu zgłosiło chęć udziału w konkursach przedmiotowych organizowanych przez Kuratorium Oświaty w Kielcach.

Celem takich konkursów jest:

- wspieranie i rozwijanie uzdolnień, zainteresowań uczniów,
- pogłębianie wiedzy i umiejętności w zakresie wybranego przedmiotu,
- rozwijanie zdolności i twórczego myślenia,
- promowanie osiągnięć uczniów i ich nauczycieli,
- motywowanie nauczycieli do podejmowania różnorodnych działań w zakresie pracy z uczniem zdolnym.

Każdy konkurs składał się z trzech etapów: szkolnego, rejonowego i wojewódzkiego.

Uczestnicy pilnie przygotowywali się pod kierunkiem swoich opiekunów, a cała społeczność uczniowska mocno trzymała kciuki. Po zakończeniu etapów rejonowych okazało się, że do etapu wojewódzkiego zakwalifikowało się siedmioro uczniów. Finaliści ostro zabrali się do pracy. Przygotowanie do tego etapu wymagało od nich sumiennej nauki i mnóstwa poświęceń, ale jak mówi przysłowie: „Bez pracy nie ma kołaczy”.

Finał III Wojewódzkiego Konkursu z Chemii odbył się 14 marca. Wzięli w nim udział dwaj uczniowie z klasy VIII – Mateusz Osowski i Maciej Śmiechowski. Chłopcy tajniki wiedzy chemicznej zgłębiali wraz z panią Joanną Płazą. Po ogłoszeniu wyników okazało się, że Maciej zdobył tytuł laureata tego konkursu, a Mateusz został finalistą.

Zmagania z geografii swój finał miały 15 marca. Szkołę Podstawową w Samborcu reprezentowało czworo uczniów: Joanna Kasprzak, Weronika Tomala, Jakub Twaróg – uczniowie klasy VIII oraz Bartosz Łukawski – uczeń klasy VII. W przygotowaniach do etapu wojewódzkiego pomagała im pani Małgorzata Trzaska. I tym razem nasi uczniowie odnieśli sukces, gdyż Joanna i Bartosz uzyskali tytuł laureata, a Weronika i Jakub finalisty.

Wszyscy z niecierpliwością oczekiwali na finał III Wojewódzkiego Konkursu z Informatyki, który miał miejsce 18 marca, a w szczególności na te zmagania czekał Maciej Śmiechowski – uczeń klasy VIII oraz jego opiekunka pani Dorota Kaczor. Maciej wspaniale zaprezentował się w konkursie i uzyskał tytuł finalisty.

Sukcesy uczniów i ich opiekunów są spektakularne, tym bardziej że w powiecie sandomierskim tytuł laureata konkursu przedmiotowego zdobyło tylko pięcioro uczniów, w tym troje ze Szkoły Podstawowej w Samborcu.

Uczestnicy włożyli wiele trudu i pracy w przygotowania, mogli też liczyć na pomoc i wsparcie swoich rodziców. Z pewnością zarówno laureaci, jak i finaliści są inspiracją dla swoich rówieśników. Gratulujemy osiągnięć i życzymy dalszych sukcesów.

Gminny Ośrodek Kultury w pierwszej połowie tego roku realizuje projekt pn. „Przepis na sukces! Rozwijamy siedem filarów sukcesu”.

Projekt ma na celu wyrównanie szans edukacyjnych dzieci, wspieranie rozwoju poprzez realizację zajęć o charakterze dydaktyczno-wychowawczym, wykorzystanie nowatorskich metod pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, a także doskonalenie warsztatu pracy nauczycieli i edukatorów.

W ramach filaru kreatywność odbyły się już warsztaty ekologiczne „Wyzwanie zero waste”. 14 i 15 marca w Zespole Placówek Oświatowych w Chobranach oraz 24 i 25 marca w Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu uczestnicy przygotowywali woskowijki, woreczki wielokrotnego użytku, zaprojektowali nowe koszulki na bazie starych t-shirtów oraz stworzyli wspaniałe prace 3D w grupach. Warsztaty poprowadziły panie: Ola Harańczyk-Kuter, Agnieszka Piechow-ska-Dragan oraz Kinga Wieczorek.

Filary sukcesu

31 marca oraz 4 kwietnia w Samborcu odbyły się także warsztaty szybkiego uczenia się i zapamiętywania (filar pamięć). Piktogramy, łańcuch skojarzeń czy akronimy to niektóre z technik uczenia się ułatwiających zapamiętywanie. Ponadto dzieci dowiedziały się, jak uczy się mózg i jak wzmocnić procesy zapamiętywania.

Kreatywne warsztaty poprowadziła Paulina Grębiewicz-Kowalska z Pracowni Multisensorycznej „Jak w Ulu”.

Przed nami jeszcze kolejne filary sukcesu: czytanie, wyobraźnia, emocje, relaks, autoprezentacja. Projekt jest finansowany przez Fundację BGK w programie „Na dobry początek! 2021”.

Zastali tam zniszczone działaniami wojennymi kościoł i zdemastrowany klasztor. W obecności wielu pielgrzymów ks. Władysław Miegoń odprawił mszę świętą w intencji tak ważnej dla naszego narodu rocznicy.

Droga z Samborca do obozu w Dachau – cd.

Po dziesięciu miesiącach pracy w Bodzentynie 20 czerwca 1916 roku ks. Władysław został przeniesiony do Głowaczewa (pow. kozienicki), a po kolejnych 10 dniach do parafii pw. św. Bartłomieja w Staszowie. Tam również rzucił się wir pracy społecznej. Po roku władze kościelne kolejny raz, 9 czerwca 1917 roku, przeniosły ks. Miegońa, tym razem na wikariat do parafii pw. WNMP w Iłży. Tam pomagał w założeniu parafii, ochronki dla dzieci, zor-

Od pierwszych dni kapelan (odpowiednik stopnia kapitana marynarki) Miegoń wykazywał się niebywałą troską o zwykłych szeregowych marynarzy. Brał udział w uroczystościach zaślubin Polski z morzem w Pucku, a następnie objął obowiązki kapelana i oficera oświatowego komendy Portu Wojennego w Pucku. Gdy wybuchła wojna polsko-bolszewicka, batalion, w którym służył ks. Miegoń, wszedł w skład Pułku Morskiego, który swój

Informacja o śmierci Jana okazała się nieprawdziwa. Władysław odnalazł go w okolicach Lwowa. Całego i zdrowego przywiózł do Samborca. Tym samym mógł zobaczyć rodziców i rodzinę.

Podczas potyczki z Moskalami pod Makowem Mazowieckim ks. Miegoń został ranny. Rana głowy była poważna, długo się goiła. W uznaniu zasług na polu walki został niedługo później odznaczony przez marszałka Józefa Piłsudskiego Krzyżem Walecznych i najwyższym odznaczeniem – Krzyżem Virtuti Militari.

Posiadał także inne odznaczenia wojskowe. Na przełomie 1920 i 1921 roku ks. Władysław przyjechał do Pucka, a w roku 1924 przeszedł do Komendy Portu Wojennego w Gdyni. Tam nie ograniczył się wyłącznie do pracy kapłańskiej, ale zorganizował bibliotekę oraz utworzył marynarską orkiestrę. W 1934 roku ks. Miegoń otrzymał awans na stopień starszego kapelana (komandor podporucznik) i został wyznaczony na stanowisko kapelana dowództwa floty. Gorąco zabiegał o utworzenie parafii marynarskiej, parafii wojskowej i w 1938 roku dopisał swego, inicjując budowę kościoła garnizonowego w Gdyni na Oksywiu. W lipcu 1939 roku został konsekrowany. Gdy 10 lutego 1939 roku do Gdyni wpłynął ORP „Orzeł”, poświęcił go nie kto inny, lecz ks. Władysław Miegoń.

Podczas kampanii wrześniowej 1939 roku młdr ppor. ks. Władysław Miegoń walczył wśród obrońców Łąkowej Obrony Wybrzeża. Do ostatnich chwil był obecny przy pułkowniku Dąbku, towarzyszył też pułkownikowi w jego ostatniej drodze. W czasie 19-dniowej obrony wybrzeża trwał na posterunku, a szpital morski w Babicach Dołach, w którym także był kapłanem, padł jako ostatni. 19 września 1939 roku ks. Władysław dostał się do niemieckiej niewoli. Choć zgodnie z Konwencją Genewską (której na początku wojny Niemcy przestrzegali) przysługiwał mu dokument gwarantujący nietykalność. Ksiądz Wł. Miegoń odrzucił go, odrzucił wolność, nie

Gminna Biblioteka Publiczna oraz Gminny Ośrodek Kultury co roku zapraszają do udziału w Konkursie na Najpiękniejszą Palmę Wielkanocną Gminy Samborzec.

Najpiękniejsze palmy

Jest to okazja do kultywowania tradycji i zwyczajów związanych z Niedzielą Palmową oraz zaprezentowania własnych pomysłów i technik wykonania palm wielkanocnych.

W tym roku do konkursu zgłoszono 22 prace. Komisja konkursowa, w składzie Renata Sendrowicz, Zdzisława Drach, Agata Pietrzykowska, podczas oceny palm wzięła pod uwagę: zgodność z regulaminem, pomysłowość i inwencję twórczą, dobór odpowiednich materiałów, ich różnorodność i bogactwo, własnoręczność wykonania oraz trwałość i estetykę palm.

Nagrodzeni zostali:

I KATEGORIA – PALMY INDYWIDUALNE DZIECI I MŁODZIEŻ SZKOLNA

- Emilia Krakowiak kl. II ZPPO w Samborcu
 - Antoni Abramczyk kl. I ZPO w Chobranach
 - Michał Woźniak kl. III ZPO w Chobranach
- DOROŚLI**
- Barbara Bona

II KATEGORIA – PALMY GRUPOWE DZIECI I MŁODZIEŻ SZKOLNA

- „Tęczowe Smyki” z Przedszkola „Tęczowe Przedszkole” w Zawierzbii
- „Gwiazdeczki” z Przedszkola „Tęczowe Przedszkole” w Zawierzbii
- Klasa III ze Szkoły Podstawowej w Złotej

DOROŚLI

- Koło Gospodyń Wiejskich w Milczanach
- Koło Gospodyń Wiejskich „Szewcanki”

8 kwietnia o godz. 12, po zliczeniu wszystkich polubień zdjęć palm, biorąc pod uwagę zgodność z regulaminem konkursu, tytuł Palmy Publiczności przyznano Kołu Gospodyń Wiejskich „Szewcanki” (460 polubień).

Wręczenie nagród i dyplomów odbędzie się 22 kwietnia o godz. 15.30 w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu. Wszystkim uczestnikom konkursu bardzo serdecznie gratulujemy. Dziękujemy za zaangażowanie oraz wkład pracy. Zapraszamy do wzięcia udziału w kolejnej edycji konkursu!

Ks. Władysław Miegoń odprawiający mszę świętą na okręcie ORP „General Haller”. Fot. ze zbiorów Muzeum Marynarki Wojennej w Gdyni.

ganizował amatorski zespół artystyczny dla dzieci. W Iłży przez ponad dwa lata wykonywał gorliwie swoje obowiązki duszpasterskie. Rezygnując z dobrze zapowiadającej się dalszej pracy w parafii, jako jeden z pierwszych księży diecezji sandomierskiej, zadeklarował gotowość wstąpienia w szeregi organizowanego właśnie wojska polskiego. Biskup Marian Ryx początkowo odmówił, ale ostatecznie się zgodził i 1 grudnia 1919 roku ks. Władysław Miegoń rozpoczął pracę jako kapłan I Batalionu Morskiego w Modlinie.

chrzest bojowy przeszedł 3 sierpnia 1920 roku pod Ostrołęką. Przed jedną z bitew ks. Miegoń przedostał się do obozu wroga w przebraniu bolszewickiego żołnierza, gdzie rozpoznał siły nieprzyjaciela. Zebrane informacje okazały się bezcenne dla polskiego dowództwa.

W tych trudnych dniach wojny dotarła do księdza przykra informacja z frontu, mówiąca o śmierci Jana, brata Władysława. Ksiądz Władysław wziął dwutygodniowy urlop i udał się na front odszukać brata.

chciał pozostawić rannych marynarzy bez opieki duchowej.

Przed opuszczeniem Gdyni pożegnał się z siostrą Marią, zabrał ołtarz polowy, koce, lekarstwa i wrócił do wywożonych jeńców. 2 października 1939 roku okręt szpitalny „Wilhelm Gustaw”, mając ok. 1500 rannych na pokładzie, odpłynął z ks. Miegoniem do Flensburga. W grudniu 1939 roku ks. Miegońa razem z innymi kapłanami oddzielono i wywieziono do oflagu jenieckiego IX C w Rothenburgu k. Fuldy. 18 kwietnia 1940 roku został wywieziony do obozu zagłady w Buchenwaldzie, gdzie – podobnie jak i inni kapłani – został pozbawiony mundurów oficerskich, co było oczywistym złamaniem postanowień genewskich. Ubrano go w pasiaki i nadano numer obozowy 1140.

Ostatnim etapem obozowej drogi ks. Władysława Miegońa był obóz w Dachau, barak nr 28, gdzie nadano mu numer obozowy 21223. Tam spo-

tkał (tylko na chwilę) swojego wuja ks. Antoniego Rewere.

Pisząc listy do Samborca, do rodziny, prosił, aby ratować wuja Antoniego i uwolnić go z obozu, prosił też, by przysłać chociaż skórkę chleba... Wywieziony ciężką pracą w obozie, głodem, licznymi chorobami młdr ppor. ks. Władysław Miegoń 15 października 1942 roku o godz. 8.45 zmarł. Jego ciało zostało spalone w krematorium, a prochy rozsypane. 13 czerwca 1999 roku w Warszawie papież Jan Paweł II beatyfikował ks. Władysława Miegońa.

Ksiądz Władysław Miegoń jest patronem polskiej Marynarki Wojennej, jedynym gdynianinem w gronie świętych i błogosławionych. Jest jednym z dwóch, obok ks. Antoniego Rewery, błogosławionych z gminy Samborzec. Jest pierwszym w Polsce i Europie oficerem i marynarzem wyniesionym na ołtarze.

ANDRZEJ CEBULA
Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 106 maj 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Cyfrowy GOK

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu realizuje projekt „Konwersja Cyfrowa Domów Kultury”, współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020, realizowanego przez Narodowe Centrum Kultury.

Koszt zadania to 85 700 zł, w tym środki z dofinansowania 75 700 zł oraz dotacja celowa wójta gminy Samborzec 10 000 zł. W ramach projektu zakupiono wyposażenie cyfrowe: m.in. laptopy, tablety, rejestratory audio-video, aparat fotograficzny, licencję do tworzenia gier mobilnych, pętlę indukcyjną, drukarkę 3D. Przeprowadzono również cykl szkoleń: „Komunikacja online w zespole, platformy do pracy online”, „Cyfrowy dom kultury dla seniorów – budowa oferty online dla grupy wiekowej 60+”, „Tablety w pracy z seniorami.

Jak wykorzystać tablety w kreatywne i twórcze sposoby”, „Cyfrowy dom kultury dla dzieci i młodzieży. Edukacja i rozrywka”, „Gamifikacja kultury. Warsztat techniczny z aplikacji Action Track”, „Druk 3D w instytucji kultury – praktyczne warsztaty dla kadr kultury. Jak wykorzystać druk 3D w domu kultury. Warsztatowe zajęcia dla kadr kultury”, „Jak edytować filmy na smartfonie? Aplikacja InShot dla pracowników instytucji kultury”, „Photo Scan – skanowanie i renowacja starych zdjęć w telefonie. Tworzenie społecznego archiwum”, „Jak stworzyć podcast –

techniczne aspekty podcastingu dla pracowników instytucji kultury. Nagrywanie, edycja i platformy do udostępniania”, „Szkolenie z zakresu dostępności – osoby o szczególnych potrzebach w działaniach kulturalnych (osoby z niepełnosprawnością ruchu, słuchu, mowy, osoby w spektrum autyzmu)”.

W szkoleniach wzięli udział pracownicy Gminnego Ośrodka Kultury, pedagodzy, edukatorzy oraz osoby z innych instytucji kultury. Celem realizowanego projektu jest rozwijanie statutowych działań GOK poprzez wykorzystanie narzędzi cyfrowych

w sposób celowy i efektywny dla rozwoju edukacji kulturalnej i animacji kultury we współpracy ze społecznością lokalną.

Blisko 2 miliony dofinansowania

Podpisano umowę na realizację projektu pn.: „Głęboka modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej na terenie gminy Samborzec – II etap”.

27 kwietnia pomiędzy gminą Samborzec a województwem świętokrzyskim została zawarta umowa na realizację projektu pn.: „Głęboka modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej na terenie gminy Samborzec – II etap” w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020. Projekt zakłada wykonanie prac termomodernizacyjnych w budynkach

szkół podstawowych w Złotej i Śmiechowicach oraz strażnic OSP w Zajeziorku i Samborcu.

Calkowita wartość projektu wynosi 2 168 408,01 zł, w tym współfinansowanie UE stanowiące 85 proc. kwoty całkowitych wydatków kwalifikacyjnych.

Mszą świętą w intencji Ojczyzny w kościele parafialnym w Samborcu rozpoczęły się w naszej gminie uroczyste obchody Święta Konstytucji 3 Maja.

Uroczyste obchody święta konstytucji

Po mszy, której przewodniczył ksiądz proboszcz Marian Kowalski, wystąpili uczniowie Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, którzy pod kierunkiem pań Anety Walasek oraz Marty Majewskiej przygotowali okolicznościowy program artystyczny. Nie zabrakło w nim patriotycznych wierszy i wzruszających pieśni.

Druga część obchodów miała miejsce na placu szkolnym ZPPO w Samborcu. Dla upamiętnienia tych, którzy poświęcili życie w walce o niepodległość, przybyłe delegacje, z władzami gminy na czele, złożyły kwiaty pod pomnikiem.

Stypendia dla dzieci byłych pracowników PGR

Celem Programu jest ułatwienie młodym ludziom podjęcia studiów, poprzez ufundowanie stypendiów na I rok studiów i wsparcie podczas dalszej edukacji akademickiej. O stypendia nie mogą się ubiegać studenci podejmujący studia na kierunkach dla służb mundurowych.

Do ubiegania się o stypendium uprawnieni są maturzyści, absolwenci liceów, techników i szkół branżowych II stopnia, którzy ukończyli szkołę w 2022 roku i którzy spełniają jednocześnie następujące warunki:

- są obywatelami polskimi lub posiadają Kartę Polaka,
- są dziećmi byłych pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, którzy byli zatrudnieni w tych gospodarstwach na podstawie umowy o pracę w okresie co najmniej 2 lat,
- mieszkają na terenach wiejskich lub w miastach do 20 tys. mieszkańców, potwierdzone zameldowaniem. Okres zameldowania nie może być krótszy niż 2 lata od

daty ogłoszenia Programu na stronie www.stypendia-pomostowe.pl

d) pochodzą z rodzin, w których dochód w przeliczeniu na osobę lub dochód osoby uczącej się nie jest wyższy niż 2107 zł. brutto, wyliczony z czerwca 2022 r. Jeśli członkiem rodziny jest dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności, do dochodu nie wlicza się zasiłku pielęgnacyjnego, dodatku pielęgnacyjnego otrzymywanych w związku z tą niepełnosprawnością,

e) osiągnęli na egzaminie maturalnym liczbę punktów nie niższą niż 100. Algorytm obliczenia liczby punktów zamieszczony jest w załączniku nr 1 do Regulaminu.

Regulamin przyznawania i przekazywania stypendiów pomostowych dla studentów w roku akademickim 2022/2023 Segment IA dostępny jest na stronie internetowej Fundacji Edukacji Przedsiębiorczości oraz na stronie: www.stypendia-pomostowe.pl

Kandydat do stypendium spełniający warunki określone w § 3, po przyjęciu na studia, wypełnia wniosek on-line na stronie www.stypendia-pomostowe.pl. Aplikacja internetowa będzie aktywna w terminie od 4 lipca do 16 sierpnia 2022 r. do godziny 16.00. Wydrukowany z systemu wniosek wraz z wszystkimi wymaganymi załącznikami powinien zostać złożony w Oddziale Terenowym KOWR (najbliższym względem miejsca zamieszkania), w nieprzekraczalnym terminie do 25 sierpnia 2022 r.

Mali mistrzowie z Samborca

28 kwietnia w hali widowiskowo-sportowej MOSiR w Sandomierzu odbył się powiatowy etap I Świętokrzyskiej Olimpiady Przedszkolaka organizowanej przez Świętokrzyskiego Kuratora Oświaty. Gospodarzem rozgrywek był Zespół Szkół Ekonomicznych w Sandomierzu.

Etap powiatowy to kontynuacja rozgrywek, których początek miał miejsce w 2020 roku. Wtedy to odbywały się gminne eliminacje, niestety, z powodu pandemii zawody zostały zawieszane.

Głównym celem I Świętokrzyskiej Olimpiady Przedszkolaka jest

propagowanie zdrowego stylu życia już od najmłodszych lat, rozwijanie sprawności ruchowej, jak również nauka przestrzegania reguł w zawodach sportowych. W rywalizacji brało udział dziewięć zespołów, które zwyciężyły w rozgrywkach

gminnych i zakwalifikowały się do udziału w rywalizacji na etapie powiatowym.

Ceremonię rozpoczęto przemarszem i przedstawieniem wszystkich drużyn. Następnie odśpiewano hymn państwowi i odbyło się uroczyste zapalenie znicza olimpijskiego, jak również ślubowanie małych sportowców. Kapitanowie poszczególnych zespołów losowali stanowiska, z których startowały drużyny. Każda drużyna miała przypisanego sędziego, nad którym czuwał sędzia główny. Przedszkolaki rywalizowały w dwóch kategoriach wiekowych: 5- i 6- latków. Każda drużyna brała udział w pięciu konkurencjach: bieg słalomem z pałeczką sztafetową, rzut woreczkami do koła hula-hop, toczenie piłki lekarskiej, skok w dal oraz tor przeszkód.

Po ukończeniu rywalizacji przez wszystkie drużyny sędziowie zliczyli punkty i ogłosili wyniki. I miejsce za-

jęło Publiczne Przedszkole „Wesołe Jabłuszko” w Samborcu. Tuż za nim uplasował się Oddział Przedszkolny przy Publicznej Szkole Podstawowej w Obrazowie. Trzecie miejsce zajęło

Przedszkole Samorządowe w Klimontowie.

Tym samym przedszkolaki z Publicznego Przedszkola „Wesołe Jabłuszko” w Samborcu, jako zwycięzca drużyna, będą reprezentować powiat sandomierski na szczeblu wojewódzkim olimpiady w Kielcach.

Drużyny, które zajęły miejsca na podium, otrzymały wspaniałe puchary oraz medale, natomiast wszystkich uczestników olimpiady nagrodzono dyplomami oraz nagrodami rzeczowymi.

W uroczystości brali udział przedstawiciele władz lokalnych, m.in. burmistrz Sandomierza Marcin Marzec i starosta sandomierski Marcin Piwnik, oraz dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Strategii Świętokrzyskiego Kuratorium Oświaty Zbigniew Wojciechowski.

Przedszkolaki podczas olimpiady świetnie się bawiły, a konkurencje sportowe wykonywały z dużym zaangażowaniem. Dyrektorzy oraz nauczyciele od samego początku wspierali i mocno dopingowali swoich podopiecznych.

Biblioteka – świat w jednym miejscu

Pod tym hasłem upłynął w Gminnej Bibliotece Publicznej XIX Ogólnopolski Tydzień Bibliotek – wspaniała akcja promująca czytelnictwo, biblioteki i bibliotekarzy, organizowana od roku 2004 przez Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich.

Nasi Bibliotekarze zadbali o to, aby podczas tego tygodnia nie zabrakło atrakcji adresowanych do wszystkich czytelników, zarówno tych najmłodszych, jak i nieco starszych. W bogatym programie każdy mógł znaleźć coś dla siebie.

„Świat w Bibliotece”. Wśród atrakcji znalazły się również: otwarte spotkania DKK, podczas których przy Bibliotece Plenerowej posiane zostały rośliny wabiące motyle, lekcja biblioteczna dla przedszkolaków pt. „Biblioteka na was czeka”,

nym zainteresowaniem Klubu Kodera, w trakcie którego każdy z uczestników mógł zaprogramować roboty Photon, oraz turniej Lego Mindstorms. Pierwsi czytelnicy odwiedzający bibliotekę otrzymali prezenty książkowe.

Podczas Tygodnia Bibliotek rozstrzygnięto również organizowany od wielu lat konkurs plastyczny „Kocham Tę Ziemię”. Nagrodzono piętnaście prac w trzech kategoriach wiekowych. Przepiękne, oryginalne prace ukazujące piękno naszej małej ojczyzny można podziwiać na wystawie w Urzędzie Gminy.

Tegoroczne hasło odnosi się do biblioteki jako mikro- i makrokosmosu jednocześnie. Z jednej strony książnica to swoista oaza w miejscowości, mały jej fragment, z drugiej strony – drzwi do Universum. Wystarczy wejść – i można być tu, a zarazem wszędzie. To tu zebrała się wiedza o wszystkim, tu można pytać o wszystko i żadne z tych pytań nie zostanie bez odpowiedzi. Przyjdźcie i przekonajcie się sami!

8 maja w mediach społecznościowych biblioteki opublikowana została wystawa najnowszych książek podróżniczych

akcja „Zmień świat na lepsze – wypożycz książkę i odbierz nasiona łąki kwietnej”, otwarte spotkanie cieszącego się ogrom-

Nowoczesna gmina

4 kwietnia gmina Samborzec podpisała umowę o powierzenie grantu z Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020.

Gmina rozpoczęła tym samym realizację projektu pn. „Cyfrowa Gmina”, na który otrzymała dofinansowanie w wysokości 251 280 zł. Grant, stanowiący 100 proc. kosztów kwalifikowanych, finansowany jest w całości ze środków Europej-

skiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 w ramach V Osi „Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia – REACT-EU Działanie 5.1. „Rozwój

cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia”.

Celem projektu jest zwiększenie zdolności gminy w zakresie realizacji usług publicznych na drodze teleinformatycznej, pracy i nauki zdalnej oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia.

Efektom projektu będzie zakup sprzętu IT, m.in. serwera wraz ze specjalistycznym oprogramowaniem, edukacja cyfrowa pracowników Urzędu Gminy w Samborcu oraz wdrożone nowe usługi z zakresu cyberbezpieczeństwa, w tym diagnoza cyberbezpieczeństwa.

„Nauka jest jak niezmiernie morze. Im więcej jej pijesz, tym bardziej jesteś spragniony.” – Stefan Żeromski

OFERTA EDUKACYJNA

na rok szkolny 2022/2023
do Liceum Ogólnokształcącego
im. Stefana Żeromskiego w Chobrzanach

Wyróżniamy się profesjonalną i dostosowaną do Twoich potrzeb organizacją zajęć

PROFILE KSZTAŁCENIA

- humanistyczno-językowy (j. polski, historia/WOS, j. obcy)
- matematyczno-geograficzny (matematyka, geografia, fizyka)
- biologiczno-chemiczny (biologia, chemia, fizyka)

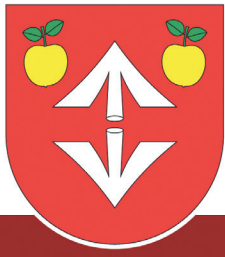
CZYM WYRÓŻNIA SIĘ NASZA SZKOŁA I CO OFERUJE?

- Kadre pedagogiczną tworzą doświadczeni i wykwalifikowani nauczyciele.
- Współpracujemy z wyższymi uczelniami.
- Uczniowie są dobrze przygotowani do matury, osiągają wysokie wyniki na egzaminie dojrzałości i dostają się na wymarzone studia.
- W szkole funkcjonują różne koła przedmiotowe, odbywają się zajęcia pozalekcyjne, w czasie których uczniowie mają doskonałą okazję do poszerzenia swoich horyzontów myślowych.
- W liceum działa „Szkolne Koło Wolontariatu”. Uczniowie działają społecznie i charytatywnie w ramach akcji na rzecz innych ludzi. Członkowie koła mają organizowane raz do roku tygodniowe wyjazdy.
- W placówce funkcjonuje Szkolny Klub Honorowych Dawców Krwi – „Szkarłatne Tarniny”.
- Szkoła umożliwiała udział w olimpiadach przedmiotowych.
- Szkoła daje możliwość udziału w zawodach sportowych, umożliwia rozwój umiejętności sportowych w Szkolnym Klubie Sportowym ULKS Chobrzany.
- Organizujemy wycieczki, rajdy, obozy szkoleniowe i sportowe.

NASZE LICEUM POSIADA

- **NOWE** pracownice komputerowe wyposażone w nowoczesny sprzęt komputerowy, tablety i roboty,
- doposażone pracownice przedmiotowe w pomoce dydaktyczne: biologiczną i geograficzną,
- bibliotekę z bardzo bogatym i atrakcyjnym księgozbiorem uzupełnianym co roku,
- stołówkę,
- monitoring.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 107 czerwiec 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Wspaniały jubileusz

75-lecie Ludowego Zespołu Sportowego w Samborcu uroczyste obchodzone 5 czerwca 2022 roku.

Po mszy świętej odbyło się spotkanie ligowe drużyny LZS Samborzec oraz KS Tarnów. Po meczu rozpoczęła się oficjalna część jubileuszu. Wydarzenie zgromadziło licznych gości, przedstawicieli władz samorządowych, kibiców, młodych adeptów piłki nożnej. Osoby szczególnie zasłużone otrzymały odznaczenia i nagrody.

Nie obyło się bez ciepłego posiłku, poczęstunku, występu muzycznego w wykonaniu KGW Gorzyczany oraz animacji dla dzieci i innych atrakcji.

Honorowym patronatem wydarzenia objęli: minister sportu i turystyki, wojewoda świętokrzyski, marszałek województwa świętokrzyskiego, Starostwo Powiatowe w Sandomierzu, Polski Związek Piłki Nożnej, Świętokrzyski Związek Piłki Nożnej oraz gmina Samborzec.

Przedszkole „Wesołe Jabłuszko” – najlepsze z najlepszych

8 czerwca w hali sportowej Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kielcach odbył się finał rozgrywek I Świętokrzyskiej Olimpiady Przedszkolaka dla przedszkoli i oddziałów przedszkolnych z województwa świętokrzyskiego.

Olimpiada jest pilotażowym programem zainicjowanym przez Świętokrzyskiego Kuratora Oświaty, Kazimierza Mądziaka, i ma na celu propagowanie zdrowego stylu życia, rozwijanie sprawności fizycznej i odporności psychicznej dzieci.

W finałowych rozgrywkach I Świętokrzyskiej Olimpiady Przedszkolaka wzięło udział 16 drużyn przedszkoli z województwa świętokrzyskiego, które okazały się najlepsze na szczeblu powiatowym. To 340 dzieci, które rywalizowały w dwóch kategoriach wiekowych: dziewczynki i chłopcy, 5- i 6-latkki. W czasie czterech konkurencji przedszkolaki wzięły udział w biegu sztafetowym i drużynowym, toczeniu piłek, rzucie woreczkiem do celu, skoku obunóż.

Po wyrównanej sportowej rywalizacji wyłoniono zwycięzców:

- I miejsce: Przedszkole „Wesołe Jabłuszko” w Samborcu
- II miejsce: Szkoła Podstawowa nr 1 im. gen. bryg. Stanisława Gano w Opatowie
- III miejsce: Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Łopusznie

Olimpiada dostarczyła naszym przedszkolakom mnóstwo pozytywnych emocji, a kluczem do sukcesu okazała się szybkość, ciężka praca i dobra zabawa.

Udział dzieci w zawodach możliwy był dzięki wsparciu władz gminy Samborzec.

W magicznym sadzie...

„Jedynie prawdziwy człowiek zauważył potrzeby innego człowieka. Jedynie człowiek wielkiego serca wyciągnie dłoń, pomocną dłoń”. Jan Paweł II

W piękną, słoneczną niedzielę 12 czerwca, na placu rekreacyjnym przy urzędzie gminy zebrali się ludzie o wielkim sercu i ogromnej życzliwości. Przyszli, aby uczestniczyć w niezwykle widowisku „W magicznym sadzie – spotkanie ze sztuką” i przede wszystkim pomóc Krzysiovi Cichoniowi – uczniowi ZPPO w Samborcu – chorującemu na dystrofię mięśniową.

Organizatorami wydarzenia byli: dyrekcja, rada rodziców i nauczyciele szkoły, do której uczęszcza Krzys. Impreza nie odbyłaby się bez pomocy licznych sponsorów, którzy chętnie odpowiedzieli na apel z prośbą o pomoc oraz bez rewelacyjnych prowadzących – absolwentów szkoły w Samborcu – Joanny Kwiatkowskiej i Dariusza Ziarka, którzy charytatywnie poprowadzili piknik.

Organizatorzy zapewnili liczne atrakcje. Można było wysłuchać minirecitalu absolwentek szkoły w Samborcu – Katarzyny Ćwiek, Aleksandry Kwietniowskiej oraz Amelii Korony, pośpiewać razem z zaproszonymi gośćmi – zespołem „Gorzyczany” oraz obejrzeć występy artystyczne przed-

szkolaków i uczniów miejscowej szkoły.

Na najmłodszych czekały zabawy z animatorkami, dmuchane zjeżdżalnie i kule wodne oraz malowanie twarzy i afrykańskie warkoczki. Dzieci mogły skusić się na wata cukrową, popcorn oraz chłodną lemoniadę, a wszystko to zostało przygotowane przez panią z Koła Gospodyń Wiejskich „Szewcanki”.

Ci, którzy chcieli pomóc Krzysiovi, mogli kupić ciasto, upieczone przez rodziców i nauczycieli, nabyć przedmioty wykonane przez uczniów i ich rodziców, a wystawione na kiermaszu rękodzieła oraz zakupić los na loterii fantowej.

Wiele emocji wzbudziły licytacje, gdyż wystawione zostały atrakcyjne przedmioty i voucher podarowane przez sponsorów, m.in.: bransoletka firmy Apart, obrazy Agnieszki Krasowskiej, sesje zdjęciowe, jazda konna, wymiana oleju.

Po podliczeniu pieniędzy okazało się, że uzbierano 20213,11 zł, które wpłacono na konto Fundacji Parent Project Muscular Dystrophy. Krzys jest jej podopiecznym i cała kwota zostanie przeznaczona wyłącznie na jego leczenie i rehabilitację.

W niedzielę, 12 czerwca, odbył się piknik charytatywny zorganizowany przez Zespół Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu. Podczas tej akcji zbierane były środki finansowe dla mojego syna Krzysia, chorującego na zanik mięśni (dystrofię Duchenn'a).

W ciągu kilku tygodni przygotowani, pełnego zaangażowania ze strony przedszkolaków, uczniów, rodziców, pracowników szkoły, nauczycieli, dyrekcji, władz gminy oraz wszystkich osób i organizacji wspierających piknik charytatywny pt. „W magicznym sadzie – spotkanie ze sztuką” powstało piękne niezapomniane wydarzenie. Niestety, wszystkich osób, które przyczyniły się do sukcesu tej uroczystości nie jestem w stanie wymienić z imienia i nazwiska, ponieważ impreza rozrosła się do naprawdę imponujących rozmiarów.

Kwota, jaka została przekazana na konto fundacji Parent Project Muscular Dystrophy, przerodziła moje najśmielsze oczekiwania. Wydarzenie pokazało, że wspólnymi siłami można osiągnąć więcej, ponieważ wszyscy stanowimy jedną wielką rodzinę. Atmosfera panująca na pikniku, pełna życzliwości, pozytywnej energii i oddania sprawie uświadomiła mi, że miejsce, w którym mieszkam, i ludzie, z którymi na co dzień się spotykam, tworzą moje miejsce na ziemi – moją małą Ojczyznę. Ogromnie cieszę się, że Krzys jest otoczony wsparciem ze wszystkich stron i stanowi ważną część Naszej wspólnoty. Z całego serca dziękuję za tak ofiarną pomoc w imieniu własnym i Krzysia.

Anna Iwona Cichoń

Gmina Samborzec w ramach Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych otrzymała dofinansowanie w wysokości 8 000 000 zł na realizację inwestycji pn. „Budowa sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowościach Strochce i Kobierniki”

Budowa sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-ciśnieniowej wraz z budową przepompowni ścieków w miejscowości Strochce i w części miejscowości Kobierniki zostanie zrealizowana w systemie „zaprojektuj i wybuduj”. Wybudowana sieć kanalizacyjna zostanie włączona do istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Andruszkowice, a stamtąd ścieki zostaną odprowadzone do oczyszczalni ścieków w Samborcu. Przewidywany termin zakończenia inwestycji to 31 grudnia 2024 r.

Dzień pełen atrakcji

To był czas fantastycznej zabawy! 3 czerwca najmłodszy mieszkańcy naszej gminy uczestniczyli w Gminnym Dniu Dziecka, zorganizowanym przez wójta gminy Samborzec oraz Gminny Ośrodek Kultury.

Imprezę rozpoczęło powitanie dzieci i młodzieży przez gospodarza gminy, Witolda Surowca, zastępcę wójta Ewę Drzazgę oraz dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury Sebastiana Mazura. Tego dnia na dzieci czekało wiele atrakcji: zabawy

z muzyką prowadzone przez „Wodzirejów z pasją”, zjeżdżalnia, dmuchane wesołe miasteczko, animacje – zabawy z chustą, bańki mydlane i wiele innych, malowanie twarzy, afrykańskie warkoczyki, stoisko edukacyjne, przygotowane

przez Nadleśnictwo Staszów, wata cukrowa, popcorn, lody, konkursy, mecz piłki nożnej oraz zawody sportowe. Dzięki uprzejmości Komendy Powiatowej Policji w Sandomierzu oraz ochotniczych straży pożarnych z Zajeziorza, Chobrzezan i Bogorii Skotnickiej dzieci dowiedziały się, jak na co dzień wygląda ich praca oraz jakim sprzętem się posługują.

Świętowanie było także doskonałą okazją do wręczenia nagród w III Konkursie Fotograficznym „Kwitnąca Jabłoń”. I miejsce zajęła Sylwia Gągorowska, II – Kornelia Stępień, III zaś zdobył Paweł Kurzański. Wyróżnienia otrzymali: Aleksandra Stępień, Anna Osemłak, Julia Stępień, Kamil Kopicioł, Marcin Ratajczyk, Natalia Korycińska, Patrycja Sasaga oraz Urszula Sasaga. Nagrody ufundowane przez gminę Samborzec oraz starostę powiatu sandomierskiego wręczyli: wicewójt Ewa Drzazga, Paweł Niedźwiedz – wicestarosta powiatu sandomierskiego, Zygmunt Kwasek – członek zarządu powiatu sandomierskiego oraz Roman Śmiechowski z firmy AiR Lekka Fotografia. Gratulujemy wszystkim uczestnikom i zwycięzcom konkursu.

28 maja w Strawczyniu odbyły się eliminacje wojewódzkie Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej „Młodzież Zapobiega Pożarom”. Uczeń klasy VIII Dominik Podolecki, który reprezentował naszą gminę, zdobył III miejsce w województwie!

Sukcesy uczniów z Zawierzbia

Ucznia do konkursu przygotowywali: dyrektor szkoły mgr inż. Jan Wiatr oraz mgr Mirosław Maj.

Uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju zdobyli także III miejsce w wojewódzkim konkursie historycznym. Konkurs odbył się w ramach projektu „Historia i tożsamość – polskie

Gminna Biblioteka Publiczna zaprasza najmłodszych czytelników na „Sielskie Wakacje”.

Tegoroczna edycja odbędzie się pod hasłem „Kolorowo na ludowo”. Jeśli chcecie udać się w niezwykłą podróż do krainy naszych przodków, odkryć świat pełen rytmów, barw i kształtów, poznać piękną i różnorodną polską kulturę ludową, koniecznie zapiszcie się na wakacyjne zajęcia.

Spędzicie z nami aktywnie i twórczo wszystkie czwartkowe popołudnia sierpnia. Czekają mnóstwo atrakcji! Stworzymy jeden z najpiękniejszych elementów wystroju wiejskiej izby – symetryczne i kolorowe wycinanki, wykonamy tradycyjnego pająka ze słomy, odkryjemy mądrość z kuchennych makatek i spróbujemy zrobić własne – malowane i haftowa-

Kolorowo na ludowo

Przyrządzimy sok z malin i posmakujemy babczynek konfitur. Upiększymy okolicę, tworząc rysunki z kolorowego piasku. Sprawdzimy w co i czym kiedyś bawili się dzieci. Każdy uczestnik stworzy swoją własną zabawkę, inspiro-

waną dawnymi zabawkami ludowymi. Spróbujemy swoich sił w trudnej sztuce kaligrafii. Poczytamy w plenerze bajki ludowe i książki o folklorze. Posłuchamy ludowej muzyki.

Na koniec nie lada gratka – 26 sierpnia zapraszamy Was na wycieczkę do Parku Etnograficznego w Tokarni i warsztaty „Zdobymy sprawność pradziadków”, podczas których zmierzycie się z dawnymi czynnościami: tkaniem na krosnach, noszeniem wody, praniem na tarze, zamiataniem i młóceniem cepami. Czy podolacie wyzwaniu? Przekonacie się sami. Nie zwlekajcie i zapiszcie się już dziś!

Zajęcia są bezpłatne. Liczba miejsc ograniczona. Zapisy pod nr. tel. 15 831 44 43 w. 24.

symbole narodowe”, którego organizatorami byli: Kuratorium Oświaty w Kielcach i Świętokrzyskie Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Kielcach.

Zadaniem uczniów było stworzenie trzyminutowego filmu z okazji obchodów Święta Flagi Narodowej. Uczniowie klasy VII – Piotr Wilk i Mateusz Podolecki przygotowali film, w którym zaprezentowali utworzenie żywej flagi przez społeczność szkolną oraz wspólne odśpiewanie hymnu narodowego. Film uatrakcyjniły prace najmłodszych uczniów z punktu przedszkolnego „Łęczowe Przedszkole”.

3 czerwca uczniowie wraz opiekunem, mgr Małgorzatą Kędzierską, i dyrektorem szkoły, mgr inż. Janem Wiatem, uczestniczyli w oficjalnym podsumowaniu projektu w SCDN w Kielcach. Podczas uroczystości odebrali nagrody, a wśród nich znalazła się flaga narodowa ufundowana przez senatora RP Krzysztofa Słonia.

Historia Szkoły Podstawowej w Złotej

Już w całkowicie niepodległej Polsce, w 1919 r., jednoklasową szkołą publiczną w Andruszkowicach połączono z jednoklasową szkołą publiczną w Złotej i w ten sposób utworzono Dwuklasową Publiczną Szkołę Powszechną w Złotej w gminie Samborzec. Szkołę ulokowano w jednej izbie wynajętej w domu gospodarza Czesława Rewery.

Z czasem wynajęto także i drugie pomieszczenie. Do 1932 r. w szkole realizowano program nauczania w zakresie 5 oddziałów. Po reformie szkolnej Jędrzejewicza, przeprowadzonej w 1932 r., szkołę przekształcono na Publiczną Szkołę Powszechną drugiego stopnia o sześciu oddziałach. W tym czasie pracowało w niej trzech nauczycieli, między innymi Genowefa Janczura, pełniąca funkcję kierownika szkoły (pochodziła z Dąbrowy Tarnowskiej), i Zofia Brzdękiewicz z domu Stakiewicz, która w czasie II wojny światowej zginęła w obozie w Oświęcimiu.

W 1937 r. wybudowano nowy budynek szkolny przy drodze głównej na pograniczu wsi Andruszkowice i Złota. Działkę pod budowę szkoły przekazał gospodarz Andrzej Rewera. Drewniane ściany budynku ustawiono na murowanym fundamencie. Wybuch II wojny światowej przerwał pracę przy budowie szkoły. Po wkroczeniu wojsk niemieckich na teren gminy w latach 1940-1941 okupant nakazał dokończyć budowę i przejąć budynek dla własnych potrzeb. Został on przebudowa-

wany i zaadaptowany na stajnie oraz magazyny zbożowe dla niemieckiej armii.

W czasie II wojny światowej nie było szkoły, nauczycielki prowadziły naukę w tajnych kompletach, w przymusowej konspiracji. W czasie działań wojennych, głównie latem 1944 r., budynek szkoły został poważnie uszkodzony, część spłonęła. W połowie sierpnia 1944 r., po blisko dwutygodniowym ostrzale artyleryjskim przez wojska radzieckie zza Wisły pozycji niemieckich zajmujących uciążliwie i okopy na wzgórzu za szkołą w kierunku na Łojowice, Milczany, spłonęły kucyki, mendlie i łany zbóż, a na pola spadł grad pocisków i kul armatnich. Podczas prowadzenia w 1996 r. wykopów ziemnych pod budowę nowej szkoły natrafiono na duży pocisk artyleryjski, który przeleżał w ziemi blisko 60 lat.

Od lata 1944 do czasu ofensywy styczniowej 1945 r. w zrujnowanej szkole zakwaterowani byli żołnierze radzieccy. Po wyzwoleniu w latach 1946-1947 wysiłkiem władz gminnych, nauczycieli i miejscowej ludności zniszczony

budynek wyremontowano i przekazano ponownie na użytek szkoły. W czasie trwania remontu korzystanie z budynku szkoły było niemożliwe, pomimo tego nauczyciele w miarę możliwości prowadzili zajęcia dydaktyczne w różnych wynajmowanych lokalach u gospodarzy z wioski. Naukę w budynku wznowiono dopiero w maju 1947 r. Szkoła posiadała cztery duże sale lekcyjne, kancelarię i długi korytarz, z którego wydzielono jedną przejściową klasę lekcyjną. W zachodniej części budynku znajdowały się pomieszczenia mieszkalne kierownika szkoły, Mariana Podraza. Był tam jeden pokój i kuchnia z małym korytarzem i dobudowanym niewielkim gankiem – od północnej strony budynku szkoły. Przed szkołą znajdowało się boisko sportowe.

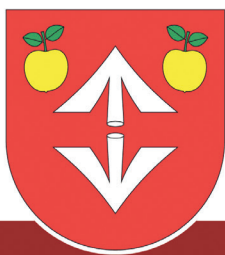
Do 1968 r. szkoła w Złotej była siedmioklasowa, a następnie ośmioklasowa. Od reformy szkolnej w 1999 r. została szkołą sześcioklasową. Powstały bowiem wówczas Szkoły Gminne. Od tego czasu mieści się przy szkole również przedszkole. Od 2019 r. szkoła jest ośmioklasowa. Od 2012 r. prowadzi ją Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły w Złotej koło Sandomierza. W placówce zatrudnionych jest 20 osób.

Drewniany budynek szkolny służył uczniom do 2002 r. W 1996 r. tuż obok drewnianego budynku rozpoczęto budowę nowego piętrowego, murowanego budynku szkoły. Z niemałymi

trudnościami budowę zakończono w 2002 r. Uroczyste otwarcie nowego budynku Publicznej Szkoły Podstawowej w Złotej nastąpiło 4 czerwca 2002 r. W latach 2003 i 2004 stary budynek drewnianej szkoły rozebrano. Bardzo duży wysiłek i zaangażowanie w realizację budowy nowej szkoły wniosła ówczesna dyrektor Alicja Braclawska-Rewera, poseł na Sejm PRL IX kadencji, która funkcję dyrektora pełniła do 2001 r. Budowę szkoły dokończyła dyrektor Ewa Drzazga, aktualnie wicewójt gminy Samborzec.

Z sentymentem i nostalgią uczniowie szkoły, mieszkańcy Andruszkowic, Złotej, Milczan, Łojowic, Strohczic i Kobiernik, po latach wspominają wspaniałych nauczycieli oraz szkolne czasy. Z wielkim uznaniem i szacunkiem należy wspomnieć o kierownikach i dyrektorach placówki, którymi byli kolejno: Genowefa Janczura (1923-1933), Jan Kalina (1933-1946), Marian Podraza (1947-1973), Mieczysław Nowak (1973-1981), Alicja Braclawska-Rewera (1981-2001), Ewa Drzazga (2001-2012) i Mariola Klimek (2012 do dziś). Wielki szacunek należy oddać wspaniałym nauczycielom z dawnych lat: małżeństwu Kazimierze i Mikołajowi Dywanom, Mariannie Wyrzykowskiej, Jadwidze Gilewskiej, Romanie Kuchcie i wielu wielu innym. W szkole pracowali również woźni, o nich również należy wspomnieć. To oni pilnowali porządku na korytarzu, w salach lekcyjnych, włączali i wyłączali dzwonek na lekcje, a zimą palili w kaflowych piecach.

ANDRZEJ CEBULA

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 108 lipiec 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Sąsiedzka potańcówka na zakończenie projektu

27 czerwca odbyło się oficjalne zakończenie projektu „Życie zaczyna się z 6.0 cz. II”. W ten piękny, słoneczny dzień grupa seniorów oraz zaproszeni goście spotkali się w Milczanach na placu rekreacyjnym przy świetlicy.

Pierwszym punktem programu było spotkanie z Andrzejem Cebulą – autorem książki „Jarmark w Sandomierzu”. Wykład na temat sandomierskich targów doskonale wpisywał się w klimat imprezy. Serdecznie dziękujemy panu Andrzejowi Cebuli za powrót wspomnieniami do minionych lat, które tak naprawdę wszyscy uczestnicy spotkania doskonale pamiętają.

Tego popołudnia zobaczyliśmy również występy wokalne seniorów przy akompaniamencie Tomasa Tomaszewskiego oraz występ taneczny pod okiem Małgorzaty Kujawy. Nie zabrakło podzięko-

wań i serdeczności, odczytano list od dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu Sebastiana Mazura, a także wręczono seniorom dyplomy za udział i zaangażowanie w działania projektowe.

Serdeczne podziękowania należą się również wszystkim osobom biorącym udział w projekcie, Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu, instruktorom prowadzącym warsztaty oraz wszystkim, którzy towarzyszyli w jego realizacji przez ostatnie pół roku.

Po części oficjalnej w świetlicy czekał na gości poczęstunek przygotowany przez grupę oraz

panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Milczanach – serdecznie dziękujemy. „Sąsiedzka potańcówka” przy muzyce na żywo okazała się świetnym sposobem na wspólne świętowanie i miłe spędzenie popołudnia. Dziękujemy zespołowi muzycznemu za świetny repertuar i oprawę naszego święta. W tym miejscu dziękujemy również gospodarzom miejsca za zaproszenie i udostępnienie świetlicy, a tym samym umożliwienie zorganizowania wspólnej zabawy.

Projekt został dofinansowany przez Fundację BGK w ramach programu „Generacja 6.0”.

Na Planecie Mądrości

Już od września Publiczna Szkoła Podstawowa w Zawierzbju będzie uczestniczyła w kolejnym przedsięwzięciu ponadnarodowym Erasmus pod nazwą „Planeta Mądrości”.

Wniosek, którego autorem jest mgr Magdalena Kuca, uzyskał pozytywną ocenę Agencji Narodowej. W ramach projektu 22 uczniów klas 5-8 weźmie udział w 10-dniowych działaniach w Portugalii lub Hiszpanii. Ponadto 8 nauczycieli zyska możliwość obserwacji pracy portugalskiej szkoły dwujęzycznej. Tematyka projektu ściśle związana jest z edukacją ekologiczną, którą planujemy wdrażać stopniowo w naszej placówce.

Erasmus+

Całkowita wartość dofinansowania to 50 356 euro (czyli ok. 234 155 zł). Koordynatorami projektu są mgr Magdalena Kuca oraz dr Beata Wolnik.

W czerwcu dobiegł końca cykl zajęć dla młodzieży realizowany w ramach projektu Stowarzyszenia Nowe Oblicze Edukacji „TIK w instytucji kultury #2”.

Naprzeciw nowym technologiom

Celem przedsięwzięcia był rozwój kompetencji cyfrowych wśród pracowników gminnych instytucji kultury oraz uczniów w wieku 10-18 lat z terenu województwa świętokrzyskiego. W projekcie uczestniczyli pracownicy Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu oraz Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu, a także zainteresowana młodzież szkolna.

Realizujący projekt zdobyli umiejętności w zakresie posługiwania się nowymi technologiami komunikacyjno-informacyjnymi, a zdobytą wiedzę przekazali młodzieży uczestniczącej w prowadzonych przez bibliotekę i GOK zajęciach z programowania oraz zajęciach z kompetencji medialnych prowadzonych przez GOK.

Instytucje zostały także wyposażone w nowy sprzęt IT: tablety, laptopy, gry edukacyjne Scottie go!, klocki Lego Mindstorms EV3 oraz pomoce dydaktyczne. Dzięki temu mogą poszerzyć ofertę lub

wzbogacić dotychczasową (przy bibliotece od kilku lat działa już Klub Kodera). Zajęcia z kodowania, robotyki, programowania uczą wielu przydatnych umiejętności, roz-

wiązywania skomplikowanych problemów i pracy w grupie, doskonałą umiejętność analitycznego i logicznego myślenia. Bardzo polecamy!

Kinowe hity w wakacyjnej scenerii

Letnie Kino Plenerowe to propozycja GOK na przyjemne i bezpieczne spędzenie czasu z filmowymi hitami. Jest ono kontynuacją pomysłu, który świetnie sprawdził się w naszej gminie w poprzednim letnim sezonie. W organizację wydarzenia zaangażowane są też lokalne stowarzyszenia.

Drugą edycję Letniego Kina Plenerowego zainicjował 15 lipca pokaz filmu „Vaiana”. W zaplanowanym repertuarze każdy znajdzie coś dla siebie. Każdy film można oglądać, leżąc na wygodnym leżaku lub własnym kocyku, ciesząc się świetnym nagłośnieniem i dużym, profesjonalnym ekranem.

Pierwszy z pokazów odbył się w Samborcu. Kolejny seans zaplanowany jest już w niedzielę, 24 lipca, na placu rekreacyjno-sportowym Gościniec w Chorzbranach. Tu kinomani będą mieli okazję zobaczyć film „Czas na miłość”. Następne projekcje to: „Dom Gucci” – 31 lipca w Winnicy nad Jarem w Złotej,

21 sierpnia – „Powiernik Królowej” w Fundacji Świętokrzyski Ogród Inspiracji w Andruszkowicach.

Zachęcamy do odwiedzenia strony internetowej oraz profilu Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu na Facebooku. Tam można znaleźć wszystkie potrzebne informacje.

Dzięki dofinansowaniu z programu Poznaj Polskę uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej w Zawierzbiu w maju uczestniczyli w dwóch wycieczkach.

Poznawali Polskę

Klasy I-III pojechały na jednodniową wycieczkę do Krakowa, gdzie odwiedziły Muzeum Lotnictwa Polskiego i wzięły udział w warsztatach modelarskich oraz udali się na Kopiec Kościuszki. Uczniowie klas 4-8 podczas dwudniowej wyprawy zwiedzili natomiast atrakcyjne miejsca

Polski zachodniej, m.in. Zamek w Mosznej, Twierdzę w Srebrnej Górze, Muzeum Etnograficzne i Centrum Edukacji Ekologicznej „Hydropolis” we Wrocławiu. Podziwiali też Panoramę Raclawicką, Wrocławskie Oceanarium i malownicze Skalne Miasto w Adrspach (Czechy).

Zawody Sportowo-Pożarnicze

26 czerwca na stadionie sportowym w miejscowości Chobrzany odbyły się Gminne Zawody Sportowo-Pożarnicze jednostek OSP z terenu gminy Samborzec.

O miejsce na podium rywalizowały drużyny: grupa A (drużyny męskie) – OSP Bogoria Skotnicka, OSP Chobrzany, OSP Gorzyczany, OSP Polanów, OSP Skotniki, OSP Zawierzbie, OSP Zajeziorz; grupa C (drużyny kobiece) – OSP Skotniki.

Zawody rozgrywały się w dwóch konkurencjach: sztafeta pożarnicza 7 x 50 m z przeszkodami, ćwiczenie bojowe.

Każda z drużyn musiała jak najszybciej, przestrzegając regulaminu, wykonać zadania bojowe oraz pokonać sztafetę, a najniższa suma punktów obydwu konkurencji wyłoniła zwycięzcę zawodów.

W grupie A tytuł obroniła jednostka OSP Skotniki z łączną sumą punktów 81,5. Drugie

miejsce zajęła jednostka OSP Bogoria Skotnicka – 84,4 punktów. Trzecie miejsce przypadło OSP Polanów – 90,8 punktów.

Kolejne miejsca wywalczyły drużyny OSP Gorzyczany (101,3 pkt), OSP Chobrzany (110,2 pkt), OSP Zawierzbie (114,8 pkt), OSP Zajeziorz (116,8 pkt).

W grupie C pierwsze miejsce zajęła jednostka OSP Skotniki z łączną liczbą punktów 97,4.

Jednostka OSP Skotniki będzie reprezentować gminę Samborzec w Powiatowych Zawodach Sportowo-Pożarniczych, które odbędą się we wrześniu w Łoniewie.

Gratulujemy wszystkim ekipom uczestniczącym w zawodach!

Fot. OSP Złota

Dawne wieści z samborzeckiej gminy

LIST GOŃCZY Z 1842 ROKU

Myty Wojciech, lat 46 mający katolik, pochodzenia gminnego, twarzy ściągłej, gładkiej, oczu siwych, włosów czarnych, wzrostu miernego, urodzony we wsi Wioletce, Cyrkuł Rzeszowski, Galicji Austriackiej, zamieszkały we wsi Samborzec w Obwodzie i Gubernii Sandomierskiej, był ubrany w kożuch, sukmanę, czapkę, koszulę, gatkę i buty, syn Adama i matki N, zmarłych. Od 9 lat był przy ojcu, potem służył nie wie gdzie w Galicji, wreszcie przybył do Samborca, gdzie już 20 lat ciągle zostaje, w roku życia 24 ożenił się w Samborcu z Agnieszką Ludancianką, ma dzieci dwoje, utrzymywali się z dwóch-dniówki, za kradzież od 28 grudnia pod badaniem sądownym został. Zbiegł z Sandomierza (więzienia w zamku – przyp. aut.).

CUD W SAMBORCU

W 1901 roku taki przypadek trafił się we wsi Samborzec. Młynarz Wawrzyniec idąc z młyna, zobaczył w rzece dziecko utopione, pastucha dworskiego, półtora lata mające. Wyciągnąwszy je, dał znać do dworu. Na tą wiadomość wybiegła żalonna pani Elżbieta Okolska, dzierżawczyni z pannami swoimi, a przybywszy nad rzekę, gdzie ów umarły leżał synek, z gruntowną nadzieją w przyczynę Panny Przenajświętszej, ofiarowała do Obrazu Dzickowskiego. Potem na płachtę położone dziecko kołysać kazała, aż się z niego ustami woda rzuciła i dziecko ożyła. Przypuścimy, że mogło się to stać sposobem przyrodzonym, jednak już sam podany sposób przez natchnienie, za cud poczytać się może.

OGŁOSZENIE

Poszukuje się Franciszki, córki Macieja ze Stepiń Kolo-dziejowej, żony Jana Kolo-dzieja. Jest chora na umyśle, lat ma 50. Wzrost średni, oczy szare, włosy czarne, twarz podłużną, ogorzała. Mieszkała stale w Samborcu pod Sandomierzem: zaginęła 15-go czerwca 1911 roku. Mówiła, że pójdzie gdzieś do wsi Lipy w powiecie Koneckim i do Mirosławia w Guberni Warszawskiej. Za wiadomość o niej przeznaczona jest 5 rubli nagrody. M. Stepiń w Samborcu, poczta Sandomierz w Guberni Radomskiej.

W DRODZE DO SZKOŁY

Mieszkańcy wsi Gorzyczany pod Sandomierzem w Guberni Radomskiej posyłają dzieci na naukę do szkoły w sąsiedniej wsi. Samborcu. W zimie biedne dzieciaki mają ciężką drogę do prze-

bycia, bo nie raz po kolana muszą brnąć w śniegu. Niedawno była zamięć śnieżna. Rodzice troskliwi nie kazali dnia tego dzieciom swoim iść do szkoły, inni jednak nie zważali na pogodę. Jeden chłopak 10-letni, idąc sam z dala od innych dzieci, w końcu zmęczony i splakany usiadł odpocząć, zaczęła go ogarniać senność. Nie wiedział biedaczek, że na mrozie, choć najbardziej spać się chce, trzeba wszelkimi siłami powstrzymać się od zaśnięcia, bo człowiek śpiący musi zmarznąć na śmierć. Usnął i już się nie obudził. Znalezione jego zeszytowane ciało w zaspie śniegu. Był to 1900 rok.

STRÓŻE PRAWA

Dnia 23 kwietnia 1932 roku stróże nocy ujęli w Samborcu nieznanego osobnika, który zdawał im się podejrzanym. Po zbadaniu okazało się, że jest to zawodowy włóczęga Jan Zych z Chobrzan, który zatrzymany w areszcie w Kozienicach, jako o przywłaszczenie cudzego mienia, zbiegł z aresztu zamknąwszy w areszcie klucznika, który przyszedł go obrządzić. Zycha oddano do rozprządzenia władz sądowych.

KARCZMY I SZYNKI

Rząd Gubernialny Radomski – Wydział Skarbu, wydał zarządzenie z dn. 13/31 października 1845 roku spełniając artykuł 125 postanowienia Rady Administracyjnej jej Królestwa z dn. 11/23 lipca tegoż roku, że dla szynków i karczm zniesionych, w których sprzedaż trunków od dnia 19 czerwca/1 lipca wzbrowione zostało. Pozostałe nadal mogą patent na trunki mieć wydawany. I tak w okręgu sandomierskim, gminie Samborzec do utrzymania zostały karczmy w: Andruszkowicach, Chobrzanach, Śmiechowicach, Gorzyczanach, Janowicach Bagnistych i Janowicach Górnych, Jachimowicach, Koćmierzowie, Ostrołęce, Ryłowicach, Samborcu, Żukowie, Szewcach, Życi, Skotnikach, Bogorii, Wielogórze, Zajeziuru, Bystrojowicach, Złotej, Milczanach i Łojowicach. Natomiast do zamknięcia i zlikwidowania zakwalifikowane zostały: karczma w Samborcu należąca do ks. proboszcza, karczma w Bogorii w części do Ostrołęki, karczma w Bogorii w części do Zajeziorza, szynk w Łojowicach do ks. proboszcza w Samborcu należąca.

PLANTACJE WINOROŚLI

Winograd (winogrona – przyp. aut.), powiada kanonik sandomierski Cichocki w rozmowach osieckich (r. 7), że nie tylko

pod Sandomierzem lecz i w Osieku i w Samborcu się udają. Stąd mógł kanclerz Ossoliński (XVII wiek – przyp. aut.) wyprawiać taką ucztę, z której wszystkie cudzoziemskie napoje i przyprawy usunięto, a wina znajdowały się tylko polskie czerwone i białe z sandomierskiego, razem z gronami do jedzenia. Klęski późniejsze kraju zniszczyły winnice sandomierskie, a łatwość dostarczania w obfitości win zagranicznych sprawiła, że się do ich wskrzeszenia nie wzięto. (Dopiero początek XXI wieku to renesans dla uprawy winorośli w naszej gminie. Aktualnie na terenie gminy działają trzy winnice: w Andruszkowicach, w Złotej i Faliszowicach – przyp. aut.).

Z PAMIĘTNIKA ŻOŁNIERZA

Trzeci dzień wielkiej bitwy pod Klimontowem. Z naszego stanowiska widać doskonale obie linie. Kanonada morowa. Bronimy prawego skrzydła i co chwila odpędzamy się przed kawalerią nieprzyjaciela. Ludność w panice. Od Sandomierza dzień i noc ogień działał. Dopiero się teraz zmiarkowałem, gdzie jesteście. Toż to moje strony. Trzy wakacje spędziłem tu u cioci Kotowskiej w Samborcu. Koprzywnice znam i Zajeziurze i Skotniki. Jakież to dziwne. Teraz nie ma tu cioci, bo folwark sprzedany. Jakby to było pięknie gdybym do niej zajechał. Ja, mały Sylwek, jako żołnierz zaprawiony w boju, jako ułan na ślicznej Lucynie! Szkoda, że tu nikogo nie znam. (w Samborcu – przyp. aut.). 7 X 1914 rok. Sońciczany. Andrzej Strug.

Ciekawostki wybrał i opracował
ANDRZEJ CEBULA

2,5 mln na drogi

Gmina Samborzec otrzymała dofinansowanie z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych w kwocie 2,5 mln zł.

Projekt zakłada przebudowę dróg gminnych i wewnętrznych na terenie miejscowości Samborzec o łącznej długości ok 4,5 km. W ramach projektu zostanie wykonane geodezyjne wytyczenie pasów drogowego, wykonanie podbudowy lub jej poszerzenie, położenie nawierzchni asfaltowej, a także wykonanie obustronnych poboczy oraz oznakowania drogowego.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 109 sierpień 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Bogoryja – wieś nad Wisłą

7 sierpnia Stowarzyszenie Miłośników Wsi Bogoria Skotnicka, Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu i Gmina Samborzec zorganizowali długo oczekiwaną promocję książki „Bogoryja wieś nad Wisłą. Zarys dziejów Bogorii Skotnickiej”.

Zebranych na tę okoliczność powitał sołtys Andrzej Trzaska, składając równocześnie podziękowania wszystkim osobom i instytucjom, które przyczyniły się do wydania publikacji. Następnie odsłonięto

Katarzyna Ossowska i Sebastian Mazur. Przedstawiono w wersji multimedialnej wybrane zdjęcia, dokumenty oraz małą część wywiadów, które znalazły się w załączonej do książki płycie DVD. W budynku

tablicę z mapą Bogorii Skotnickiej z lat 30. XX wieku. Dokończyła tego najstarsza, 103-letnia mieszkanka wsi oraz jeden z najmłodszych mieszkańców Bogorii Skotnickiej, liczący 3 lata.

Przebieg trwających ponad dwa lata prac nad książką omówili obecni na spotkaniu Andrzej Trzaska,

Ochotniczej Straży Pożarnej w Bogorii Skotnickiej, gdzie odbyło się spotkanie, zaprezentowano również dorobek artystyczny nieżyjących już mieszkańców wsi, prace malarskie i rzeźbiarskie Stanisława Nowaka, wystawę prac rękodzielniczych Zofii Gary oraz wystawę zdjęć użyczonych przez mieszkańców na tę okolicz-

ność. Tekst książki wzbogacony jest o cenne i wyjątkowe materiały w postaci zdjęć, dokumentów, a przede wszystkim wywiadów z najstarszymi mieszkańcami Bogorii.

Wójt Witold Surowiec pogratulował całemu zespołowi i podziękował za pracę włożoną w powstanie publikacji. Zastępca wójta Ewa Drzazga podkreśliła wysoką jakość wydania. Popołudniowa promocja książki „Bogoryja wieś nad Wisłą. Zarys dziejów Bogorii Skotnickiej” skupiła niemalże wszystkich mieszkańców Bogorii Skotnickiej i nie tylko. Szczególnie poruszające było to spotkanie dla najstarszych mieszkańców, którzy zasiedli w pierwszych rzędach.

Na zakończenie spotkania organizatorzy wręczyli podziękowania za gościnę, udostępnienie zdjęć, udzielenie wywiadów, wszelką pomoc, dzięki której mogła powstać publikacja. Życzyli wszystkim dużo zdrowia, radości i poczucia dumy ze swojego miejsca zamieszkania. Każda rodzina z Bogorii Skotnickiej otrzymała egzemplarz monografii bezpłatnie. Druk książki został sfinansowany przez gminę Samborzec, aby służyła promocji miejscowości oraz przyczyniła się do lepszego poznania i zrozumienia historii tego wyjątkowego miejsca.

Na zakończenie organizatorzy zaprosili wszystkich zgromadzonych na spotkanie integracyjne na placu rekreacyjnym za budynkiem OSP, które było zrealizowane w ramach inicjatywy lokalnej współfinansowanej przez gminę Samborzec.

Letnie Kino Plenerowe rozgościło się w gminie Samborzec na dobre! Za nami kolejne projekcje filmowe.

Za nami Letnie Kino Plenerowe

W niedzielę, 24 lipca, obejrzyliśmy w Chobrzanach film „Czas na miłość” – trochę komedię romantyczną, trochę dramt z elementami fantasy i podróżowaniem w czasie. Dziękujemy współorganizatorom wydarzenia – sołectwu Chobrzany, pani sołtys, pani radnej, Stowarzyszeniu „Kolo Gospodyń Wiejskich z Chobrzan” i Ochotniczej Straży Pożarnej w Chobrzanach.

3 sierpnia na placu przed budynkiem OSP w Skotnikach odbyła się projekcja dedykowana najmłodszym widzom. Co to był za wieczór! Pełen rozśpiewanych... zwierzaków! Obejrzyliśmy film animowany pt. „Sing”, w którym miś koala organizuje wielki konkurs. Miś chce znaleźć wokalistę z najpiękniejszym głosem, aby uratować upadający teatr. Dziękujemy współorganizatorom za zaproszenie – sołectwu oraz OSP Skotniki.

5 sierpnia gościliśmy z kinem w malowniczej Winnicy nad Jarem w Złotej. Mogliśmy poczuć się niczym w Toskanii – wszystko za sprawą pięknej pogody i krzewów winorośli. Tego wieczoru obejrzyliśmy film „Dom Gucci”, inspirowany prawdziwą, szokującą historią rodzinnego imperium stojącego za włoskim domem mody Gucci. Dziękujemy bardzo gospodarzom miejsca za współorganizację i wszystkim miłym gościom za przybycie.

Organizatorem projekcji Letniego Kina Plenerowego jest gmina Samborzec oraz Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, w tym roku partnerami wydarzenia jest firma WIALAN i Lokalna Grupa Działania Ziemi Sandomierskiej – dziękujemy. Dziękujemy również KGW Szewcanki za dbałość o popcorn na każdej z projekcji.

W ostatnim miesiącu gmina zmodernizowała i przebudowała studnie głębinowe na ujęciu wody Sońciszany – Szewce, służące do poboru wody, zaopatrzone mieszkańców naszej gminy. Uzupelnione zostały również braki oświetlenia ulicznego.

Inwestycje w naszej gminie

W ramach przedsięwzięcia wykonano modernizację dwóch studni głębinowych:

1. **Studnia Va**, położona na działce nr ewid. 463/2 obręb Sońciszany, jednostka ewidencyjna 260904_5 Koprzywnica. Głębokość studni wynosi 12 m, długość użytkowa filtrów – 4,2m.
2. **Studnia IIIa**, położona na działce nr ewid. 441/7 obręb Sońciszany, jednostka ewidencyjna 260904_5 Koprzywnica. Głębokość studni wynosi 14 m, długość użytkowa filtrów – 5m.

W zakresie modernizacji obu studni wyczyszczono filtry oraz rury (nadmiflową i podfiltrówą) oraz armaturę pomiarową i przyłączeniową do rurociągu tłocznego. W zakresie zamówienia znalazł się również zakup i montaż nowego agregatu pompo-

wego (pompy głębinowej): dla studni Va pompa z silnikiem o mocy 5,5 kw 6” o wydajności 25 m³/h, natomiast dla studni IIIa pompa z silnikiem o mocy 7,5 kw 6” o wydajności 32 m³/h.

W wyniku wyczyszczenia obu studni ich wydajność wróciła do stanu pierwotnego a montaż nowych pomp zapewni niezawodną i ciągłą możliwość dostarczania wody na terenie naszej gminy.

Na terenie gminy uzupełniono braki oświetlenia ulicznego poprzez montaż opraw LED w miejscowościach: Polanów, Gorzyczany, Chobrzany, Janowice, Zajeziorko. Uzupelnienie oświetlenia poprawi znacząco bezpieczeństwo i komfort mieszkańców wymienionych miejscowości oraz użytkowników lokalnych dróg.

Dożynki w Koćmierzowie

Po raz kolejny, po przerwie covidowej, mieszkańcy Koćmierzowa i okolicznych miejscowości składali dziękczynienie Bogu, obchodząc tradycyjne dożynki.

Świętowanie rozpoczęło się mszą świętą w kaplicy pw. Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Koćmierzowie, gdzie poświęcony został wieńiec dożynkowy. Następnie uroczystym korowodem prowadzonym przez tegorocznych gospodarzy dożynek, Małgorzatę Rewerę i Ryszarda Wójcika, uczestnicy przeszli na plac rekreacyjny w Koćmierzowie, gdzie wspólnie z przybyłymi gośćmi świętowali do późnych godzin nocnych.

Obchody ubogaciły pieśni patriotyczne, jak również występy uzdolnionych dzieci, młodzieży oraz zespołów działających na terenie gminy Samborzec. O godzinie 21 strażacy z Ochotniczej Straży Pożarnej

w Gorzyczanach i Zawierzbiu odpalili race w barwach biało-czerwonych, by uczcić wspólne świętowanie. Gospodarze już zapraszają na dożynki za rok.

PLACÓWKI KULTURY OTRZYMAŁY GRANTY

12 000 zł dofinansowania na zakup nowości wydawniczych otrzyma w tym roku Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu.

Dofinansowanie przyznano w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelności 2.0. – Kierunek Interwencji 1.1. Zakup i zdalny dostęp do nowości wydawniczych oraz usługi zdalnego dostępu do książek w formatach e-booków i/lub audiobooków i/lub synchronizacji – Priorytet 1, Kierunek interwencji 1.1. w ramach NPRCz 2.0.

Biblioteka beneficjentem narodowego programu

Za wyżej wymienioną kwotę zakupione zostaną nowości dla wszystkich grup wiekowych, które już niebawem trafią na biblioteczne regały. Jednocześnie przypominamy, że wychodząc naprzeciw oczekiwaniom naszych czytelników,

na stronie internetowej naszej biblioteki: www.gbp.samborzec.pl działa formularz „Zaproponuj zakup książki”, dzięki któremu można składać propozycje zakupowe. Zapraszamy wszystkich czytelników do wspólnego tworzenia księgozbioru!

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelności 2.0 na lata 2021-2025

Powstanie społeczne archiwum

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, działający w imieniu Grupy nieformalnej „Mneme”, otrzymał dofinansowanie w wysokości 5000 zł na działanie pn. „Archiwum społeczne gminy Samborzec”.

Przedsięwzięcie dofinansowano ze środków programu „Działaj Lokalnie” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności, realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce oraz Ośrodek Promowania i Wspierania Przedsiębiorczości Rolnej w Sandomierzu.

Głównym celem projektu jest stworzenie cyfrowej bazy archiwalnej – Archiwum Społeczne gminy Samborzec – gromadzącej kopie cyfrowe starych fotografii, nagrania

audio i wideo ze starszymi mieszkańcami, fotografie pamiątek. Będzie to możliwe dzięki społecznikom, którzy zaangażują się w dokumentowanie i archiwizowanie lokalnego dziedzictwa, a także dotarcie do najstarszych mieszkańców gminy.

Wkrótce więcej informacji na stronie internetowej oraz profilu GOK na Facebooku

Kulinaryny sukces

7 sierpnia we Mściowie w gminie Dwikozy odbył się Piknik z Produktem Polskim połączony z konkursem pn. Bitwa Regionów, w którym reprezentanci naszej gminy zajęli trzecie miejsce.

Do rywalizacji na etapie powiatowym przystąpiło 13 kół gospodyń wiejskich. Organizatorzy konkursu to: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (koordynator), ARiMR oraz KRUS. Z naszej gminy zaprezentowały się trzy koła: KGW „Kobierzanki” z Kobiernik, KGW z Milczan oraz KGW Szewcanki z Szewc. KGW z Milczan zgłosiło do konkursu zupę szczawiową. Potrawę trzeba było odpowiednio zaprezentować komisji, Zuzanna Pawłowska napisała przepis na nią w formie wiersza. Potrawa przypadła jury do gustu, co przełożyło się na zdobycie trzeciego miejsca. Wszystkie koła oprócz konkursowych potraw przygotowały swoje pięknie zaaranżowane stoiska z przeróżnymi specjałami.

Zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego

Wójt gminy Samborzec informuje, iż rolnicy mogą ubiegać się o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego na 2022 rok do 31 sierpnia wraz z fakturami VAT lub ich kopiami potwierdzającymi zakup oleju napędowego do produkcji rolnej w okresie od 1 lutego 2022 roku do 31 lipca 2022 roku.

1. Limit zwrotu podatku akcyzowego na 1 ha użytków rolnych w 2022 roku wynosi 110 litrów.
2. Średnia roczna liczba dużych jednostek przeliczeniowych bydła – 40 litrów – dotyczy roku poprzedzającego rok złożenia wniosku o zwrot podatku akcyzowego.

Kwota zwrotu podatku akcyzowego na 1 ha użytków rolnych w 2022 roku wynosi 110,00 zł. Wniosek można pobrać ze strony internetowej gminy Samborzec lub zgłosić się osobiście do działu podatkowego w budynku Urzędu Gminy.

Skrzydła dla mamy

Z radością informujemy, że Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu znalazł się w gronie 30 podmiotów z całego kraju, które otrzymały dofinansowanie w III edycji programu „Skrzydła dla Mamy” Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego.

Grant w wysokości 15 000 zł zostanie przeznaczony na realizację projektu „Mamo, możesz więcej!”.

Celem zadania jest aktywizacja kobiet przebywających na urlopie macierzyńskich, rodzicielskich lub wychowawczych, sprawujących opiekę nad dziećmi przedszkolnymi, szkolnymi oraz dziećmi z niepełnosprawnością. Otrzymane dofinansowanie zostanie przeznaczone na różnego rodzaju działania edukacyjne, sportowe, rozwijające talenty i uczące nowych umiejętności. Wkrótce zdradzimy wszystkie szczegóły! Zapraszamy do śledzenia naszej strony internetowej, profilu na Facebooku oraz Instagramie.

DLA MAMY

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu otrzymał grant w wysokości **15 000,00 zł** na realizację projektu:

Mamo możesz więcej!

w Programie „Skrzydła dla Mamy” edycja III Fundacji BGK

Walczyli o Puchar Wójta

Po raz kolejny na boisku Orlik w Samborcu odbył się wakacyjny Turniej Sołectw o Puchar Wójta Gminy Samborzec. 15 sierpnia do zmagania przystąpiło sześć drużyn.

Gr. A
Skotniki – Chobrzany 2-2
Zajeziorz – Skotniki 5-0
Chobrzany – Zajeziorz 0-3

Tabela
1. Zajeziorz 6 pkt 8-0bramki
2. Chobrzany 1 pkt 2-3bramki
3. Skotniki 1 pkt 2-5bramki

Gr. B
Żuków – Kobierniki 1-2
Kobierniki – Bogoria 0-4
Bogoria – Żuków 1-0

Tabela
1. Bogoria 6 pkt 5-0bramki
2. Kobierniki 3 pkt 2-4bramki
3. Żuków 0 pkt 1-3bramki

Półfinały
Zajeziorz – Kobierniki 1-2
Bogoria – Chobrzany 2-0

Mecz o V miejsce
Żuków – Skotniki 0-0 karne 1-0

Mecz o III miejsce
Zajeziorz – Chobrzany 2-0

Finał
Kobierniki – Bogoria 2-5

Klasyfikacja końcowa:

1. Bogoria Skotnicka
2. Kobierniki
3. Zajeziorz
4. Chobrzany
5. Żuków
6. Skotniki

Królem Strzelców został Cezary Ziolo z Bogorii Skotnickiej (5 goli). Najlepszym bramkarzem okazał się Alan Sękul z Zajeziorza. Tytuł najlepszego zawodnika zdobył Kacper Kopytowski z Kobiernik.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 110 wrzesień 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Powiatowe Święto Plonów Samborzec 2022

Rolnicy i sadownicy z powiatu sandomierskiego 28 sierpnia uroczą się podziękowali za plony. Pogoda dopisała, wieńce dożynkowe zachwyliły, a podczas części artystycznej było naprawdę klimatycznie.

Tegoroczne powiatowe święto odbyło się w Samborcu. Rozpoczęła je msza święta dziękczynna w kościele parafialnym pw. Trójcy Świętej. Po nabożeństwie barwny korowód dożynkowy przeszedł na plac za urzędem gminy, aby inaugurować tam część obrzędową uroczystości.

Starostwie dożynek, Katarzyna Cieszkowska z Wygody i Mateusz Paciura ze Złotej, przekazali gospodarzom powiatu sandomierskiego i gminy Samborzec – Marcinowi Piwnikowi i Witoldowi Surowcowi – bochny chleba, prosząc, aby dzielili je sprawiedliwie. Potem chlebem zostali poczęstowani uczestnicy imprezy.

Ze sceny popłynęło wiele słów uznania, życzeń i podziękowań dla rolników, m.in. od starosty Marcina Piwnika, wójta Witolda Surowca, przewodniczącego Rady Powiatu Sandomierskiego Tomasza Huka oraz przewodniczącego Rady Gminy Samborzec Mieczysława Piątka. Swoją obecnością zaszczyliczli także posłowie na Sejm RP Czesław Siekierski i Marek Kwitek oraz przedstawiciele urzędów marszałkowskiego i wojewódzkiego.

W dożynkach uczestniczyli przedstawiciele wszystkich dziewięciu gmin z powiatu. Przepiękne wieńce, przygotowane przez poszczególne gminy, zostały zaprezentowane i ośpiewane. Komisja konkursowa najwyżej oceniła wieńiec z Dziurowa, z gminy Zawichost. To on pojedzie na dożynki wojewódzkie, które odbędą się 11 września w Bogorii. Po wręczeniu nagród reprezentantom wieńcowym, odbył się także kolejny konkurs – konkurs dla dzieci przygotowany przez Bank Spółdzielczy w Sandomierzu.

Część artystyczną rozpoczęły zespoły Jare Zytko i Gorzyczany. Następnie miał miejsce koncert gwiazdy wieczoru – zespołu Łzy, a potem formacji Long&Junior. Na koniec zabawę taneczną pod gwiazdami poprowadził zespół Jare Zytko. Występy spotkały się z bardzo dobrym przyjęciem, muzycy nawiązali świetny kontakt z publicznością.

Dożynkom towarzyszyła wystawa pięknie przygotowanych stoisk m.in. z lokalnymi produktami, przysmakami czy rękodziełem. Bardzo

dziękujemy wystawcom – byli to: KGW Kobiernicki, KGW w Zukowie „Zukowianki”, KGW z Chobrzan, KGW Tułkowie „Dolina Opatówki”, KGW Chwałowianki, KGW w Jachimowicach, KGW Szewcanki, KGW w Milczanach,

Szkoła Podstawowa w Złotej, Warsztat Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach, Warsztat Terapii Zajęciowej w Piotrowicach, Koło Łowieckie „Łoś Łoniów”, Koło Łowieckie „Ziemia Sandomierska”, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w Sandomierzu, Bank Spółdzielczy w Sandomierzu oraz reprezentujące Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu – Renata Sendrowicz i Anna Przybysz z pracami uczestników warsztatów rękodzielniczych i malarskich. Prezentowali się również WiaLan i AgroAS Chobrzany. Kwestowano także dla Bartusia Jędrasika.

Szczególne podziękowania kierujemy do sponsorów, którzy wsparli nas w organizacji wydarzenia: Grupa PBI, Pilkington Polska sp. z o.o., Firma WiaLan, Bank Spółdzielczy w Sandomierzu, Przedsiębiorstwo Robót Drogowych DROKAM Piaseczno, Firma A.R. Chmielewski, Firma Agro AS z siedzibą w Chobrzanach, Tenneco/Federal Mogul Gorzyce, Państwo Ewa i Janusz Sochacki, Gospodarstwo Sadownicze Stanisław Dobek.

Bardzo dziękujemy prowadzącym imprezę konferansjerom, Joannie Sarwie i Wojciechowi Janczurze, całemu zapleczu technicznemu, ochronie.

Dziękujemy wszystkim, którzy pomagali w przygotowaniu święta oraz wszystkim uczestnikom. Cieszymy się, że tradycja obchodzenia dożynek, wspólnego dziękowania za plony i dar chleba, przygotowywania i ośpiewywania wieńców dożynkowych, nie zanika, jest przekazywana na kolejne pokolenie.

Organizatorami wydarzenia byli: starosta i przewodniczący Rady Powiatu w Sandomierzu, wójt i przewodniczący Rady Gminy w Samborcu oraz Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu.

Piknik na pożegnanie wakacji

Pod takim hasłem odbył się w tym roku festyn rodzinny, zorganizowany przez wójta gminy Samborzec, Koło Gospożyn Wiejskich, Ochotniczą Straż Pożarną, sołtysa oraz radną.

Na piknik przybyły całe rodziny z dziećmi, na które czekała moc atrakcji: dmuchańce, konkursy z nagrodami, konkurencje sportowe i zabawy ruchowe pod okiem przesympatycznych animatorów.

Dzieci otrzymały bardzo dużo nagród, biorąc udział w konkursach. Strażacy wspólnie z nimi uczestniczyli w konkurencjach sportowych. Milusińscy mieli możliwość zapoznać się z wyposażeniem samochodu strażackiego.

Swoją obecnością zaszczyliła również wicewójt gminy, Ewa Drzazga.

Nie zabrakło dobrego jedzenia: kielbasek z grilla, grochówki, barszczyku z uszkami oraz przepysznych ciast i soków. Pogoda także dopisała.

Dziękujemy wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie zabawy, a dzieciom życzymy pomyślnego roku szkolnego.

„Ballady i romanse” Adama Mickiewicza były lekturą 11. odsłony Narodowego Czytania.

Czytali poezję wieszczą

Uczniowie Liceum Ogólnokształcącego w Chobrzanach, pod kierunkiem mgr Małgorzaty Grądziel, pięknie odczytali wybrane utwory wieszczą pochodzące z tego zbioru. Został on opublikowany 200 lat temu w Wilnie, jako główna część pierwszego tomu poezji Adama Mickiewicza. Pisany

w latach 1819-1821 cykl wierszy wyznaczył początek dziejów poezji romantycznej w Polsce. Młodzież liceum: Marta Kubik, Julia Stefaniak, Jan Łatała, Julia Świrska, Daniel Stawiarz, Martyna Śmiechowka i Bartłomiej Skrzypczak zaprezentowała dwie ballady: „Romantyczność” i „Lilije”.

Rywalizowali strażacy

W niedzielę, 4 września, na Miejskim Stadionie Sportowym w Sandomierzu zostały przeprowadzone Powiatowe Zawody Sportowo-Pożarnicze Ochotniczych Straży Pożarnych i Kobięcych Drużyn Pożarniczych.

Organizatorem zawodów był Zarząd Oddziału Powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych

i Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Sandomierzu przy współdziałaniu Starostwa Powiatowego

i samorządów gminnych powiatu sandomierskiego. Gośćmi zawodów byli: poseł na Sejm RP Marek Kwitek, ko-

szceblbi powiatowego i gminnych.

Zawody rozpoczęły się od złożenia meldunku prezesowi Zarządu Oddziału Powiatowego Związku OSP RP Szymonowi Kołaczowi o gotowości drużyn do rozpoczęcia zawodów, a następnie odegrany został hymn państwowy i podniesiona została flaga państwowa na maszt.

W zawodach udział brało 12 drużyn reprezentujących 7 gmin z powiatu sandomierskiego. Rywalizacja sportowa podczas całych zawodów była zacięta. Pierwszą konkurencją była sztafeta pożarnicza 7 x 50 metrów z przeszkodami. Zawodnicy musieli pokonać między innymi ślalom pomiędzy tyczkami, przebiec po równowazni czy podłączyć wąż gaśniczy do rozdzielacza i prądownicy gaśniczej. Drugą konkurencją było ćwiczenie bojowe. Zawodnicy

w tym przypadku na czas sprawiali węzową linię ssawną oraz dwie gaśnicze. Przy pomocy strumienia wody musieli strącić z podestów przeszkody.

Mistrzyniami powiatu w kategorii drużyn kobiecych zostały drużyny z OSP Skotniki, reprezentujące gminę Samborzec. Mistrzami powiatu w kategorii drużyn męskich została drużyna z OSP Klimontów, reprezentująca gminę Klimontów.

Po odczytaniu protokołu końcowego sędziego głównego zawodów wręczone zostały nagrody, puchary i dyplomy. Klasyfikacja generalna zawodów przedstawia się następująco:

Grupa A
1. miejsce – OSP Klimontów
2. miejsce – OSP Skotniki
3. miejsce – OSP Galkowice

Grupa C
1. miejsce – KDP Skotniki
2. miejsce – KDP Klimontów
3. miejsce – KDP Zawichost

Zwycięzcy Powiatowych Zawodów Sportowo-Pożarniczych z Sandomierza reprezentować będą powiat na Wojewódzkich Zawodach Sportowo-Pożarniczych, które w tym roku odbędą się 25 września w Staszowie.

Fot. KP PSP Sandomierz

Aktywne wakacje z ośrodkiem kultury

Wakacje za nami! GOK w Samborcu spędził je pracowicie i ciekawie.

Odkryto się pięć projekcji Letniego Kina Plenerowego – w Samborcu, Chobrzeżanach, Skotnikach, Złotej i Andruszkowicach. W lipcu dzieci mogły wziąć udział w dwóch turnusach wakacyjnych półkolonii, oferujących zajęcia z zakresu m.in. plastyki, tańca, sportu, archeologii czy budowania z klocków. Młodzi wędrówcy wyruszyli na cztery wakacyjne wycieczki – do Bałtowa, ZOO „Leśne Zacisze”, w Góry Świętokrzyskie i w okolice Chęcina. Województwo

świętokrzyskie obfituje w interesujące miejsca i ciągle jest tu co zwiedzać.

Natomiast miłośnicy aktywności sportowej rywalizowali w Turnieju Badmintona na Orliku oraz Turnieju Gier i Zabaw na Orliku. W wakacje można więc było odpocząć, rozwinąć kreatywność, poznać i aktywnie spędzić czas. Od października ruszają natomiast zajęcia cykliczne w GOK w Samborcu. Zachęcamy do zapoznania się z ofertą zamieszczoną na stronie internetowej i na profilu Facebook.

INFORMACJA

W okresie od 1 sierpnia 2022 roku do 31 stycznia 2023 roku działaniem priorytetowym dla dzielnicowego rejonu służbowego gmina Samborzec jest poprawa bezpieczeństwa w okolicach sklepu spożywczego „Biedronka” w miejscowości Samborzec. Szczególna uwaga będzie zwracana na publiczne spożywanie alkoholu, zaśmiecanie miejsc publicznych oraz przypadki zebraństwa. Takie zdarzenia, budzące sprzeciw społeczny, należy zgłaszać dzielnicowemu gminy Samborzec.

Jak co roku bibliotekarze z Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu zapewnili najmłodszym czytelnikom moc wakacyjnych atrakcji.

Kolorowo na ludowo

Już od kilku lat wakacyjne zajęcia w bibliotece odbywają się pod hasłem „Sielskie Wakacje”, a ich głównym celem jest przybliżenie

babczym przetwory, pająki ze słomy, kuchenne makatki, prace inspirowane dawnymi ludowymi zabawkami, mierzylismy się z trudną sztuką

niem na krośnie, praniem na tarze czy młóceniem cepami.

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom „Sielskich Wa-

dziom i młodzieży – poprzez zabawę, warsztaty i wycieczki – lokalnej kultury, historii i tradycji.

W tym roku zajęcia wakacyjne odbywały się pod hasłem „Kolorowo na ludowo”. W każdy czwartek sierpnia poznawaliśmy polską kulturę ludową. Podczas spotkań tworzyliśmy ludowe wycinanki,

kaligrafii, słuchaliśmy ludowej muzyki oraz bajek czytanych gwarą.

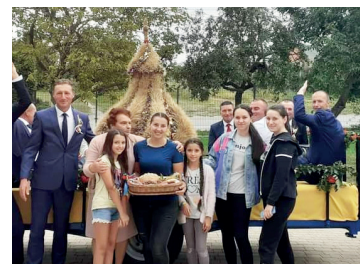
Podsumowaniem cyklu była wycieczka do Parku Etnograficznego w Tokarni, gdzie mieliśmy ogromną przyjemność uczestniczyć w warsztatach „Zdobymy sprawną kulturę ludową. Podczas spotkań stworzyliśmy ludowe wycinanki, kaligrafii, słuchaliśmy ludowej muzyki oraz bajek czytanych gwarą.

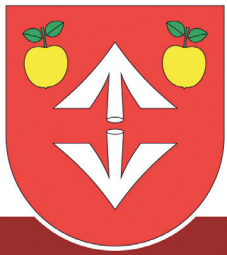
wspólnie spędzony czas, mnóstwo pozytywnej energii i wspaniałej zabawy. Zapraszamy do podziwiania prac uczestników warsztatów, które będą zdobyci Oddziału dla Dzieci i Młodzieży do końca września i już dziś serdecznie zapraszamy do udziału w „Sielskich Wakacjach” za rok!

Dożynki Parafialne w Chobrzeżanach

W kościele pw. św. Jana Ewangelisty w Chobrzeżanach 4 września odbyły się Dożynki Parafialne.

Mieszkańcy Ryłowic odwiedzili z dożynkowym wieńcem uchodźców z Ukrainy, którzy przebywają na terenie gminy. Delegacja dożynkowa podzieliła się z uchodźcami poświęconym chlebem wypieczonym z tegorocznych zbóż.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 111 październik 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Piękny jubileusz OSP w Chobrzanach

2 października w Chobrzanach obchodziliśmy jubileusz 100-lecia istnienia Ochotniczej Straży Pożarnej. Uroczystość była okazją do refleksji i wspomnień związanych z historią i działalnością tej jednostki, a także uhonorowania tych, którzy ją tworzyli, wspierali i ofiarnie w niej działali.

Obchody rozpoczęły się zbiórka jednostek OSP przy remizie w Chobrzanach. Następnie strażacy i poczty sztandarowe, prowadzone przez orkiestrę dętą z Baranowa Sandomierskiego, udali się do kościoła parafialnego, gdzie o godz. 11.30 została odprawiona uroczysta msza św. dziękczynna w intencji strażaków, której przewodniczył ks. dr Bogdan Król, proboszcz parafii Chobrzany.

Najważniejszą częścią niedzielnej uroczystości odbyła się przy remizie OSP, dokąd po mszy przemaszerowali strażacy wraz z zaproszonymi gośćmi i mieszkańcami gminy.

W pierwszym punkcie programu dh Dariusz Krempa – komendant gminy ZOSP RP złożył meldunek o gotowości do rozpoczęcia uroczystości członkowi ZG ZOSP RP i wiceprezesowi ZOW ZOSP RP w Kielcach – dh. Bolesławowi Gradzińskiemu, a następnie przy dźwiękach hymnu strażackiego nastąpiło uroczyste podniesienie flagi państwowej na maszt.

Po złożeniu meldunku głos zabrał prezes jednostki OSP w Chobrzanach – dh Jacek Józwiak. Prezes oficjalnie przywitał wszystkich przybyłych gości i mieszkańców oraz przedstawił rys historyczny. Następnie nastąpił uroczysty akt dekoracji sztandaru jednostki Złotym Znakiem Związku OSP RP, którego dokonał Bolesław Gradziński.

Podczas uroczystości nastąpiło odsłonięcie pamiątkowej tablicy poświęconej strażakom założycielom i kontynuatorom działalności OSP w Chobrzanach w 100-lecie działalności oraz przekazanie kluczyków do nowego średniego samochodu ratowniczo-gaśniczego marki Mercedes Atego.

Poświęcenia pamiątkowej tablicy, figury św. Floriana oraz nowego samochodu dokonał proboszcz parafii Chobrzany ks. dr Bogdan Król.

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie odznaczeń i wyróżnień za długoletnią i nienaganną służbę na rzecz ochrony przeciwpożarowej.

Najwyższe odznaczenie – Złoty Medal za Zasługi dla Pożarnictwa odebrali dh Andrzej Stajniak, dh Andrzej Gradziński, dh Paweł Paluch.

Na uroczystość przybyli przedstawiciele władz państwowych, wojewódzkich i samorządowych. Swoją obecnością zaszczytili: Marek

Anna Paluch – zastępca dyrektora ARiMR w Kielcach, Grzegorz Socha – zastępca prezesa Zarządu WFO-ŚiGW w Kielcach, Bolesław Gradziński – wiceprezes zarządu Oddziału Wojewódzkiego ZOSP RP, st. bryg. Grzegorz Rajca – zastępca świętokrzyskiego komendanta wojewódzkiego PSP, mł. bryg. Piotr Krytusa – komendant PSP w Sandomierzu, mjr Krzysztof Oszczudłowski – zastępca szefa Wojskowego Centrum Rekrutacji w Sandomierzu, dh Szymon Kołacz – prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP wraz z prezesami jednostek OSP, Waldemar Maruszczak – kierownik Biura

Klubińska – burmistrz Miasta i Gminy Koprzywnica, radni powiatowi: Zygmunt Kwasek Witold Stefaniak, Adrian Wołos, prof.dr hab. n. med. Maciej Kaczmarski, Witold Garnuszek – poprzedni wójt gminy Samborzec, ks kan. dr Wojciech Pietraszek – kapelan gminy OSP, Robert Soja – dyrektor Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrzanach i jego zastępca Wioletta Cieciora.

Obecni byli także: regionalista Andrzej Cebula, ludowa poeta Ewa Juda oraz mieszkańcy wsi Chobrzany i okolic, sponsorzy, przyjaciele strażaków, radni i sołtysi z terenu gminy.

Zaproszeni goście po przemówieniach składali gratulacje i życzenia oraz wręczali upominki, statuetki i listy gratulacyjne. Do życzeń dołączyły się również radna Bożena Grzyb, sołtys wsi Chobrzany Grażyna Krawowska-Sado, panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Chobrzanach.

Po części oficjalnej Prezes OSP Chobrzany wręczył zaproszonym gościom upominki.

Wszyscy obecni zostali zaproszeni na poczęstunek przygotowany przez Panie z Koła Gospodyń Wiejskich. Uroczystości zakończyła zabawa taneczna trwająca do późnych godzin wieczornych.

Z okazji 100-lecia OSP w Chobrzanach ogłoszony został konkurs plastyczny dla uczniów ZPO w Chobrzanach pn. „Strażak w akcji”. Konkurs cieszył się dużym zainteresowaniem. Wpłynęło 54 prace wykonane różną techniką. Wyróżniono 27 z nich. Wystawę pokonkursową można było obejrzeć w remizie OSP w Chobrzanach.

Kwitek – poseł na Sejm RP, Marek Jońca – wicemarszałek województwa świętokrzyskiego, Andrzej Swajda – radny Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego, Jacek Toś – dyrektor Oddziału Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w Kielcach,

Powiatowego ARiMR w Sandomierzu, Paweł Niedźwiedz – wicestarosta sandomierski, Witold Surowiec – wójt gminy Samborzec, Ewa Drzazga – zastępca wójta gminy Samborzec, Mieczysław Piątek – przewodniczący Rady Gminy Samborzec, Aleksandra

Szkoła w Zawierzbiu wzorem do naśladowania!

21 września w Publicznej Szkole Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbiu, która od 10 lat jest prowadzona przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły „Dobro Dzieci” w Zawierzbiu, odbyło się uroczyste pasowanie na ucznia.

W tak ważnym wydarzeniu udział wzięli: Minister Edukacji i Nauki Przemysław Czarnek, poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Marek Kwitek, świętokrzyski kurator oświaty Kazimierz Mądzik, dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Strategii Kuratorium Oświaty Beata Niziołek, kierownik Zamiejscowego Oddziału Kuratorium Oświaty w Kielcach Małgorzata Lipa, wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, zastępca wójta Ewa Drzazga, przewodniczący rady gminy Mieczysław Piątek, radni Teresa Kamuda i Andrzej Bryła, rodzice, uczniowie, nauczyciele oraz inni zaproszeni goście.

Pierwszoklasiści przygotowali na ten dzień bogaty program artystyczny, podczas którego pochwalił się swoimi talentami. Dzieci recytowały wiersze, śpiewały piosenki i zatańczyły ludowy taniec. Następnie mgr inż. Jan Wiatr – dyrektor szkoły dokonał uroczystego pasowania

na ucznia, a pamiątkowe dyplomy wręczył prof. Przemysław Czarnek – Minister Edukacji i Nauki. Uczniowie za swój piękny występ zostali nagrodzeni gromkimi brawami.

Po uroczystości głos zabrał zaproszeni goście, którzy pogratulowali dzieciom wstąpienia do społeczności uczniowskiej. W swoim wystąpieniu minister P. Czarnek pochwalił szkołę za to, jak się rozwija, a także wręczył dyrektorowi placówki dyplom uznania za zasługi w dziedzinie oświaty i wychowania, inspirowanie uczniów do zdobywania oraz pogłębiania wiedzy, a także kształtowanie postaw patriotycznych. Poseł Marek Kwitek dodał, że bardzo zależało mu na tym, aby minister odwiedził właśnie tę szkołę, ponieważ jest ona wzorcowa pod względem nauczania i wyposażenia, dzięki znakomitemu zarządzaniu. Świętokrzyski kurator oświaty Kazimierz Mądzik wizytę ministra w szkole w Zawierzbiu

nazwał ważnym wydarzeniem, ponieważ szkoły stowarzyszeniowe są zapomniane, niedoposażone, ale ta placówka jest tego przeciwieństwem. To nowoczesna placówka, która ciągle się rozwija. Wójt Witold Surowiec podkreślił, że obecnie uczy się w niej ponad 170 dzieci i widzi perspektywę na jej dalszy rozwój.

Jaka jest recepta na sukces? Jan Wiatr – dyrektor szkoły stwierdził, że trzeba mieć dużo szczęścia, wykwalifikowaną kadrę, dużo samozaparcia, głowę pełną pomysłów, ale przede wszystkim liczy się uczciwa praca, jak również owocna współpraca szkoły i przedszkola z rodzicami.

Śledztwo w bibliotece

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu już po raz szósty wzięła udział w ogólnopolskiej akcji Noc Bibliotek. To wielkie święto książek i czytania obchodziliśmy w tym roku w sobotę, 1 października. VIII edycji akcji towarzyszyło hasło: „To się musi powieść”.

Współtworząc Noc Bibliotek, chcemy wspólnie z organizatorami sprawić, by jak najwięcej ludzi pokochało biblioteki i uznało je za swoje miejsca. Bibliotekarze postanowili w tę wyjątkową noc zamienić Oddział dla Dzieci i Młodzieży w biuro detektywistyczne. Wspólnie z najmłodszymi czytelnikami przeprowadzili

śledztwo. Naszym zadaniem było odnalezienie sprawcy zniszczenia jednej z książek. W tym celu wcieliśmy się w rolę bohaterów powieści detektywistycznych. Na dzieci czekało mnóstwo atrakcji: zagadki, lamigłówki, szyfry, pobieranie odcisków palców, tworzenie rysopisów i portretów

pamięciowych. Niezbędna okazała się umiejętność dedukcji i przewidywania sytuacji. Kolejne zadania odsyłały do różnych lokalizacji i wymagały od uczestników sprytu. Noc Bibliotek w naszej księżnicy zakończyła się projekcją filmu familijnego „Biuro detektywistyczne Lassego i Mai. Pierwsza tajemnica”.

Zostały mistrzem województwa

Kobieca Drużyna Pożarnicza ze Skotnik po raz kolejny stanęła na najwyższym podium na zawodach pożarniczo-sportowych na szczeblu wojewódzkim.

25 września na stadionie miejskim w Staszowie odbyły się Wojewódzkie Zawody Sportowo-Pożarnicze Ochotniczych Straży Pożarnych i Kobiecich Drużyn Pożarniczych, gdzie powiat sandomierski reprezentowała KDP Skotniki. Do zawodów przystąpiło 14 drużyn męskich i 10 kobiecych. Rywalizowano w dwóch konkurencjach, sztafeta pożarnicza 7 razy 50 metrów i ćwiczenie bojowe polegające na uformowaniu linii ssawnej i gaśniczej oraz strąceniu przekręceniu tarczy i strąceniu pacholków. Kobiety ze Skotnik wykonały ćwiczenie bojowe najlepiej, uzyskując czas 27,78 sekund. W klasyfikacji końcowej kobiecych drużyn KDP ze Skotnik zajęła pierwsze miejsce z wynikiem 93,42 pkt. Drużyna męska ze Skotnik zajęła drugie miejsce, godnie reprezentując jednostkę.

– OSP Skotniki to jednostka wielopokoleniowa. W Skotnikach po trosze każdy jest strażakiem, dlatego też nasza jednostka słynie z wielkich osiągnięć krajowych i międzynarodowych. Mamy zaciebie do rywalizacji w zawodach sportowo-pożarniczych – mówi dowódca KDP Skotniki Katarzyna Nitek.

Kilka dni później, 12 października, miała miejsce wyjątkowa uroczystość. KDP Skotniki została zaproszona do Urzędu Gminy Samborzec na sesję Rady Gminy, podczas której przewodniczący rady Mieczysław Piątek wraz z radnymi złożył drużynie podziękowania za godne reprezentowanie gminy na szczeblu wojewódzkim. Zastępca wójta gminy Ewa Drzazga oraz obecny na uroczystości komendant PSP w Sandomierzu, mł. bryg. Piotr Krytusa, wręczyli członkiniom KDP Skotniki okolicznościowy graver i upominki.

Kobieca Drużyna Pożarnicza ze Skotnik będzie w przyszłym roku reprezentowała województwo świętokrzyskie na Krajowych Zawodach Sportowo-Pożarniczych. Powodzenia!

Aż 28 drużyn wzięło udział w mobilnej grze terenowej „Iksmorez. Zaginione dzienniki” w Chobrzeżanach. Przygotowali ją uczniowie klasy drugiej LO im. Stefana Żeromskiego, Bartek, Filip i Adrian, we współpracy z GOK w Samborcu.

Szukali zaginionych dzienników

Z inicjatywą zorganizowania takiego wydarzenia wyszedł Tomasz Styczeń, nauczyciel historii w chobrzeżańskiej szkole. Koordynacją działania zajęła się Katarzyna Ossowska z GOK w Samborcu. Trzej wymienieni wyżej uczniowie wzięli udział w kilku spotkaniach szkoleniowych z Good Games (bardzo dziękujemy Alicji Krawczyńskiej i Alinie Lysak) i poznali edytor do tworzenia gier w aplikacji Action Track. Bohaterem swojej gry wybrali Stefana Żeromskiego, patrona szkoły.

Stefan, będąc w gościnie u ciotki w Chobrzeżanach, gubi dzienniki. Gracz, wcielający się w rolę kuzynki lub kuzyna Stefana, postanawia pomóc mu w poszukiwaniach. Szukając dzienników, poznaje miejscowość Chobrzeżany, dowiaduje się ciekawostek o piarszu, uczy się współpracować i poruszać w terenie z pomocą mapy i kompasu.

Oprócz silnej miejscowej reprezentacji, w Chobrzeżanach zawitali też gracze ze Skotnik, Śmiechowic, Samborca i Sandomierza. Najlepszymi drużynami okazały się: Komora 2, Obojetnie i Jagódków TPS. Bardzo dziękujemy każdej osobie zaangażowanej w tworzenie gry i organizację jej premiery, szczególnie Bartkowi, Filipowi, Adrianowi, nauczycielom: Monice Ziemińskiej, Tomaszowi Styczniewi, Grzegorzowi Janowskiemu oraz dyrekcji i pracownikom szkoły w Chobrzeżanach; Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu; Ochotniczym Strażom Pożarnym z Chobrzeżan, Samborca i Skotnik; sponсорom nagród – AgroAs Chobrzeżany oraz Starostwu Powiatowemu w Sandomierzu; przybyłym gościom – wicewójt gminy Samborzec Ewie Drzazdze, sekretarzowi Zarządu Powiatu w Sandomierzu – Andrzejowi Swajdzie, radnej Bożenie Grzyb, sołtys Grażynie Krasowskiej-Sado, a także nauczycielom pełniącym rolę opiekunów drużyn.

Mamy mogą więcej!

„Mamo, możesz więcej!” to projekt realizowany przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu w III edycji programu „Skrzydła dla Mamy!”. W ramach działań 15-osobowa grupa mam rozpoczęła cykl warsztatów i spotkań.

W hali sportowej w Samborcu trwają zajęcia fitness z elementami jogi, które cieszą się dużym powodzeniem. W świetlicy w Szewcach oraz w Skotnikach odbywają się warsztaty makramy. Przed nami jeszcze warsztaty z psychologiem, doradcą zawodowym, szkolenie „Marketing i promocja w biznesie”, sesja fotograficzna w studio oraz uroczyste zakończenie działań projektowych. Działania potrwać do końca grudnia 2022 roku. Uczestniczki o udziale w projekcie:

– Na udział w projekcie zdecydowałam się spontanicznie i to była świetna decyzja. Zajęcia które są organizowane w ramach projektu przynoszą mi dużo satysfakcji. Są dobre tak, aby każda mama mogła z nich korzystać. Pozwala to nam oderwać się choć na chwilę od obowiązków

dnia codziennego. To bardzo ważne dla dobrego samopoczucia – mówi jedna z uczestniczek, pani Katarzyna.

– Kiedy kobieta staje się mamą, zmienia się perspektywa postrzegania świata, staje się ona wtedy kierownikiem logistycznym swojej rodziny. Wszystkie wysiłki i cały swój czas poświęca na zaspokojenie potrzeb dzieci. Łatwo jest w takiej sytuacji zapomnieć o swoich potrzebach i ambicjach. Program, w którym tak chętnie biorę udział wraz z innymi mamami przypomina nam, że potrafimy robić też coś innego, daje nam chwilę wytchnienia od niezmiennej angażującej codzienności – zauważa pani Magdalena.

Projekt dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Skrzydła dla Mamy” edycja III.

Ziemniak w roli głównej

10 października organizacje pozarządowe działające na terenie Śmiechowic, Żukowa i Wielogóry zorganizowały Święto Pieczonego Ziemniaka.

Jesienny piknik obfitował w różnorodne atrakcje. Organizatorzy: Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły, OSP, Koła Gospodyń Wiejskich z Żukowa i ze Śmiechowic oraz Klub Seniora zadbał o to, by o nudzie nie było mowy. Na scenie dzieci zaprezentowały układy taneczne przygotowane pod kierunkiem nauczycieli pracujących w Szkole Podstawowej

w Śmiechowicach prowadzonej przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły.

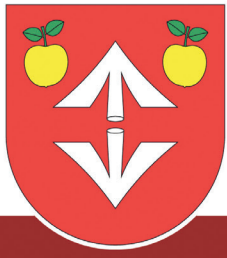
Nie zabrakło też poczęstunku. W trakcie imprezy można było skosztować potraw, których głównym składnikiem były oczywiście ziemniaki. Pysznie prezentowały się ziemniaczane gołąbki, faszerowane ziemniaczki, frytki i ziemniaki w mundurkach z ogniska. Panowie

strażacy przygotowali również kiełbaski z grilla. Dużym powodzeniem cieszył się kiermasz ciast upieczonych przez rodziców i dzieci szkolnych.

Sporo zainteresowania wzbudzała strefa rekreacji, w której można było pojeździć na dmuchanych, wziąć udział w loterii fantowej oraz w grach i zabawach sportowych. Na najmłodszych czekało malowanie twarzy, puszczanie baniek, zabawy z chustą animacyjną oraz pływy przy dźwiękach gitary. Starsi natomiast tłumnie oblegali fotobudkę.

Dzień pełen atrakcji zakończyła zabawa taneczna. Było energetycznie i mocno sportowo!

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 112 listopad 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Patriotyzm niejedno ma imię

Pokazywać swój patriotyzm można na różne sposoby. W gminie Samborzec rozpoczęto świąteczny dzień wczesnym rankiem od morsowania w biało-czerwonych barwach wspólnie z grupą „Morsy rodem z rzeki Koprzywianka”.

O godz. 9 odbyła się uroczysta msza święta w intencji ojczyzny w kościele pw. Trójcy Świętej w Samborcu, której przewodniczył kapelan Garnizonu Gdynia, ks. por. Tomasz Wojciechowski. Po mszy wystąpili uczniowie Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, którzy pod kierunkiem pań Anety Walasek oraz Marty Majewskiej przygotowali bardzo poruszający okolicznościowy program artystyczny. Po występie uformowano korowód, prowadzony przez poczty sztandarowe ochotniczych straży pożarnych, szkół, PSL oraz sztandar gminy. W dalszej części obchodów 104. rocznicy odzyskania niepodległości na placu szkolnym w Samborcu można było zobaczyć kolejną odsłonę prezentacji artystycznych: występ uczniów oraz zespołu Gorzyczany. Dokonano

również poświęcenia odnowionego miejsca pamięci narodowej. Podczas uroczystości odbyło się pierwsze podniesienie flagi państwowej na maszt, sfinansowany z rządowego projektu „Pod biało-czerwoną”. Szczególnym momentem uroczystości było odsłonięcie i poświęcenie kamienia oraz tablicy upamiętniającej bł. ks. prałata Antoniego Rewerę i bł. ks. ksmdr.

por. Władysława Miegonia, ródaków z naszej gminy, którzy zgineli w Dachau. Przecięcia wstęgi dokonał wójt gminy Witold Surowiec, dyrektor ZPPO Mariusz Mierzwa oraz przedstawiciel rodziny Miegoniów dr Zbigniew Stępień.

Podobnie jak w ubiegłym roku Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu i mieszkańcy gminy uczcili Narodowe Święto Niepodległości biorąc udział w Marszu Nordic Walking. 11 listopada o godz. 14 na placu sportowo-rekreacyjnym wybrzmiał hymn narodowy, a zaraz po nim uczestnicy wykonali wspólną rozgrzewkę i wyruszyli w 6-kilometrową trasę, wiodącą koroną wałów Koprzywiarki. Na mecie czekał na nich pamiątkowy dyplom oraz przepyszna, gorąca zupa. Dziękujemy

wszystkim za przybycie, wspaniałą atmosferę i aktywny udział w świętowaniu.

Z okazji Narodowego Święta Niepodległości bibliotekarze przygotowali cykl warsztatów dla najmłodszych pod hasłem „Kto Ty jesteś?” i „Jaki znak twój?”

W tym roku w gminnej bibliotece gościły dzieci i młodzież ze Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach. Podczas warsztatów zastanawialiśmy się wspólnie, co to znaczy być patriotą we współczesnym świecie, zapoznaliśmy się z lekturami

ze zbiorów biblioteki, traktującymi o zbliżającym się święcie oraz starymi fotografiami Samborca. Podsumowaniem spotkania była niecodzienna praca plastyczna godło z odcisków dłoni oraz żywa biało-czerwona flaga.

Nie mogło zabraknąć również tradycyjnych kokard narodowych. Nasi bibliotekarze od lat przygotowują je wspólnie z uczniami szkół podstawowych. Najmłodszy odwiedził wójt gminy i wręczył wykonane własnoręcznie kokardy wójcie Witoldowi Surowcowi i zastępcy wójta Ewie Drzadzce.

Klub z Czarnej z wizytą

W dniach 15-16 września 2022 r. odbyło się II spotkanie Klubów Seniora, działających w gminie Samborzec, w ramach którego miało miejsce wizyta studyjna Klubu Seniora w Czarnej w Bieszczadach.

Spotkanie rozpoczęło się o godz. 11 w budynku Stowarzyszenia „Nasze Skotniki” w Klubie Seniora powitaniem gości przez władze gminy – wicewójt Ewę Drzazgę oraz pełnomocnik wójta ds. współpracy z organi-

zował obiad dla wszystkich uczestników.

Kolejnym i ostatnim punktem pierwszego dnia wizyty było spotkanie wszystkich działających w gminie Klubów Seniora: ze Skotnik, Janowic i Śmiechowic. Odbyło się ono w Fundacji Świętokrzyski Ogród Inspiracji pod hasłem: „Wieczór w artystycznej STODOLE – Muzykno-sentymentalna podróż u Anny i Jacka Przybyszów. Wieczór Vege.”.

W drugim dniu wizyty uczestnicy odwiedzili Warsztat Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach. Ostatnim punktem wizyty były odwiedziny w Klubie Seniora działającym w tej miejscowości. Seniorzy podzielili się swoimi pomysłami na temat dalszego rozwoju. Wszyscy uczestnicy zgodnie stwierdzili, że w dzisiejszych, postpandemicznych czasach relacje międzyludzkie, międzyorganizacyjne, są bardzo ważne i stanowią budulec rozwojowy każdej społeczności. Dziękujemy wszystkim za zaangażowanie. Życzymy wytrwałości i sukcesów wszystkim klubom działającym w naszej gminie.

zaczajmy pozarządowymi Agnieszką Rzepkę. Po wzajemnym powitaniu członkowie klubu wraz z gośćmi udali się na krótki spacer po Skotnikach uwzględniając najważniejsze zabytkowe miejsca.

Następnie wszyscy uczestnicy przenieśli się do Klubu Seniora w Janowicach. W tej części spotkania również uczestniczyli przedstawiciele gminy tj. wicewójt, skarbnik Anna Grzegorzczak, radna Irena Guźla. Tematem przewodnim wizyty w Janowicach była „Wspólna integracja i jej rola w życiu seniora”. Klub Seniora z Janowic wraz z KGW

W ramach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg gmina Samborzec realizuje zadanie pn.: „Przebudowa drogi gminnej nr 373021 T Polanów – Samborzecki na odcinku od km 0+325 do km 1+320 oraz przebudowa drogi gminnej nr 373123 T Strączków – Piaski na odcinku od km 0+000 do km 0+635”.

Drogi w przebudowie

W ramach przebudowy drogi gminnej Polanów – Samborzecki zostanie wykonana jezdnia o nawierzchni asfaltowej o dł. 995 m i szer. 3,5 m, obustronne pobocza o szer. 0,75 m, ściek z kostki brukowej o szer. 1 m, wyniesione przejście dla pieszych, oznakowanie pionowe i poziome drogi, kanał technologiczny na całej długości drogi wraz ze studzienkami telekomunikacyjnymi.

W ramach przebudowy drogi gminnej Strączków – Piaski zostanie wykonana jezdnia o nawierzchni asfaltowej o dł. 635 m i szer. 3,5 m, obustronne pobocza o szer. 0,75 m, remont przepustu pod koroną drogi, oznakowanie pionowe i poziome drogi, oświetlenie solarne lub hybrydowe przy przejściu dla pieszych.

Całkowita wartość inwestycji wynosi 1 623 073,75 zł, w tym dofinansowanie z RFRD: 1 101 195,00 zł

Archiwum społeczne już działa!

Grupa nieformalna „Mneme” przy Gminnym Ośrodku, w partnerstwie z Gminną Biblioteką Publiczną, rozpoczęła w sierpniu działania służące stworzeniu cyfrowej bazy skanów starych fotografii i dokumentów oraz nagrań wspomnień.

W ramach projektu, dofinansowanego ze środków programu „Działaj Lokalnie” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce oraz Ośrodek Promowania i Wspierania Przedsiębiorczości Rolnej w Sandomierzu, odbyły się we wrześniu szkolenia z archiwistyki społecznej, a w październiku kilka międzypokoleniowych spotkań, będących okazją do przyniesienia swoich zbiorów prywatnych.

Fotografka Bogusia Trela poprowadziła w Chobrzanach i Szewcach warsztaty fotograficzne „Podróże w czasie”, podczas których uczestnicy wykonywali kolaże z nowszych i starszych zdjęć. Rękodzielniczka Renata

Sendrowicz zawiązała natomiast do Milczan i Samborca, gdzie przybliżała podstawy haftu podczas warsztatów „Samborzeckie jabłkiem słynie, wyhaftujmy na tkaninie”.

W ramach projektu odbędą się jeszcze spotkania muzyczne w Zajeziorku i Śmiechowicach, służące zebraniu wspomnień na temat ludowych tradycji muzycznych w naszych okolicach. W grudniu nastąpi podsumowanie projektu, które weale nie zakończy działalności archiwum społecznego. To dopiero początek procesu zbierania i opracowywania materiałów, opowiadających o lokalnych tradycjach i historii. Materiały te stopniowo są już udostępniane na stronie internetowej zbiorospoleczne.pl/archiwa/PL_2228.

„Przecież nie mogłem kłamać”

Bł. ks. prałat Antoni Rewera był synem Wawrzyńca i Rozalii z d. Sapielak. Urodził się w Samborcu, w parafii pw. Trójcy Przenajświętszej dnia 6 stycznia 1869 r.

W tych latach Samborzec należał do Guberni Radomskiej w zaborze rosyjskim. Rodzice Antoniego byli rolnikami, prowadzili niewielkie gospodarstwo rolne. Miał siostrę Mariannę, która była matką ks. Władysława Miegonia. Początkowo nauki pobierał w domu rodzinnym, a następnie w czteroletnim gimnazjum – Collegium Gostomianum w Sandomierzu. Po ukończeniu gimnazjum 1 czerwca 1884 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego, które ukończył w 1889 r. Następnie podjął dalsze studia w Akademii Duchownej w Petersburgu. Tam 18 czerwca 1893 r. uzyskał tytuł magistra teologii. 2 lipca 1893 r. z rąk bp. Franciszka Ksawerego Sotkiewicza otrzymał święcenia kapłańskie.

Był wikariuszem katedry, profesorem seminarium, rektorem kościoła św. Józefa, od 1898 r. viceregentem. Biskup Stefan Zwierowicz mianował ks. Rewerę kanonikiem gremialnym. W międzyczasie był też administratorem parafii pw. św. Barbary w Mychowie, a po ks. Szubertowiczu w 1912 r. został proboszczem parafii pw. św. Pawła Apostoła w Sandomierzu i w tym czasie powiększył powierzchnię cmentarza grzebalnego. Tegoż roku, 12 października, został prałatem. Wybrany przez Kapitułę od 1917 do 1934 r. pełnił funkcję wikariusza aktualnego, czyli proboszcza parafii katedralnej pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Sandomierzu. Pisał dużo do Przeglądu Katolickiego i innych gazet. Opracował kilka hasel do „Encyklopedii Kościelnej”. Biblioteka Dzieł Chrześcijańskich wydała ostatni tom „Historii powszechnej Kościoła katolickiego” kardynała Hergenrothera, którego ks. Rewera był współautorem. Jego wkładem było opracowanie pt. „Dzieje Kościoła za pontyfikatu Leona XIII” (1905 r.). Ks. Rewera wydał również broszury ascetyczne dla ludu.

W „Przeglądzie Katolickim” (wydawany przez księży pallotyńców) w 1899 r. opublikował „Kronikę słów świętobliwej Królowej Jadwigi”.

Publikował również w „Gazecie Radomskiej”. Opublikował m.in. „Kazanie na 3 maja” podczas pierwszych obchodów święta konstytucji. Wydał broszurki pt. „Pamiętka 100-letniej rocznicy śmierci Tadeusza Kościuszki”, „Prawo własności, podstawą szczęścia doczesnego i wiecznego”, „Nabożeństwo do błogosławionego Wincentego Kadłubka” (w 1919 r.), jako pamiętka misji katedralnych i 700-lecia śmierci błogosławionego. Pisywał również do „Dzwonka Częstochowskiego”. Archiwum Diecezji Sandomierskiej posiada wiele artykułów pióra ks. Rewery.

Ksiądz Antoni brał udział w Zjeździe Katolickim w Warszawie, na którym wygłosił referat o prasie katolickiej, wydrukowany potem w „Przeglądzie Katolickim”. Trzy razy podróżował do Rzymu: w 1898 r. w towarzystwie ks. Stanisława Przyrembla, prof. seminarium mohilowskiego, i ks. Franciszka Roleckiego, w 1904 r. – z pielgrzymką galicyjską w 50. rocznicę ogłoszenia dogmatu Niepokalanego Poczęcia NMP i ostatni raz w 1925 r., roku jubileuszowym.

W 1910 r. był na konsekracji ks. biskupa Ryxa w Petersburgu, czytał biblię papieską. W 1912 r. był na wiecu Mariańskim w Przemysłu i niósł na procesji figurę alabastrów NMP, którą św. Jacek miał zabrać z Kijowa. Uczestniczył w koronacji Matki Boskiej Częstochowskiej, niósł również obraz cudowny z kościoła na miejsce koronacji. W 1921 r. uczestniczył w Kongresie Tercjarskim w Krakowie. Był delegatem biskupim w obchodzie urządzonym przez Ligę Katolicką w Bydgoszczy. W 1909 i 1924 r. z wiernymi odbył pielgrzymkę do Częstochowy, Kalwarii Zebrzydowskiej i Krakowa. Natomiast pieśń z parafianami odbył pielgrzymkę do Sulisławic, pełniąc uroczysty ślub w intencji zmarłych wstania ojczyzny. Aby wynagrodzić Panu Bogu sprofanowanie drzewa Krzyża Świętego przez rękę zbrodniczą odbył z sandomierskimi parafianami pielgrzymkę na Święty Krzyż.

W 1923 r. pielgrzymował do Włostowa i Karowa, a co roku do figury błogosławionego Wincentego Kadłubka w Andruszkowicach. Pielgrzymkę przerwała II wojna światowa. Tradycja pielgrzymowania z katedry do figury bł. Kadłubka powróciła w 2010 r.

Ksiądz Antoni Rewera należał do Rady Głównej III Zakonu św. Franciszka, był dyrektorem dzieła Dzieciątka Jezusowego i solidacji św. Piotra Klawera. Był prezesem i głó-

nym współzałożycielem spółdzielni „Pomoc Bratnia” w Sandomierzu. Był prezesem Rady Naczelnej. W 1917 r. założył Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich w Sandomierzu. W 1918 r. archidiaconował w katedrze podczas sumy, którą 8 września tegoż roku odprawił Achilles Ratti, późniejszy papież Pius XI.

W 1921 r. ks. Rewera mianowany został prałatem domowym (honorowym) Ojca Świętego Benedykta XV. 4 października 1928 r. powołał Towarzystwo Domu Ludowego pw. św. Franciszka. Od 1934 r. do marca 1942 (chwili aresztowania) był proboszczem w parafii pw. św. Józefa w Sandomierzu. Był założycielem Stowarzyszenia Sióstr św. Franciszka (Zgromadzenie

Córek Świętego Franciszka Serafickiego) i zakupił dom dla nowicjatu na ul. Krakowskiej w Sandomierzu.

W czasie II wojny światowej ks. Antoni Rewera mocno zaangażował się w pomoc osobom represjonowanym, przechowywał poszukiwane przez Niemców osoby. Ukrywał je na plebani. Na plebani znajdowała się prasa, broszury i ulotki antyniemieckie, które ksiądz czytał i przekazywał dalej. Niemcy mieli księdza „na oku”. 16 marca 1942 r. w zakrystii kościoła św. Józefa, gdzie był proboszczem, został aresztowany przez gestapo. Przez pierwsze dni przetrzymywano kapłana w więzieniu na zamku w Sandomierzu. W czasie przesłuchań przyznał się do czytania prasy podziemnej, ale nie wydał nikogo, od kogo prasę otrzymywał. 27 marca 1942 r. ks. Rewera został wywieziony do niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau. Tam otrzymał numer obozowy 27458. Po kilkunastu tygodniach pobytu w Auschwitz, dnia 5 czerwca 1942 r., został przewieziony do Dachau, niedaleko Monachium. Tam został już tylko numerem 30304, jaki otrzymał.

Podczas jednego z apelów na placu obozowym ks. Władysław Miegiń, który już wcześniej był w tym obozie, dowiedział się, że do obozu przywieźli kogoś z Sandomierza. Zainteresowany tą wiadomością, chciał dowiedzieć się, kto to taki. Osobą tą okazał się wujek księdza, Antoni Rewera. Tylko raz widzieli się w obozie, zamienili ze sobą zaledwie kilka zdań. Wiek i nieudzielne warunki, jakie panowały w obozie Dachau, sprawiły, że stan zdrowia ks. Antoniego Rewery z każdą chwilą się pogarszał. Po doświadczeniu nieudzielnych cierpień i upokorzeń ksiądz zmarł z głodu i wycieńczenia 1 października 1942 r. Ciało jego spalono trzy dni później w piecu krematoryjnym. Ksiądz prałat Antoni Rewera, syn ziemi sandomierskiej, został beatyfikowany i wyniesiony na ołtarze przez papieża Jana Pawła II 13 czerwca 1999 r. W sercach i duszach mieszkańców naszej diecezji i nie tylko błogosławiony ks. prałat Antoni Rewera na zawsze pozostanie jako wielki patriota, gorliwy spowiednik, męczennik za prawdę, społecznik i „Dziadziuś”, jak prosił by do niego się zwracano.

**OPRACOWAŁ
ANDRZEJ CEBULA**

*Redakcja nie odpowiada
za treść publikacji autorskich.*

1 października obchodziliśmy 80. rocznicę śmierci bł. ks. Antoniego Rewery, a 15 października – bł. ks. Władysława Miegonia. Z tej okazji w wielu miejscach w Polsce odbywają się wydarzenia poświęcone urodzinom w Samborcu błogosławionym.

Niezwykła wieczornica

W sobotnie popołudnie, 29 października, w kościele pw. Trójcy Świętej w Samborcu miało miejsce wyjątkowe wydarzenie, zorganizowane wspólnie przez gminę Samborzec, Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, parafię pw. Trójcy Świętej w Samborcu oraz Zespół Publicznych Placówek

Oświatowych w Samborcu. O godz. 17 zaproszeni goście, krewni błogosławionych, parafianie oraz wszyscy zainteresowani obejrzeli program słowno-muzyczny w wykonaniu młodzieży z Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych oraz zespołów i solistów z Gminnego

Ośrodka Kultury. Podczas wieczoru wystąpił również Władysław Stępień – siostrzeniec ks. Władysława Miegonia, wysłuchano także nagrania wywiadu z udziałem Marianny Sendrowicz – bratanicy ks. Miegonia.

Wydarzeniu towarzyszyła prezentacja multimedialna zdjęć i pamiątek zachowanych po błogosławionych, a także wystawa planszowa. Dobór treści, wybór wspomnień o tych niezwykłych postaciach oraz oprawa muzyczna uczyniły ten wieczór pełnym zadumy i wzruszeń. Na koniec spotkania głos zabrali przedstawiciele rodziny błogosławionych, którzy podziękowali wszystkim zaangażowanym w organizację tej niezwykłej uroczystości.

Poznają Polskę

Uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej w Skotnikach kolejny raz wyruszyli poznawać Polskę. Wycieczki zostały dofinansowane przez MEiN w ramach programu „Poznaj Polskę” na kwotę 14040zł.

11 października klasy I-III uczestniczyły w wycieczce „Nasze Świętokrzyskie”. Pierwszym punktem wycieczki był Klasztor Cysterski w Wąchocku. Uczniowie mieli okazję zwiedzić jeden z najcenniejszych i najlepiej zachowanych klasztorów w stylu romańskim. Zwiedzili również gospodarstwo, które prowadzi zakonnicy.

Następnym punktem wycieczki było Muzeum Przyrody i Techniki „Ekomuzeum” w Starachowicach. Tam uczestnicy poznali historię przemysłu żelaznego i tajniki wielkiego pieca. Zobaczyli kolekcję samochodów ciężarowych Star – między innymi Papatobile i Stara, który uczestniczył w rajdzie Paryż – Dakar w 1988 roku.

Uczniowie byli również w Zagnańsku, gdzie mieli okazję zobaczyć jedno z najstarszych drzew w Polsce, jakim jest Dąb Bartek.

W dniach 20-21 października uczniowie klas IV-VII udali się na wycieczkę do Bochni i Krakowa. Pierwszym punktem planu zwiedzania była Kopalnia Soli w Bochni – najstarsza kopalnia soli w Polsce. W programie był jazd i wyjazd górniczą windą, przejazd podziemną kolejką, zwiedzanie Kaplicy św. Kingi, pobyt w Komorze Ważym, oglądanie maszyny parowej i zwiedzanie Ekspozycji Multimedialnej.

Następnym etapem wycieczki było Muzeum Manggha i wystawa sztuki japońskiej Feliksa Jasińskiego, jednego z największych polskich kolekcjonerów i mecenasów sztuki. Później uczestnicy przeszli na Wzgórze Wawelskie, gdzie zobaczyli dawną siedzibę królów oraz sąsiadującą z nią zabytki. Odwiedzając gród Kraka, nie sposób ominąć Smoka Wawelskiego czy Domu Długosina.

Drugiego dnia uczniowie zwiedzali Ogród Botaniczny UJ, który jest najstarszym istniejącym ogrodem botanicznym w Polsce. Ostatnim punktem wycieczki było zwiedzanie historycznego zespołu miasta. Spacerując po uliczkach, udali się w kierunku placu Matejki. Po drodze zobaczyli Teatr im. Juliusza Słowackiego, pomnik Matejki, Barbakan, pomnik Grunwaldzki, Bramę Floriańską. Następnie przeszli na dziedziniec Collegium Maius UJ. Na Franciszkańskiej 3 zobaczyli słynne okno papieskie. Odwiedzili również kościół św. Franciszka, w którym często modlił się Karol Wojtyła. Spacerując uliczkami Krakowa dotarli na Rynek Główny, gdzie zobaczyli Sukiennice, Kościół Mariacki z ołtarzem Wita Stwosza i pomnik Adama Mickiewicza. Wysłuchali również hejnału granego z Wieży Mariackiej.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 113 grudzień 2022

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Jubileusz 50-lecia i 60-lecia pożycia małżeńskiego

W dniu 18 listopada 2022 r. Urząd Gminy w Samborcu zorganizował uroczystość jubileuszową, która odbyła się w Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu.

Nie bez powodu jubileusz pięćdziesięciolecia małżeństwa określane jest mianem złotych godów. Bezsprzecznie jest to rocznica szczególna, która zasługuje, by obchodzić ją z należnym szacunkiem i godnością. By pojąć rangę uroczystości, należy zrozumieć, co tak naprawdę oznacza wieloletni staż małżonków. Jubileusz ten nie sprowadza się jedynie do kilku liczb i formalnych danych, lecz stanowi powód wielu wzruszeń i przywołuje liczne wspomnienia. Nie sposób podchodzić do wydarzeń w sposób inny niż emocjonalny, mając świadomość, iż od pięćdziesięciu lat małżonkowie dzielą zarówno radosne dni, jak również przykre momenty. Zmagają się wspólnie z przeciwnościami i stawiają czoła nowym wyzwaniom. Choć los z pewnością nie zawsze był dla nich przychylny i zmuszał ich do licznych poświęceń, przetrwali próbe czasu, dając wzór przyszłym pokoleniom. Bez wątpliwości taką postawę należy wynagrodzić i należyście uhonorować.

Świętowanie rozpoczęło się uroczystą mszą świętą w kościele parafialnym pod wezwaniem Trójcy Przenajświętszej w Samborcu, odprawio-

ną przez proboszcza, ks. Mariana Kowalskiego. W trakcie mszy małżonkowie odnowili swoje ślubne przyrzeczenia.

Jubilaci zostali odznaczeni Medalami za Długoletnie Pożycie Małżeńskie nadanymi przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

slęj, oddającej rangę wydarzenia atmosfery. Jubileusz uświetniły występy artystyczne w wykonaniu uczniów ZPO w Samborcu.

Jubileusz pięćdziesięciolecia małżeństwa świętowały następujące pary: Ewa i Roman Bakalarscy, Alina i Leszek Bałowic, Aleksandra

i Stanisław Karbowniczakowie, Józefa i Józef Koronowie, Barbara i Marian Kozieliowie, Alina i Ryszard Krakowiakowie, Elżbieta i Zygmunt Krakowiakowie, Bogumiła i Jacek Łukasiewiczowie, Zofia i Mieczysław Łukawscy, Wanda i Wiesław Ordonowie, Urszula i Zygmunt Politowie, Bożena i Mieczysław Przytułowie, Jadwiga i Wojciech Skrzekowie, Bogumiła i Piotr Stasiakowie, Stanisława i Bogdan Suliccy, Irena i Wiesław Surowcowie, Teresa i Andrzej Szkutniccy, Zofia i Stefan Wilkowie, Maria i Józef Wiśniewscy, Barbara i Zbigniew Wosiowie, Wanda i Tadeusz Wyrzykowski, Zdzisława i Zygmunt Zajdliczowie, Barbara i Józef Ziarkowie, Irena i Stanisław Zioliowie.

Na uroczystość zaproszone zostały również pary, które wspólnie przeżyły 60 lat: Stefania

Aktu dekoracji dokonał wójt gminy Witold Surowiec. Do życzeń dołączyli się Mieczysław Piątek – przewodniczący Rady Gminy, Ewa Drzazga – zastępca wójta oraz Ewa Świder – zastępca kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Samborcu. Uroczystość odbyła się w podnio-

ślej, oddającej rangę wydarzenia atmosfery. Jubileusz uświetniły występy artystyczne w wykonaniu uczniów ZPO w Samborcu. Jubileusz pięćdziesięciolecia małżeństwa świętowały następujące pary: Ewa i Roman Bakalarscy, Alina i Leszek Bałowic, Aleksandra i Józef Bernasiowie, Helena i Zbigniew Chmielewscy, Elżbieta i Jerzy Dębowski, Marianna i Emanuel Dudowie, Zofia i Mieczysław Gawronscy, Bogumiła i Jerzy Głodowscy, Aleksandra i Kazimierz Golonkowie, Zofia i Zygmunt Grzesiakowie, Halina i Jan Kaczorowie, Irena

i Eugeniusz Chorowie, Teresa i Jan Grabscy, Marianna i Jan Grębowowie, Irena i Tadeusz Kumorowscy, Teodozja i Kazimierz Mrozowie, Barbara i Marian Pikulscy, Janina i Stanisław Rożkowie, Marianna i Wit Statuchowic, Zuzanna i Tadeusz Stępniowie.

16 grudnia zakończył się projekt „Mamo, możesz więcej!” realizowany przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu w ramach programu „Skrzydła dla Mamy” edycja III.

Uskrzydłamy mamy

Celem projektu była aktywizacja młodych mam z terenu gminy Samborzec, podwyższenie kompetencji zawodowych oraz służących rozwojowi osobistemu. Przez cztery ostatnie miesiące grupa 15 kobiet odbywała wspólnie zajęcia i warsztaty pod okiem świetnych spe-

haslem „Mamo, możesz więcej, czyli warsztaty o szczęśliwym życiu i spełnieniu każdej mamy”, a także szkolenie „Marketing i promocja w biznesie”, które poprowadziła Gabriela Kwarta z firmy Good Books. Dużą popularnością cieszyły się warsztaty makramy

prowadzone przez Joannę Łuczynską, która wspólnie z uczestniczkami stworzyła oryginalne, własnoręcznie wykonane ozdoby ścienne, lampiony oraz kwietniki z makramy. Dużą zaletą zajęć była obecność animatorki zabaw, która na czas warsztatów przejmowała opiekę nad dziećmi uczestniczek. Mikołajkowym prezentem dla mam była sesja fotograficzna w Studio AiR Lekka Fotografia. Efektem współpracy z Agnieszka i Romanem Śmiechowskimi jest sesja biznesowa uczestniczek oraz zdjęcia z akcentami świątecznymi. Podczas oficjalnego zakończenia projektu, które odbyło się w świetlicy w Skotnikach wręczono podziękowania oraz pamiątkowe odbitki zdjęć wszystkim uczestniczkom oraz osobom, które zaangażowały się w realizację projektu. Gościem specjalnym wieczoru była Justyna Kuchta, która wystąpiła z wykładem pt. „Siła jest kobietą” – serdecznie dziękujemy! Spotkanie poprowadziła koordynator projektu Aleksandra Kwietniowska. Na koniec dyrektor GOK w Samborcu Sebastian Mazur złożył wszystkim życzenia z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia. Po oficjalnej części był czas na słodkości, wspólne rozmowy, podsumowania oraz integrację w klimacie świątecznym.

Projekt dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Skrzydła dla Mamy” edycja III.

cjalistów. Zrealizowano cykl zajęć fitness z elementami jogi, które poprowadziła Agnieszka Chmielewska, warsztaty z doradcą zawodowym w formie trzech spotkań online przeprowadzonych przez dr Edytę Nowak-Żółty, warsztaty motywacyjne z psychologiem pod

Wyjątkowe spotkanie

W sobotę, 10 grudnia 2022 roku, w Zespole Placówek Oświatowych w Chobrzanach odbyła się środowiskowa premiera reportażu „Cena Wierności. Podziemna Organizacja Wojskowa w Chobrzanach”.

Reportaż ten został zrealizowany we współpracy z TVP Kielce w 2020 roku. Jego telewizyjna premiera miała miejsce w grudniu 2020 roku. Premiera środowiskowa, z powodu pandemii, odbyła się dopiero po dwóch latach.

W wydarzeniu wzięli udział: Sławomir Plaza – jeden z nielicznych już żyjących członków POW, rodziny członków POW, przedstawiciele władz lokalnych, mieszkańcy Chobrzan i gminy Samborzec. Uczestniczący w uroczystości obejrzeli reportaż oraz wysłuchali prelekcji Tomasza Stycznia na temat POW, opartej na źródłach archiwalnych z zasobów kieleckiego IPN.

Koniec projektu, początek archiwum

Zakończyliśmy i podsumowaliśmy zadanie pod nazwą „Archiwum społeczne gminy Samborzec”. Było ono realizowane przez grupę nieformalną „Mneme” przy Gminnym Ośrodku w Samborcu, w partnerstwie z Gminną Biblioteką Publiczną, w ramach programu „Działaj Lokalnie”.

Projekt miał na celu zapewnienie dobrego startu i promocji założonemu w czasie jego trwania archiwum społecznemu. Wsparli go „Renidzieło” Renata Sendrowicz, szczególnie w zakresie warsztatów rękodzielniczych i poszukiwania tradycyjnego rękodzieła, Centrum Archiwistyki Społecznej – jako partner szkolenia

z archiwistyki społecznej i konsultant merytoryczny oraz gmina Samborzec. Koordynatorkami działań projektowych były Katarzyna Ossowska, Ilona Świder i Renata Sendrowicz.

Jesienią tego roku w ramach projektu odbyły się szkolenia z archiwistyki społecznej z ekspertkami z CAS, spotkania fotograficzne z Bogusią Trelą,

rękodzielnicze z Renatą Sendrowicz i muzyczne prowadzone przez Aleksandrę Kwietniowską i Przemysław Klimczaka. Wszystkie działania miały przybliżyć społeczności gminy Samborzec ideę tworzenia archiwum społecznych, skłonić do refleksji nad przemijaniem – zarówno ludzi i ich historii, jak i materialnych pamiątek

po nich. Archiwum społeczne to baza cyfrowa zdigitalizowanych materiałów, zdjęć, nagrań, utrwalonych dla kolejnych pokoleń. To także kopalnia inspiracji do działań.

Podczas podsumowania projektu, 7 grudnia, spotkaliśmy się w gronie uczestników działań projektowych, ale także osób zainteresowanych dziedzictwem lokalnym. Razem obejrzyliśmy prezentację podsumowującą projekt, kolaże wykonane z fotografii starych i współczesnych, haftowane woreczki, serwety i fartuski. Zaśpiewaliśmy też wspólnie kilka utworów ludowych i koled. Zabrali głos wicewójt gminy Samborzec Ewa Drzazga, dyrektor GOK Sebastian Mazur oraz prowadzący działania projektowe.

Nasze spotkanie uświetniła także wizyta gości specjalnych z San-

domierskiego Centrum Kultury, którzy opowiedzieli o archiwum prawobrzeżnego Sandomierza. Dr Katarzyna Radziwiłko, dyrektor, oraz Krzysztof Kwiecień podzieliли się doświadczeniami z realizacji analogicznego projektu.

Dziękujemy wszystkim obecnym na podsumowaniu, wszystkim uczestnikom i prowadzącym spotkania czy szkolenia projektowe, wszystkim partnerom projektu i każdej osobie, która podzieliła się z nami swoimi wspomnieniami, zdjęciami, pamiątkami. Zapraszamy wszystkich do włączenia się w utrwalanie przeszłości gminy Samborzec! Archiwum społeczne, jak sama nazwa wskazuje, to archiwum całej społeczności i od wszystkich zależy, co się w nim znajdzie i co przekazemy kolejnym pokoleniom.

Projekt był dofinansowany ze środków programu „Działaj Lokalnie” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce oraz Ośrodek Promowania i Wspierania Przedsiębiorczości Rolnej w Sandomierzu.

Krew darem życia

24 listopada w Sandomierzu odbyła się uroczystość z okazji Ogólnopolskich Dni Honorowego Krwiodawstwa. Była ona okazją do odznaczenia i uhonorowania najaktywniejszych krwiodawców oraz podziękowania osobom promującym ideę bezinteresownego oddawania krwi.

W uroczystości brał udział opiekun Szkolnego Klubu Honorowych Dawców Krwi „Szkarłatne Tarniny”, działającego przy Zespole Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach

– Tomasz Styczeń. Członkowie i sympatycy naszego klubu w okresie od 1 września 2021 r. do 30 października 2022 roku oddali honorowo 6750 mililitrów krwi (6,750 litra).

Podczas uroczystości w Sandomierzu Tomasz Styczeń został odznaczony Medalem Honorowego Dawcy Krwi Zasłużony dla Zdrowia Narodu za oddanie 20,7 litrów krwi. Ponadto absolwent naszego liceum, Bartłomiej Świder (matura 2020), sympatyk klubu, otrzymał odznakę Zasłużonego Honorowego Dawcy krwi III stopnia za oddanie 6 litrów krwi.

Zachęcamy wszystkich mieszkańców Chobrzeżan i naszej gminy do honorowego oddawania krwi, a jeśli ktoś zdecydował się na taki krok, to w imieniu SDHDK „Szkarłatne Tarniny” prosimy o oddawaniu krwi na poczet naszego klubu: numer 240 w bazie klubów Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża Okręgu Świętokrzyskiego. Oddając krew, ratujesz życie.

Akcja dywersyjna, ewakuacja zakładu, gaszenie pożaru, pomoc medyczna rannym. Na szczęście to nie rzeczywistość, a jedynie elementy scenariusza ćwiczeń, które odbyły się 8 grudnia w gminie Samborzec.

Ćwiczenia służb

Gminne Ćwiczenia Obronne pn. „Kierowanie Urzędem Gminy podczas realizacji zadań obronnych w sytuacji podwyższenia gotowości obronnej państwa w warunkach zagrożenia mili-

tarnego – akcja dywersyjna w zakładzie Grupa Sadowniczo-Warzywnicza Złoty Sad Sp. z o.o. w Samborcu” miały sprawdzić koordynację działań wszystkich służb. Najbardziej widowiskową fazą ćwiczeń

był epizod praktyczny, którego scenariusz przewidywał m.in. ewakuację osób, gaszenie pożaru, pomoc medyczną poszkodowanym.

W ćwiczeniach uczestniczyli jednostka Państwowej Straży Pożarnej w Sandomierzu oraz jednostki OSP w Samborcu, Skotnikach, Gorzyżanach i Złotej oraz Komisariat Policji w Koprzywnicy.

Ćwiczenie pokazało jak w sytuacji bezpośredniego zagrożenia ważne jest umiejętne kierowanie, szybkie podejmowanie decyzji i współdziałanie służb.

Na zakończenie ćwiczeń zastępca wójta gminy Samborzec Ewa Drzazga podsumowała ich przebieg oraz podziękowała wszystkim osobom, które przyczyniły się do organizacji tego wydarzenia.

Pierwsze kroki na macie

Turniej karate „Pierwszy krok na macie” odbył się 3 grudnia 2022 roku w hali Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu.

Wzięły w nim udział cztery kluby. Wszyscy zawodnicy zaprezentowali się bardzo dobrze, otrzymali dyplomy i puchary. Młodym adeptom licznie kibicowały rodziny. Za obecność dziękujemy również wicewójt Ewie Drzazdze oraz dyrektorowi ZPPO w Samborcu Mariuszowi Mierzwie. Klub karate w Samborcu działa już od kilku lat, a ta sztuka walki cieszy się dużym powodzeniem szczególnie wśród dzieci.

BŁOGOSŁAWIENI Z SAMBORCA

Ks. prałat ANTONI REWERA i ks. kmrpor. WŁADYSŁAW MIEGOŃ to błogosławieni Kościoła katolickiego, beatyfikowani 13 czerwca 1999 roku. Należą do grona 108 męczenników z czasów II wojny światowej. Obaj byli księżmi i pochodzili z Samborca. Łączyło ich pokrewieństwo.

Obu błogosławionym poświęcono wiele tekstów, sami też pozostawili po sobie znaczną spuściznę – pisma, listy, dokumenty, zdjęcia. Ich biografie są obfite w wydarzenia i nie sposób ich wyczerpać w żadnym opisie. W 2022 roku obchodziliśmy 80. rocznice ich męczeńskich śmierci. W ramach obchodów tych rocznic powracamy myślą do ich życiowej drogi, która

Z lewej dom, w którym urodzili się obaj błogosławieni, Jan Stępień odwozi na pociąg Mariannę (siostrę Władysława Miegonia) i Marianę Staskiewiczów wraz z dziećmi Basią i Olą, Samborzec, około 1935 roku. Fot. ze zbiorów Marianny Sendrowicz

Ks. Antoni Rewera wśród nauczycieli i uczniów gimnazjum w Sandomierzu, pośród uczniów m.in. Marian Skrzypczyński, prawdopodobnie lata 20. XX wieku. Fot. ze zbiorów Andrzeja Skrzypczyńskiego

zaczynała się właśnie w Samborcu. Tu się urodzili, zostali ochrzczeni w tutejszym kościele. Obaj, już jako kapłani, często odwiedzali rodzinny dom i parafię. Wciąż żyją tu potomkowie ich rodziców i krewnych. Wciąż trwa pamięć o tych wyjątkowych ludziach.

Antoni Rewera i Władysław Miegoń urodzili się jeszcze w czasach zaborów, w XIX wieku, w tym samym domu, wspólnym domu Rewerów i Miegoniów. Obaj przyszli księża byli najstarszymi dziećmi z rodzeństwa. Ich rodzinę cechowały pobożność, patriotyzm, silna więź rodzinna, wrażliwość na potrzeby innych, zaangażowanie społeczne.

Antoni Rewera urodził się 6 stycznia 1869 roku, kilka lat po powstaniu styczniowym. Był najstarszym z czwórki dzieci Wawrzyńca i Rozalii z domu Sapielak. Ukończył progimnazjum w Sandomierzu, następnie w 1884 roku wstąpił tam do Wyższego Seminarium Duchownego. Tytuł magistra teologii uzyskał w czerwcu 1893 roku w Akademii Duchownej w Petersburgu. W lipcu tego roku otrzymał święcenia kapłańskie.

Tymczasem rok wcześniej, 30 września 1892 roku, urodził się jego siostrzeniec, Władysław Miegoń. Był najstarszym z ośmiorga dzieci Stanisława Miegonia i Marianny z domu Rewera, siostry Antoniego. Od dzieciństwa podziwiał swego wuja. Władysław w 1902 roku rozpoczął naukę w męskim progimnazjum w Sandomierzu. Po uzyskaniu w 1908 roku świadectwa dojrza-

Wycieczka z Sandomierza w Gdyni, wśród uczestników wycieczki ks. Antoni Rewera i ks. Władysław Miegoń, lata 30. XX wieku. Fot. ze zbiorów Marianny Sendrowicz

łości wstąpił do Seminarium Duchownego. W lutym 1915 roku otrzymał święcenia kapłańskie.

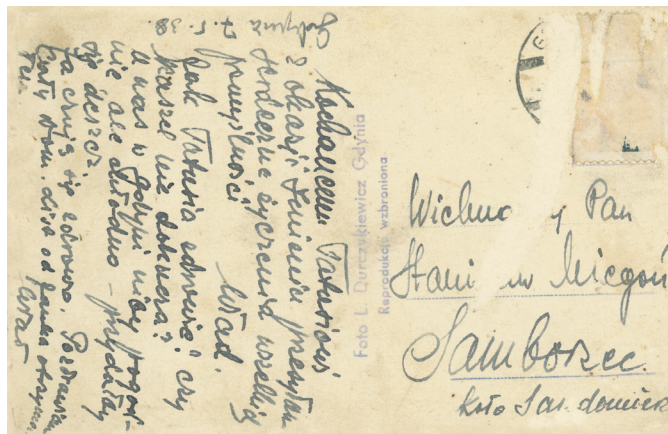
Po otrzymaniu święceń kapłańskich w 1893 roku ks. Antoni Rewera pracował jako profesor, wychowawca i wicerektor w Seminarium Duchownym w Sandomierzu, następnie jako duszpasterz, od

1907 roku proboszcz parafii katedralnej, następnie proboszcz parafii pw. św. Józefa w Sandomierzu. Trzykrotnie administrował też parafią św. Pawła w Sandomierzu. Pełnił obowiązki archidiakona, prałata domowego, dyrektora (w Sandomierzu) i delegata do rady głównej III Zakonu św. Franciszka, kanonika honorowego, następnie gremialnego, prałata honorowego i w końcu dziekana kapituły katedralnej. Nazywany był „proboszczem Sandomierza”. Miał mnóstwo obowiązków, ale przede wszystkim poświęcał się duszpasterstwu, pełnił posługę spowiednika, katechety. Szczególnie w czasach I wojny światowej miało to ogromne znaczenie i niosło ludziom wiele nadziei.

Ks. Władysław Miegoń po święceniach rozpoczął posługę duszpasterską na ziemi sandomierskiej. Początki tej pracy przypadły mu akurat na czas I wojny światowej. Był wikariuszem w Iwaniskach, Modliborzycach, Bodzentynie, Głowaczowie, Staszowie, Iłży. Wszędzie

zapamiętano go jako patriotę i organizatora działań kulturalno-społecznych. Podobnie jak jego wuj, wyrósł w domu pełnym pobożności i patriotyzmu. Te ideały – Bóg, honor, Ojczyzna – starał się przekazywać innym.

W okresie walk o niepodległość i utrzymanie tej niepodległości, podczas wojen polsko-bolszewickich,

Pocztówka od ks. Władysława Miegonia do ojca Stanisława Miegonia z maja 1938 roku, ze zbiorów Władysława Stępnia.

na początku lat 20. XX wieku ks. Rewera i ks. Miegonia włączyli się w działania wojenne, niepodległościowe tak, jak mogli i potrafili.

Ks. Miegonia 28 listopada 1918 roku poprosił władze kościelne o zgodę na skierowanie go do duszpasterstwa wojskowego. Zgody początkowo nie uzyskał, ale po jakimś czasie prośbę ponowił. Otrzymał przydział do Marynarki Wojennej i stopień kapelana. Był więc pierwszym kapłanem polskiej Marynarki Wojennej. Początkowo pełnił służbę w tworzącym się 1. Batalionie Morskim w Modlinie, później w Aleksandrowie Kujawskim. Stał się głównym organizatorem i wykładawcą kursów uzupełniających, szczególnie dla Kaszubów, wiedzę z zakresu języka polskiego, matematyki, historii, geografii, wychowania patriotycznego.

10 lutego 1920 roku ks. Miegonia brał udział w słynnych Zaślubinach Polski z morzem w Pucku. W kwietniu został mianowany kapłanem i oficerem oświatowym Komendy Portu Wojennego Puck, a w lipcu Pułku Morskiego. Uczestniczył w walkach batalionu morskigo podczas wojny polsko-bolszewickiej. W czasie walk frontowych dźwigał i opatrywał rannych. W sierpniu 1920 roku został ranny pod Makowem Mazowieckim. Marszałek Piłsudski osobiście odznaczył go za męstwo okazane na polu walki Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari oraz Krzyżem Walecznych.

Ks. Antoni Rewera udzielał się tymczasem w życiu społecznym. Był prezesem Stowarzyszenia Spożyców „Bratnia Pomoc” w Sandomierzu. Pracował w Spółdzielni „Ognisko”, prowadzącej księgarnię i sklep pomocy szkolnych. Organizował wyjazdy, pielgrzymki, udzielał się charytatywnie. Opowiadał się za ruchem chrześcijańskim w polityce i solidaryzmem klasowym. Współorganizował Stowarzyszenie Robotników Chrześcijańskich, Bractwo Trzeźwości, Towarzystwo Rzemieśnicze. Angażował się w działalność innych stowarzyszeń, kół, straży ogniowej. Podczas wojny polsko-bolszewickiej angażował się bardzo w działalność Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Obrony Państwa.

Ks. Antoni w Sandomierzu i ks. Miegonia najpierw na ziemi sandomierskiej, potem nad morzem, angażowali się społecznie, działali charytatywnie. Byli też ludźmi kultury, ludźmi wykształconymi, znającymi dobrze historię, literaturę, ceniącymi sztukę, kochającymi przyrodę.

Ks. Antoni w okresie międzywojennym ciągle działał społecznie i udzielał się w różnych organizacjach. Pisał artykuły do czasopism i prasy katolickiej, broszury i kazania. Jego wzorem był św. Franciszek z Asyżu, stąd wielkie zaangażowanie w ruch

tercjarski. W 1928 roku ks. Rewera doprowadził do powstania Towarzystwa Domu Ludowego pw. św. Franciszka Serafickiego w Sandomierzu. Był pomysłodawcą wspólnoty Zgromadzenia Córki św. Franciszka Serafickiego. Napisał mu reguły, które jednak nie zostały zatwierdzone przed jego śmiercią. Dopiero po II wojnie światowej Zgromadzenie stało się prawnie zgromadzeniem zakonnym diecezjalnym.

Pod koniec 1920 roku ks. Władysław Miegonia powrócił na stanowisko kapelana Komendy Portu Wojennego Puck. W maju 1921 roku osobiście odprawiał mszę polową w związku z rozpoczęciem budowy portu w Gdyni. Później poświęcał nowe okręty floty Rzeczypospolitej, m.in. ORP „Pomorzanin”. Od 1924 roku ks. Miegonia pełnił funkcję kapelana komendy portu wojennego Gdynia, gdzie przeniesiono dowództwo

roku stanowisko administratora parafii wojskowej w Gdyni łączył z funkcją kapelana Floty. Morze i marynarze stali się bardzo ważnymi elementami jego życia.

W latach 30. ks. Miegonia był w Samborcu dosyć rzadko. Nie miał czasu ani środków finansowych. Słał ciągle listy i pocztówki z życzeniami. Po raz ostatni rodzina widziała ks. Władysława latem 1939 roku. Był wtedy tylko dwa dni, przejazdem.

1 września 1939 roku ks. Antoni Rewera znajdował się w Sandomierzu, ks. Władysław Miegonia w Gdyni. Ks. Antoni miał już 70 lat i dokuczały mu różne problemy zdrowotne. Ciągle jednak zadziwiał swoim spokojem, życzliwością i szacunkiem dla wszystkich, cierpliwością i pogodą ducha. Ks. Władysław miał wtedy prawie 47 lat. Był zawsze naturalny, otwarty na innych, aktywny, nie znosił bezczynności. Obaj księża, podobnie jak wielu innych ludzi, z niepokojem, ale ciągle wiarą, spoglądali w przyszłość. Wybuchła II wojna światowa.

Podczas kampanii wrześniowej ks. Miegonia uczestniczył w walkach Lądowej Obrony Wybrzeża. Pełnił służbę kapelana, spędzając długie godziny w Szpitalu Morskim w Babich Dołach. 19 września dostał się do niewoli niemieckiej. Otrzymał dokumenty gwarantujące mu nietykalność, odrzucił je jednak, aby pozostać z żołnierzami. Marynarze byli jego przyjaciółmi, chciał z nimi być do końca.

Ks. Władysław został przewieziony z Gdyni do Flensburga. Przebywał w Stalagu IX C Rothenburg. Stamtąd, za zorganizowanie w oflagu uroczystości patriotycznych z okazji 11 listopada, został przewieziony do obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie. Niemcy przestali już wtedy respektować konwencje genewskie, zabrano mu mundur, dano pasiaki. Od 8 lipca 1942 roku ks. Miegonia był więźniem obozu koncentracyjnego w Dachau.

16 marca 1942 roku ks. Antoni Rewera został aresztowany przez gestapo. Zabrano go z kościoła, gdzie przygotowywał się do pogrzebu. W celi przesłuchań przyznał się do czytania podziemnej prasy, ale nie wydał, skąd ją miał. Wyjaśniał później: „Przecież nie mogłem kłamać”, „Moi parafianie mają do mnie zaufanie i ja ich zawieść nie mogę”. Został skierowany do obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau, a następnie do Dachau.

Ks. Antoni Rewera zmarł z wycieńczenia dnia 1 października 1942 roku. Ks. Władysław Miegonia, podobnie, zmarł z wycieńczenia 15 października tego samego roku. Przed śmiercią wuj i siostrzeniec widzieli się - właśnie tam, w obozie w Dachau. Być może, patrząc na siebie po raz ostatni, ich myśli wędrowały ku rodzinnemu domowi, ku najbliższemu, ku miejscu, w którym rozpoczęła się ich droga...

Tablica upamiętniająca błogosławionych na placu przed szkołą w Samborcu. Fot. Katarzyna Zych-Siwiek

floty Marynarki Wojennej. Został również proboszczem parafii Najświętszej Marii Panny Królowej Polski w Gdyni. Wtedy też rozpoczął pracę nad składem i repertuarem powstającego przy komendzie Teatru Amatorskiego. Powołał również zespół instrumentalno-wokalny. W związku z krytyką zamachu majowego, w 1928 roku został wysłany na studia z zakresu prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie. Do 1932 roku był kierownikiem Rejonu Duszpasterstwa w Lublinie. W styczniu 1934 roku wrócił i przejął administrowanie parafią wojskową w Gdyni. W ramach swoich obowiązków święcił bandery okrętowe, odprawiał nabożeństwa na pokładach statków, odbywał z marynarzami podróże w rejsach szkoleniowych. Stworzył również bibliotekę na Oksywiu. W lutym 1934 roku został mianowany starszym kapłanem. W 1938 roku ks. Władysław zainicjował budowę kościoła garnizonowego na Oksywiu. W 1939

